

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 68

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Β'

ΟΙ ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙ;

Το μυστήριο των έξωγήινων επίσκεπτών

ΜΟΝΤΕΖΙ: ΠΛΑΣΜΑ ΑΓΝΟ 'Η ΑΝΘΟΣ ΤΟΥ ΒΟΥΡΚΟΥ;

'Η δική του αιώνας πέρα απ' τα πρακτικά

Ο ΤΖΕΗΜΣ ΝΤΗΝ ΠΕΘΑΝΕ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΙΣΤΟΥΣ

Παραλήρημα γύρω απ' το νεκρό άγóri

ΤΑΞΙΔΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

Το νέο μυθιστόρημα της 'Αγκάθα Κρίστι

ΤΖΑΙΗΜΣ ΝΤΗΝ





«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

EIKONEΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 68 ΔΡΑΧ. 5

11 - 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1957

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΕΛΚΗΝ "ΕΛΕΝΗ Γ. ΒΛΑΧΟΥ-Η. Γ. ΉΛΙΔΟΥΛΟΣ",
ΔΙΕΥΘΥΝΟΙΣ: ΚΩΝ. Κ. ΨΥΧΑΣ (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

ΓΡΑΦΕΤΑ:

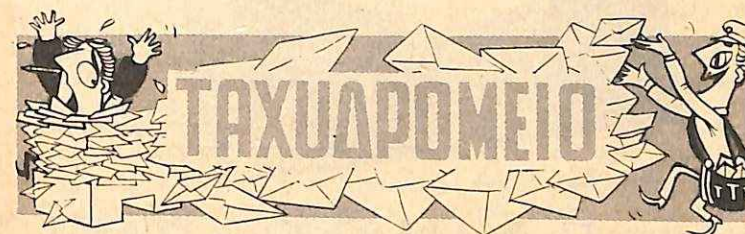
Συντάξας, Ιωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081
Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετησία δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετησία δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: EIKONES ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)



Μια υπόσχεση που είχαμε δώσει —να δημοσιεύσουμε ένα καλό «αισθηματικό», ως το πούμε, μυθιστόρημα— πραγματοποιείται από το επόμενο μας τεύχος. Είναι δύσκολο να διαλέξει κανείς ανάμεσα στον πληθωρισμό, στον κατακλυσμό των ρομάντζων εκείνου που πραγματικά ενδιαφέρει το αναγνωστικό μας κοινό. "Υστερ" από πολλή σκέψη και... μελέτη —αλήθεια, ποιός φαντάζεται, πόσες σελίδες πρέπει να διαβάσουν για να βρεθούν οι καλύτερες;— καταλήξαμε στο «ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ», του ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΝΤΙΒΑΪΝ. Δεν ισχυριζόμαστε βέβαια ότι είναι το λογοτεχνικά πιο άρτιο σύγχρονο έργο που μπορούσε να βρεθί. Είναι όμως αναμφισβήτητο πολύ ενδιαφέρον για το ελληνικό κοινό, αφού ο μύθος του διαδραματίζεται στο Αιγαίο, αφού το όμνυμο φίλμ του Νεγκουλέσκο με την Σοφία Λώρεν και τον Άλλαν Λάντ γυρίστηκε στην "Υδρα μας (ως σημειωθή παρεμπιπτόντως ότι τα συγγραφικά δικαιώματα πληρώθηκαν από την «Τουέντιεθ Σέντορρυ Φόξ» αντί... 50.000 δολλαρίων!) αφού η υπόθεσή του είναι μια σύγχρονη Ιστορία, με φώς, ήλιο, Μεσόγειο, Ελλάδα— και με συναρπαστικές περιπέτειες.

Ελπίζουμε, λοιπόν, πως θ' άρεση στους αναγνώστες ή έκλογή μας, καθώς και το νέο αστυνομικό μυθιστόρημα της Άγκας Κρίστι.

(Και η απαραίτητη επανόρθωση των σφαλμάτων: Στο προηγούμενο τεύχος ανέφερα ότι οι φωτογραφίες του Πέτρου Φυσσούν ήταν του συνεργάτου μας κ. Β. Μιγκου. Δεν είναι καθ' όλαληριαν σωστό: "Όλες οι εμακιγιαρισμένες φωτογραφίες, από τις όποιες ξεχωρίζει εκείνη με τις δυο μάσκες του νέου ήθοποιου, δέχονται στον καλλιτέχνη φωτογράφο κ. Έλιτ).

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗ

Η υπηρεσία Αιμοδοσίας του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού, Τμήμα Ρόδου, μας πληροφορεί ότι το Κέντρον Αιμοδοσίας της νήσου, λειτουργεί ικανοποιητικώς και μέχρι του τέλους του 1956 έγινοντο 62 αιμοδοσίαι με σύνολον 13.620 χιλ. αίματος, συνεχίζονται δε αι προσπάθειαι πρὸς διάδοσιν τῆς ἐθελοντικῆς αιμοδοσίας και εἰς τὴν ὑπαιθρον.

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ Ε.Ι.Ρ.

Κύριε διευθυντά των ΕΙΚΟΝΩΝ. Σας παρακαλώ και σας ερωτώ. Δεν θα δημοσιεύσετε στο περιοδικό ΕΙΚΟΝΕΣ τους συνεργάτες του ραδιοφωνικού σταθμού; Αυτή η τάξη είναι πολύ συμπαθητική και ενδιαφέρουσα.

Με πολύ εκτίμηση
Μία θαυμάστριά σας.

Θα πρέπει να είσθε πρόσφα-

τος... θαυμάστριά μας, γιατί αλλιώς θα είχατε δη την σχετική άρτια καμπάνια του Βάσου Μίγκου στο 32ο τεύχος μας, με τίτλο «Οι άθεστοι».

ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Άξιότιμε κ. συντάκτη των ΕΙΚΟΝΩΝ.

Εἰς τὸ σοβαρὸ περιοδικὸ σας ΕΙΚΟΝΕΣ ἀνέγνωσα τὰ περὶ ἐκλογικοῦ συστήματος γραφόμενα, καὶ ἂν καὶ δὲν εἶμαι οὔτε πολιτικὸς οὔτε προσωπικότης, τολμῶ νὰ ἐκφράσω τὴν γνώμην μου, τὴν ὅποιαν ἀπέκτησα ἐξ ἐνδιαφέροντος καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα.

Φρονῶ ὅτι αἰτία τῆς κακῆς χρήσεως τῆς ψήφου δὲν εἶναι τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, ἀλλὰ ἡ κακὴ χρῆσις τῆς ψήφου ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἐδιδάχθη καὶ ἀγνοεῖ ὅτι τὸ σπουδαιότερον προνόμιον ποὺ ἡ πολιτεία ἔδωκε εἰς τὸν πολίτην εἶναι ἡ ψήφος καὶ ὅτι πρέπει νὰ μάθῃ νὰ κἀν καλὴν χρῆσιν αὐτῆς.

ΣΥΝΧΕΙΕΙΑ ΣΕΛ. 5

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΦΙΛΜ ΤΗΣ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Η Κορυφαία εημερινή ΣΤΑΡ της Εύρώπης
ΜΑΡΙΑ ΣΕΛΛ

με ευμπρωταγωνιστή της
τον
αεύγκριτο
**ΚΟΥΡΤ
ΓΥΡΓΚΕΝΣ**

το άριστούργημα
του ΧΑΟΥΠΤΜΑΝ

**ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΟ ΜΕ
ΚΗΛΙΔΕΣ ΑΙΜΑΤΟΣ..**

* D I E R A T T E N
Σκηνοθεσία: ΡΟΜΠΕΡΤ ΣΙΟΝΤΜΑΚ

★ ΠΑΛΛΑΣ ★ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ ★

★ ΓΚΛΕΝ ΦΟΡΝΤ ★

(Ζούγκλα του Μαυροπίνκος - Φύτα της Όπερας)

★ ΝΤΟΝΝΑ ΡΗΝΤ ★

(Όσο υπάρχουν Άνθρωποι)



ΛΥΤΡΑ **ΑΡΠΑΓΗΣ**
* R A N S O M *

★ ΟΡΦΕΥΣ ★ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ ★



...πού μ'ας έστειλαν

...ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΜΕ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ ΜΕ ΤΑ ΟΠΟΙΑ θα πρέπει ν' ασχοληθούμε εκτενέστερα σ'ε μ'αν άλλη ευκαιρία! «Κλειστοί ούρανοι» του Νέστορα Μάτσα, «Πέρα από το ανθρώπινο» του Νίκου Α. 'Αθανασιάδη, «Οι μεγάλοι όριζοντες» του Κώστα 'Αργύρη, «Ο καπνισμένος ούρανός» του Κώστα Κοτζιά, «Τότε που κυνηγούσα τους ανέμους» του Μενέλαου Λουντέμη. Πλουσιωτάτη συγκομιδή. Τό να γράφεις, και να τυπώσης, ένα μυθιστόρημα (και μάλιστα 540 σελίδων, όπως είναι το «Πέρ» από το ανθρώπινο), μέχρι πέρυσι σχεδόν θεωρείτο άθλος σωστός, ιδίως για τους νεότερους. Τό κράτος, οι εταιρίες λογοτεχνιών, οι νέοι έκδοτικοί οίκοι, έχουν δώσει μια νέα ώθηση στο ελληνικό διδίο. Μακάρι να συνεχισθ...

«ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ», (ΠΟΙΗΜΑΤΑ) ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΡΕΛΛΗ. «ΔΙΦΡΟΣ». 'Αθήνα, 1957. *Όπως σωστά γράφει ο Βάσος Βαρίκας για μ'α παλιότερη συλλογή της εκλεκτής αυτής ποιητριάς της Θεσσαλονίκης, ή κ. Καρέλλη «ζει, όσο ελάχιστοι από τους συγχρόνους ποιητές μας, τ'α προβλήματα της εποχής μας». 'Αλλ' αυτή ή υπεύθυνη στάση της συνδυάζεται με μ'α λιτότητα εκφράσεως και ένα μυστικισμό, αντίλαλο μ'ας αληθινής ποιητικής ιδιοσυκρασίας: «Δέν μπορεί ν'άταν άψυχο — τό τέλει σώμα. 'Η συμμετρία — είναι τό πνεύμα της ζωής...». 'Από τ'α περιεχόμενα ξεχωρίζουν: «'Η προσευχή της άπλης ψυχής», «'Εστάμπα», «Ταξίδι: στά Κήθουρα», «'Επαραμύθι».



«ΠΗΛΙΟΡΕΙΤΙΚΟΣ ΑΥΛΟΣ», (ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 'Αποστολίας Νάνου. Βόλος 1956.

«Μ' έναν κόκκινο χυμό — άπ' τ'α φύλλα της παπαρούνας», γράφει ή 'Αποστολία Νάνου τ'α τραγούδια της, γεμάτα πάθος και χαρά ζωής, γαρδένιες, μενεξέδες και γ'ασεμιά, καμπάνες της Παναγίας, της Μακρυντίσας, χρυσά κυδωνία και σ'υκα που στάζουν μελωμένα. 'Όταν έχη κανείς τό μεγάλο προνόμιο ν'α ζή στο Πήλιο, πώς ν'α μ'ην μαγεύεται από την τόσην όμορφιά;

«ΕΥΘΥΜΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΑΘΗΝΑΣ», ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ 'Αττικού, με σκίτσα Φώκου Δημητριάδη. 'Αθήνα, 1957. Σελ. 106. 'Ενα διαφωτιστικό, όσο και ευχάριστο διδίο για μ'α εποχή που έχει π'α σβήσει, μ'α που οι παλαιότεροι ακόμη την θυμούνται με συγκίνηση.

«ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΑΝΘΡΩΠΟΙ», (ΠΟΙΗΜΑΤΑ) ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΚΕΣΙΣΗ. «'Ιαμβος», 'Αθήνα 1956, σελ. 47. 'Η ποιήτρια της «'Απλής ζωής» μ'ας προσφέρει τώρα μ'α νέα σειρά, στον ίδιο πάντα τόνο: 'Ορθόδοξο, ρυθμικό. 'Αρκετά από τ'α ποιήματά της συμπαθητικά.

«Ο ΑΡΤΙΟΣ ΛΟΓΟΣ», ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ ΣΑΔΕ. (ΠΟΙΗΜΑΤΑ) 'Αθήνα, 1957. Σελ. 70. Είναι πλούσιοι οι στίχοι του Δημοσθένη Σαδέ, και σ'ε θέματα και σ'ε λεξιλόγιο, ιδίως όταν αποφασίσει ν'α αναχθ'η περ' από την καθημερινότητα, όπως στίς «Σπονδες στον Διόνυσο» ή στο «Τραγούδι της γλαυκής πολιτείας». Μ'α πρὸς τό τέλος — κρίμα! — ή ποιήτης μοιάζει ν'α πέφτη: Τό «άγχος του καιρού μας» τό νιώθουμε όλοι, και τ'α «σπασμένα φτερά των 'Ονείρων» είναι από τ'α τακτικά παράρηματα κάθε ανθρώπου που σκέπτεται, αλλ' όταν αυτά δέν περιβάλλονται με τόν μανδύα της Τέχνης αποτελούν αντίκειμενο άρθρογραφίας και όχι εκφράσεως ποιητικής. 'Ο Βάν Γκόγκ έδωσε «πλούσια, χαρούμενη εικόνα» στίς πιο μεγάλες στιγμές της άγωνίας του...

«MONTANITÉS», ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ. ΤΕΥΧΟΣ 1. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1957. 'Από τ'α περιεχόμενα: «Περ' κοσμικών» του κ. Σπ. Μελά. «Μόδα», «Φεστιβάλ, Δεξιώσεις, Γεύματα, Βράδυες» της Γιολάντας 'Ανδρουλιδάκη. Κριτική θεάτρου, κοσμικά νέα κλπ.

ΚΑΖ



ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ο ΤΖΕΗΜΣ ΝΤΗΝ, τό ανεκρό άγόρι που εξακολουθεί ν'α ζή σ'ις καρδιές εκατομμυρίων άγοριών και κοριτσιών, σολίζει τό εξώφυλλό μας. Πολλοί, από τ'ους νεαρότερους ιδίως αναγνώστες μας, μ'ας τό είχαν ζητήσει επανειλημμένως. Για όλους όμως είναι τό σχετικό άρθρο που δημοσιεύουμε σ' αυτό τό τεύχος και που εξηγεί τό «φαινόμενο Ντήν», με την εδωκασία της προβολής στην 'Αθήνα ενός μεγάλου του φίλμ κ' ενός καλλιτεχνικού μνημοσύνου που έγινε πρὸς τιμήν του.



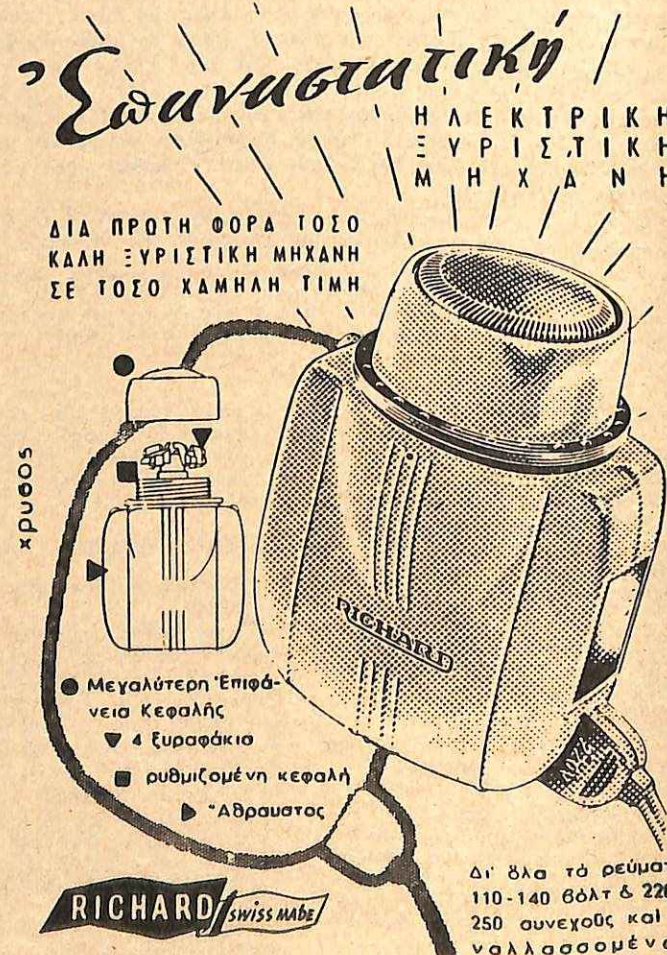
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΡΙΩΝ

ΚΑΙ Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ



RICHARD SWISS MADE

ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ - ΣΠΙΓΓΟΣ
ΠΕΡΙΜΑΖΟΓΛΟΥ 9 (έναντι 'Ιονικής Τραπεζής)



...πού κυκλοφορούν

...ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ. ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΣΤΟΝ «ΙΚΑΡΟ» ΜΙΑ πολ'ύ άραία έκτελεση του περίφημου έργου του Βιβάλντι «Οι 4 εποχές». Τό έργο αυτό είναι, ως γνωστόν, 4 κοντσέρτα γκρόσσο: και άποτελεί μέρος του «Τσιμέντο ντέλ άρμονία», τό όποϊον περιλαμβάνει και τ'α 12 κοντσέρτα που άποτελούν όλο τό έργο. 'Η έκδοση που άκούσαμε είναι παιγμένη από τό Ιταλικό συγκρότημα «Ι μουζικ», σ'ε μ'α έγγραφη της Φίλιπς (AL301 δρχ. 220), με πολυτελή εμφάνιση.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΗΣ ΩΡΑΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟΥ για πιάνο του Μπετόβεν, άρ. 15. Τό κοντσέρτο αυτό άν και φέρει τόν αριθμό 1 είναι στην πραγματικότητα τό δεύτερο κοντσέρτο του Μπετόβεν. 'Η διαφορά ύψους και στυλ μεταξύ των δύο είναι προφανής για όποιον θέλει ν'α κάνει την σύγκριση. 'Η έκτελεση που άκούσαμε είναι με τόν γνωστό πιανίστα Βύρερ. Τόν συνοδεύει ή όρχήστρα της Βιέννης, με τόν Χάινς Σβαρόφσκι. (Βόξ 8400, δρχ. 220). Στόν ίδιο δίσκο υπάρχει και τό Ρόντο σ'ε Σι ύφ., παιγμένο από τόν ίδιο πιανίστα, τόν Φρίντριχ Βύρερ.

ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΜΕ ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΓΝΩΣΤΗΣ συνάτας άρ. 23, της «'Απασιονάτας» του Μπετόβεν, από τόν περίφημο Γάλλο πιανίστα 'Υ6 Νάτ. Πρόκειται για μ'α έκτελεση που μόνο του Σνάμπελ θ'α μπορούσε ν'α π'η κανείς ότι είναι καλύτερή της. 'Ακούγοντας την έκτελεση αυτή αντίλαμβάνεται κανείς τί μεγάλη άπώλεια ήταν ό πρόσφατος θάνατος του 'Υ6 Νάτ. 'Η έγγραφη είναι πολ'ύ καλή και έχει γίνει από την Ντισκοφιλ Φρανσαιζ (25.059 δρχ. 140).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΦΩΝΗΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΝΑΦΕΡΟΥΜΕ ένα θαυμάσιο ρεσιτάλ της περίφημης σοπράνο Μαρίας Τσεμποτάρι. Είναι ό τελευταίος δίσκος που γύρισε πρίν πεθάνη σ'ε ηλικία 38 ετών. 'Η έγγραφη είναι ύψους πιστότητας, καθαρότατη, και έχει γίνει από την «Ούράνια» (URLP 7.036 δρχ. 220).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΑΦΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΜΕ τις τελευταίες επιτυχίες του Μπίλ Χάλεϋ «Rip it up», «Teenager's mothers» σ'ε έγγραφη CID (95.510—455t) και «See you later, alligator», «The Saints Rock n' Roll», σ'ε έγγραφη CID επίσης (95.507—455).

ΕΠΙΣΗΣ ΕΝΑ ΔΙΣΚΟ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ «ROCK AND ROLL BABY» και τό «In my dreams», ένα τυπικό άμερικάνικο κομμάτι, τραγουδισμένα και τ'α δυό από τούς Κόραλς (CID 90.514—455).

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια από σελ. 3)

Δυστυχώς ή πατρίς μας εξημιώθη πολ'ύ εκ της άγνοίας των πολιτών ότι δέν πρέπει ν'α λαμβάνουν ύπ' όψιν προκειμένου ν'α εκλέξ'η τούς αντιπροσώπους ούτε την συγγένειαν ούτε την φιλίαν, πολλώ δε μάλλον τό χοήμα, τό όποϊον παίζει μεγάλο ρόλον κατά τ'ας εκλογάς. 'Ενθυμούμαι ότι ύποψήφιοι ε'ις παλαιότερας εποχές επλήρωναν τούς ψηφοφόρους και τούς ώρκιζαν με 'Ιερά, επειδή όμως και με τόν όρκον δέν τούς ένεπισταύοντο, τούς εκλείναν σ'ε μ'αν οίκιαν από της άνατολής του ήλιου μέχρις ότου εκλείναν α'ι κάλπαι, όποτε τούς έλευθέρωναν. Πρὸ όλίγων ετών συνεζήτητο ε'ις την γαλλικην Βουλήν τό εκλογικόν σύστημα επί πολλας συνεδριάσεις...

Μετ' εκτίμησης
Δ. Στάης (Κύθηρα).

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΩΗ

'Αγαπητό περιοδικό.
Στό ύπ' αριθμόν 63 τεύχος σας ένας άναγνώστης κάνει ώρισμένα παρατηρήσεις. Στάς πρώτας αυτές παρατηρήσεις συμφωνώ, αλλά όμο-

ΜΕ ΤΗ «ΧΑΡΑ»
ΣΤΟΝ ΩΚΕΑΝΟ
Λόγω πληθώρας ύλης, τό τελευταίο μέρος της άφηγήσεως του ταξιδιού του Σάββα Γεωργίου, «Με τ'η «Χαρά» στον ώκεανό», αναβάλλεται για τό επόμενο.

λογώ ότι έγιν'α έξω φρενών στην παρατήρηση που λέει ότι λείπει ή ελληνική ζωή από τό περιοδικό σας. Ποίος 'Ελλην ως τώρα γνώρισε τόσα ελληνικά τοπία και υψισιά άπ' άλλα περιοδικά και έφημερίδες;

Φιλικάτα
Βασίλειος Βασιλειάδης (Θεσσαλονίκη).

ΣΥΛΛΟΓΗ... ΕΥΘΥΜΙΑΣ

'Αγαπητέ μου Τοξότη.
Τό φωτορεπορτάζ «'Αθηναϊκές Νύχτες» του τεύχους 65, ήταν από πάσης πλευράς περίφημο και διασκεδαστικό! Μ'ας επέτρεψε ν'α συλλέξωμεν εύθυμιαν, (ν'α και κάτι για τόν Index: «συλλέγω εύθυμιαν = σπάζω πλάκα... συλλογικώς!»), μελετώντας τις σπάνιες φάσεις κάποιων κοσμικών τύπων και μερικόν δ'ήθεν «κομψών» 'Αθηναίων. Τό δε ζεύγος των νεαρών «Ροκ - έντ - Ρόλ-λερς» παρέχει ε'ικόνα άποκαρδιωτικήν σ'ε σημείο που θ'α ανάγκαζε και αυτόν τόν Πρίσλεϋ ακόμη ν'α... ευρίσκη τις περιώνυμες φαβορίτες του ε'ις ένδειξιν διαμαρτυρίας! 'Όσο για τό παραπλέρως στιγματισμένο, τό μόνον που θ'α ένοχλήση την «αρμονική εύτυχία» τους, θ'α είναι ίσως ή άφιξις της «λυπτηρέας» ήτοι του λογαριασμού λίαν έξωγκωμένου ως γνωστόν «λόγω των έορτών»!

Με άπειρη εκτίμηση
Χρήστος Μηλιώνης 'Αλ. Ραγκαδά 66α, 'Αθήνα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 11

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

'Ο Οίκος LANCÔME έχει την ευχαρίστησιν ν'α γνωρίση ότι ή Γαλλίς Διπλωματούχος Αισθητικός του Οίκου LANCÔME είναι ε'ις την διάθεσίν σας, μέχρι της 25ης Φεβρουαρίου, δι' επιδείξεις και παροχήν συμβουλών δωρεάν.

ΟΙΚΟΣ LANCÔME

'Οδός Βουλής 21

Τηλέφωνον: 31 - 028

ΣΛΟΑΝΣ
ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ

ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΟΙ-ΑΡΘΡΙΤΙΣΜΟΙ
ΜΥΑΛΓΙΑΙ - ΝΕΥΡΑΛΓΙΑΙ
ΙΣΧΙΑΛΓΙΑΙ - ΕΞΑΡΘΡΩΣΕΙΣ
ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

ΑΝΑΚΟΥΦΙΖΕΙ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΟΝΟΥΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ
Μια μεγάλη επιτυχία των ΕΙΚΟΝΩΝ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ

του ΝΤΕ'ΙΒΙΝΤ ΝΤΙΒΑ'ΙΝ

Τό πολύκροτο μυθιστόρημα που αγοράσθηκε από την «Τουέντιεθ Σέντορυ Φόξ» για 50.000 Δολλάρια και γυρίσθηκε στην «Υδρα φίλμ» από τόν Νεγκουλέσκο με τ'η ΣΟΦΙΑ ΛΩΡΕΝ — ΑΛΛΑΝ ΛΑΝΤ — ΚΛΙΦΤΟΝ ΟΥΕΜΠ Κ.Λ.Π.

Από τό επόμενο τεύχος
τό μυθιστόρημα που θ'α διαβασθ'η από όλους

«Σύμφωνα με αναμφισβήτητες πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί από τις υπηρεσίες μας φθάνουν στην ατμόσφαιρα μας διάφορα αντικείμενα τα οποία κινούνται με μιάν εξαιρετικά μεγάλην ταχύτητα...»

Ναύαρχος ΝΤΕΛΜΕΡ ΦΑΡΚΝΕ-Υ.
(τ. Διευθυντής του τμήματος τηλεκατευθυνόμενων δειγμάτων του ναυτικού των Η.Π.Α.).

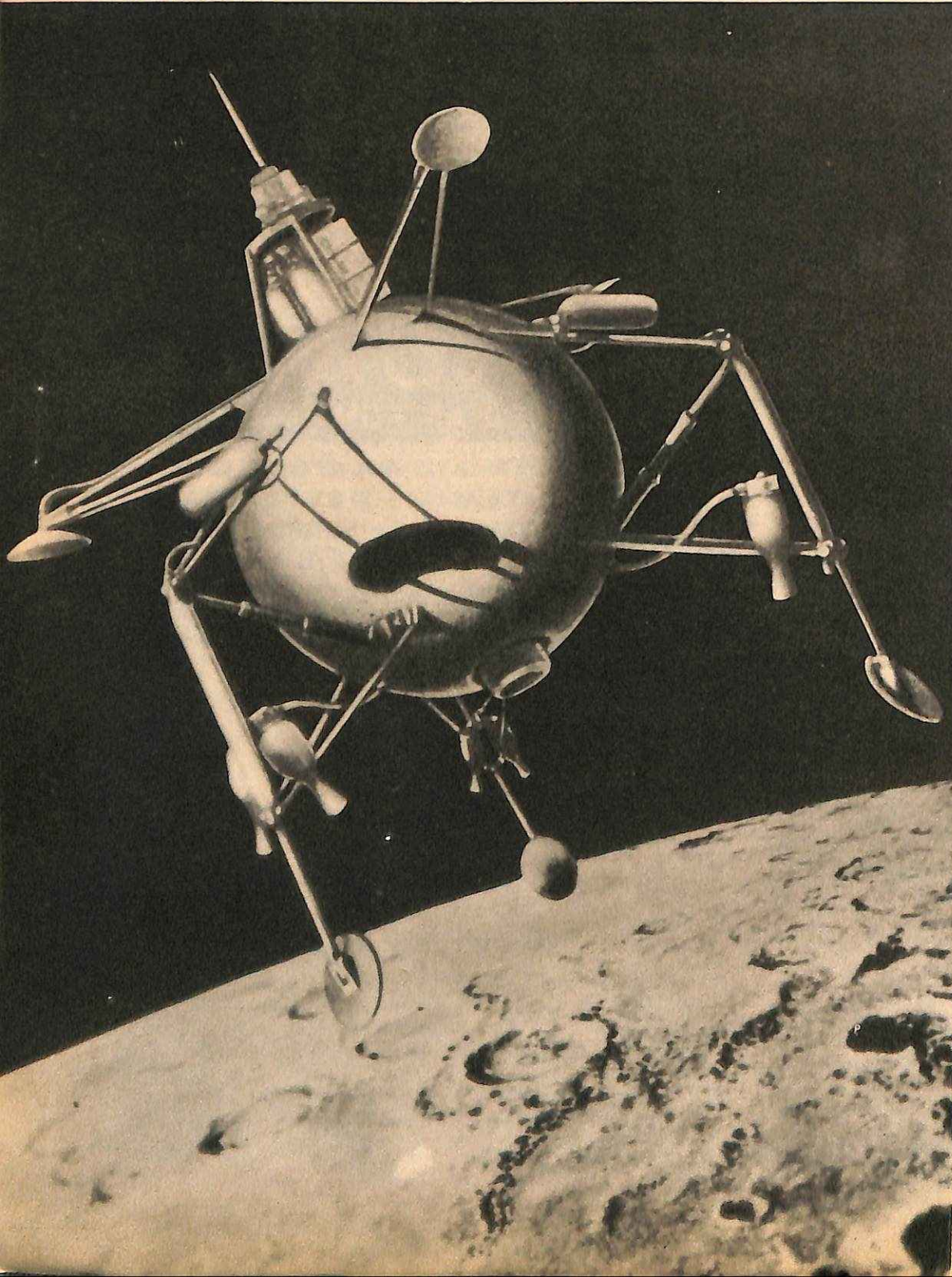
EIKONEX

AP. 68 11.2.57

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΟΙ ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ;

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΔΙΝΟΥΝ ΤΩΡΑ ΚΑΤΑΦΑΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

ΔΙΑΣΤΗΜΟΠΛΟΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΕΛΗΝΗ. Τα σχέδια είναι έτοιμα, κάτι «μικρολεπτομέρειες» λείπουν ακόμη. 'Επίγειοι σταθμοί ραντάρ θα κατευθύνουν τις διάφορες μονοδρες για το... παρκάρισμα.



Όταν, πριν από τον Κοπέρνικο, οι άνθρωποι πίστευαν πως η Γη είναι το κέντρο του κόσμου, τα πράγματα ήταν πολύ απλά. Όλα τα άλλα ούρανια σώματα ήταν μικρά καντηλάκια που γύριζαν γύρω της ή για να τη φωτίζουν ή απλώς για να όμορφαίνουν τις νύχτες της. Καί, φυσικά, ο άνθρωπος, κύριος της Γης, ήταν και κύριος του Σύμπαντος. Ξαφνικά, όλη αυτή η τόσο κολακευτική για τον άνθρωπο σκηνοθεσία κατέρρευσε. Η Γη —άπεφάνθησαν οι αστρονόμοι— όχι μόνον δεν είναι το κέντρο του κόσμου, αλλά δεν είναι καν ένα αξιόλογο τμήμα του. Είναι κι αυτή ένα άστρο με κάπως αξιοπρεπές μέγεθος. Είναι ένα από τα πιο μικρά, ένας κόκκος άμμου, όταν συγκριθεί με τους κολοσσιαίους ήλιους που περιφέρονται στο διάστημα. Μέσα στον ωκεανό του 'Απείρου και πλάι στα μεγάλα ούρανια σώματα, η Γη μας φαίνεται σαν παιδική σαρκούλα πλάι στα υπερτάνκερ του Νιάρχου και του 'Ωνάση. Σύγχρονα ο άνθρωπος έχασε την αυτοπεποίθησή του. Άρχισε να σκέπτεται πως, ασφαλώς, ο κόσμος δεν έχει φτιαχτεί προς χάρη του ανθρώπου, του κατοίκου του μικρού αυτού βράχου που στοιφογυρίζει μέσα στην άπεραντοσύνη του Σύμπαντος. Καί ήταν πια πολύ φυσικό να φαντασθεί πως σε μερικά τουλάχιστον από όλα αυτά τα ούρανια σώματα, που έχουν κολοσσιαίες διαστάσεις και που πληθαίνουν συνεχώς όσο ο άνθρωπος δυναμώνει τα μάτια του με διαρκώς ισχυρότερα τηλεσκόπια, θα υπάρχουν όντα όμοια ή και ανώτερα απ' αυτόν.

Οι αστρονόμοι βεβαίωναν πως πολλά από τα άστρα αυτά υπάρχουν εκατομμύρια χρόνια πριν από τη γη. Είναι λοιπόν λογικό να πιστέψουμε πως σε μερικά απ' αυτά έχει αναπτυχθεί ζωή πολύ πριν από τον πλανήτη μας καί, μαζί με τα άλλα δημιουργήματα της ζωής, όντα ανάλογα με τον άνθρωπο της γης. Καί τα όντα αυτά, έχοντας μακρότερη ιστορία, είναι πιθανόν να έχουν φθάσει σε πολύ ανώτερο επίπεδο πνευματικού και υλικού πολιτισμού.

Καί από τη στιγμή που ο άνθρωπος κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό, κατελήφθη από ένα πόθο και ένα φόβο. Τον πόθο να ταξιδέψει στα άλλα άστρα και να γνωρίσει αυτά τα όντα —τους «συνανθρώπους» του που ζούσαν εκεί. Καί το φόβο μήπως τα όντα αυτά έχουν τα ίδια ενστικτά μ' αυτόν, καί διαθέτοντας τελειότερα τεχνικά μέσα, έκστρατεύουν κάποιαν ημέρα για να κατακτήσουν τη γη. (Τί να τον κάμουν τάν αθλιο αυτόν πλανήτη που τον έχουν διαρεθεί έμεις οι αναγκαστικοί κάτοικοί του;)

Ο άνθρωπος, μόλο που ανέληφθη τη μανία του μέσα στο άπειρο αυτό σύμπαν που του απεκάλυψαν οι αστρονόμοι, δεν έπαψε να μετρά τα πάντα με τα δικά του μέτρα. Καί απέδωσε τα όντα αυτά, που δεν τα ξέοει, αλλά μόνο τα φαντάζεται, τα δικά του χαρακτη-

ριστικά καί, πρό παντός, τις δικές του κακίες. Καί τη νύχτα των Άγιων Πάντων, στις 31 'Οκτωβρίου του 1938, πάνω από ένα εκατομμύριο 'Αμερικανοί ξεχύθηκαν έντρομοι στους δρόμους των πόλεων των 'Ηνωμένων Πολιτειών, μη ξέροντας τί να κάμουν για να σωθούν από τους 'Αρείους που είχαν εισβάλει στη γη. Όλα τα ραδιόφωνα της 'Αμερικής μετέδιδαν τις λεπτομέρειες της εισβολής των περιέργων αυτών όντων —αλλά δεν ήταν παρά μία υπερβολικά ρεαλιστική διασκευή, καμωμένη από τον Όρσον Ουέλλες, του γνωστού μυθιστορηματογράφου του Ουέλλες «Ο πόλεμος των κόσμων».

Ο πόλεμος των κόσμων δεν έγινε στα 1938, ένα χρόνο όμως αργότερα έγινε ο επόμενος του Χίτλερ. Οι Γήινοι, απασχολημένοι να σκοτώνουν ο ένας τον άλλο καί να καταστρέφουν μόνοι τους το μικρό τους πλανήτη, ξέχασαν τους 'Αρείους.

Έτσι άρχισε η ιστορία...

Μόλις όμως τελείωσε ο πόλεμος, τους ξαναθυμήθηκαν. Κι αυτή τη φορά δεν επρόκειτο για ένα μυθιστόρημα που το διάβαζε από το ραδιόφωνο ένας ικανός ήθοποιός, αλλά για πράγματα που τα «έδλεπαν» χιλιάδες άνθρωποι να καταδίνουν στη γη μας, περιέργα καί μυστηριώδη αντικείμενα που κανένας δεν τα γνώριζε καί που, επομένως, θάρχονταν από άλλους κόσμους. Έτσι άρχισε η ιστορία των «Ιπτάμενων δίσκων».

Λίγο μετά το τέλος του πολέμου άρχισαν να εμφανίζονται, πρώτα στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, έπειτα στις σκανδιναβικές κυρίες χώρες καί κατόπιν σχεδόν παντού, «Ιπτάμενοι δίσκοι». Όπως τους περιέγραφαν αυτοί που τους είδαν, οι περισσότεροι απ' αυτούς άνθρωποι που τα είχαν τετρακόσια, λογικοί, ψύχραιμοι, χωρίς φαντασιοπληξίες καί χωρίς διάθεση ν' άστεινθούν, ήταν πελώρια αντικείμενα, σαν αερόπλοια, σχήματος που δεν είχε παρουσιασθεί ποτέ ως τότε καί που έκινούντο με καταπληκτική ταχύτητα καί καταπληκτικότερη εύκαμψία. Καί καθώς οι τεχνικοί της αεροπορίας όλου του κόσμου βεβαίωναν πως δεν είχαν εξετασθεί ποτέ τέτια αντικείμενα καί δεν ήξεραν καν την ύπαρξή τους, το συμπέρασμα έβγαине μόνο του: Ήταν διαστημόπλοια που έρχονταν από άλλους πλανήτες.

Ήταν πολύ φυσικό, σκέφθηκαν πολλοί, πως οι κάτοικοι των άλλων πλανητών, άνθρωποι με ανώτερο πολιτισμό καί πολύ καλύτερα μέσα παρατηρήσεων απ' αυτά που διαθέτουμε οι Γήινοι, είδαν τη σφαγή που έγινε επί τέσσερα χρόνια στον πλανήτη μας, είδαν καί τα δυο τρομερά πυροτεχνήματα που εξερράγησαν στην 'Ιαπωνία —τις ατομικές βόμβες της Χιροσίμας καί του Ναγκασάκι— καί, μόλις τελείωσε το κακό, έστειλαν στη γη μας παρατηρητές με τελειότατα διαστημόπλοια, για να δουν τί γίνεται στον τρελλό αυτό πλανήτη μας. Έισως καί ν' ανησύχησαν πως οι Γήινοι, με την καταστρεπτική μανία που τους είχε πιάσει, θα έξεστράτευαν καί έναντιόν των άστρων τους καί έστειλαν κατασκοπούς για να εξετάσουν τις διαπλανητικές πολεμικές προετοιμασίες των Γηϊνων.

Ήταν φανερό πως οι «Ιπτάμενοι δίσκοι» δεν ήταν παραμύθια. Τους είχαν δη τόσο άνθρωποι,



ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΙΠΤΑΜΕΝΟΣ ΔΙΣΚΟΣ; Οι απαντήσεις ποικίλλουν κατά τη... φαντασία του έρευνώντος το θέμα. Ο δρ Ι. Μ. Λέβιτ, διευθυντή του «Φέλις Πλανηταρίου», σχεδίασε τη δική του «λύση». Οι άνθρωποι που ταποθετεί από κάτω δίνουν μία σχετική ιδέα των διαστάσεων του τέρατος.

απόλυτως αξιόπιστοι, σε τόσο διαφορετικά σημεία της γης μας, που δεν χωρούσε αμφιβολία ότι τους είδαν πραγματικά.

Καί τον 'Ιούλιο του 1952 ήλθε μία ακόμη καταπληκτικότερη επιβεβαίωση: Τα ραντάρ της αμερικανικής αεροπορίας γύρω από την Ουάσιγκτον έσημείωσαν την παρουσία των περιέργων αυτών αντικειμένων. Αυτή τη φορά δεν χωρούσε αμφιβολία. Τα μάτια των ανθρώπων κάνουν λάθη. Τα ραντάρ, ποτέ. Ή διοίκηση της αμερικανικής αεροπορίας, που ως εκείνη τη στιγμή δεν είχε καταδεχθεί ν' άσχοληθώ με το ζήτημα των «Ιπτάμενων δίσκων», αναγκάστηκε να το αντιμετωπίσει σοβαρά. Έμελέτησε τα πορίσματα των παρατηρήσεων των ραντάρ καί έήτησε το ποιν καί την υπηρεσιακή προϊστορία των ανθρώπων που είχαν κάμει τις παρατηρήσεις. Δεν χωρούσε καμμία αμφιβολία ότι επρόκειτο περί απόλυτως αξιόπιστων καί ικανών παρατηρητών που είχαν στη διάθεσή τους τα τελειότερα όργανα.

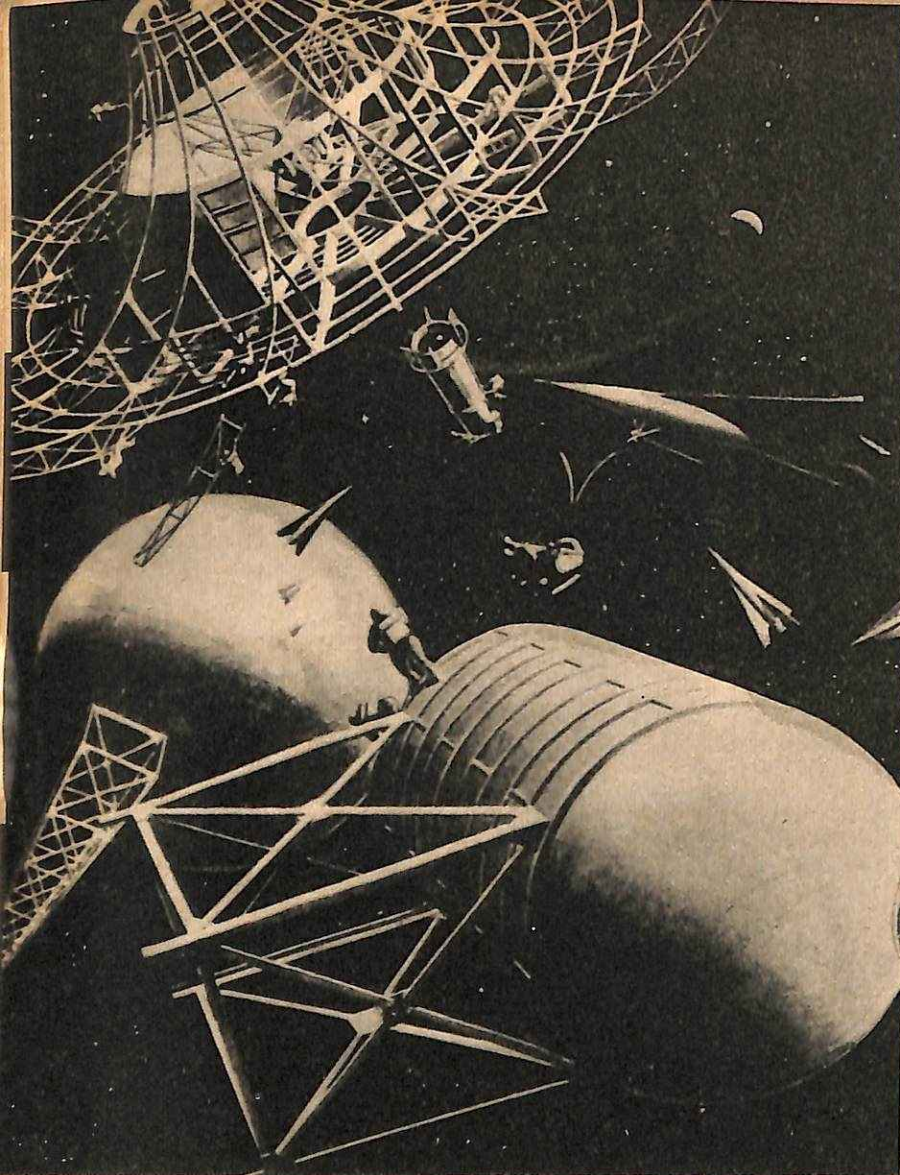
Για μερικά χρόνια κατόπιν έπαψαν να παρουσιάζονται «Ιπτάμενοι δίσκοι» καί το ζήτημα πήγαινε να λησμονηθεί, χωρίς όμως να λυθεί το μυστήριο. Όταν ξαφνικά, τα μέσα 'Ιανουαρίου, ήλθε να το ξαναφέρει στην επικαιρότητα, με όλο το κύρος της θέσεώς του, ο 'Αμερικανός ναύαρχος Ντέλμερ Φάρκνεϊ, τέως διευθυντής του τμήματος τηλεκατευθυνόμενων δειγμάτων του αμερικανικού ναυτικού.

«Σύμφωνα με αναμφισβήτητες πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί από τις υπηρεσίες μας —είπε ο ναύαρχος Φάρκνεϊ— φθάνουν στην ατμόσφαιρά μας αντικείμενα που κινούνται με εξαιρετικά μεγάλη ταχύτητα...».

Καί πρόσθεσε ότι κανένα από τα ιπτάμενα μηχανήματα που διαθέτουν σήμερα τόσο οι 'Ηνωμένες Πολιτείες, όσο καί η Σοβιετική Ένωση δεν είναι σε θέση ν' αναπτύξουν τόσο μεγάλη ταχύτητα, σαν αυτή που αναπτύσσουν τα αντικείμενα που παρατηρήθηκαν καί που μετρήθηκε επιστημονικά με ραντάρ. Είπε ακόμη ότι τα αντικείμενα αυτά πετούσαν σε σχηματισμούς καί έκαναν κινήσεις που άποδεικνύουν ότι έκυβερνώντο από όντα με μυαλό καί όχι από αυτόματα μηχανήματα.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που είχε συγκεντρώσει η υπηρεσία του, ο 'Αμερικανός ναύαρχος ήταν βέβαιος ότι τα αντικείμενα αυτά είναι προϊόντα μακρών επιστημονικών έρευνών καί επιστημονικών τεχνικών γνώσεων, τις οποίες δεν έχουμε ακόμη οι άνθρωποι της γης.

Καί την ίδια σχεδόν στιγμή που ο 'Αμερικανός ναύαρχος έκανε τις καταπληκτικές αυτές δηλώσεις του, το Ιαπωνικό 'Ινστιτούτο 'Αστροφυσικών Έρευνών έδωσε ανακοινωθέν με το οποίο βεβαίωνε ότι οι 'Ιάπωνες επιστήμονες είναι πια βέβαιοι ότι οι «Ιπτάμενοι δίσκοι» είναι πραγματικές καί ότι τα περιέργα αυτά πλοία του διαστήματος διευθύνονται από λογικά όντα.



Μόνο σ' ένα έτος παρατηρήθηκαν περισσότεροι από χιλίους «Ίπταμένους δίσκους»

Δεν χωρεί λοιπόν καμμία αμφιβολία ότι οι «Ίπταμένοι δίσκοι» υπάρχουν, ότι δεν είναι δημιούργημα εξालλης φαντασίας ή ομαδικής υποβολής; Γ' αυτό δεν έχουν πιά καμμία αμφιβολία ούτε οι πιο δύσπιστοι και πιο επιφυλακτικοί επιστήμονες;

Αν εξαιρέσουμε μερικές καθαρά φανταστικές περιπτώσεις, όπως των Γάλλων χωρικών που θεβαίνοναν, πριν λίγα χρόνια, ότι είδαν ένα τέτιο μη-χάνημα να προσγειώνεται μέσα σ' ένα ξέφωτο δάσους της Κεντρικής Γαλλίας και να θγαίνουν απ' αυτό περίεργα όντα με στολές που έμοιαζαν με σκάφανδρα δυτών, ή των Γερμανών ξυλοκόπων που είδαν άλλο ένα τέτιο περίεργο μηχανήμα που πλάι του στέκονταν δυο άνδρες με θώρακες μεσαιωνικών ιπποτών, οι περισσότερες περιγραφές προέρχονται από αξιόπιστες πηγές και παρουσιάζουν ομοιότητες που κάνουν έντύπωση.

Τό ένα πέμπτο των παρατηρηθέντων φαινομένων δεν ήταν... φαντασιώδη

Αναφέραμε τις παρατηρήσεις των ραντάρ της Ουάσιγκτων. Υπάρχουν ακόμη οι περιπτώσεις των «Ίπταμένων δίσκων», που παρατηρήθηκαν πάνω από αεροδρόμια, των οποίων τό προσωπικό είναι ειδικευμένο στην παρακολούθηση και την αναγνώριση των κάθε λογής ιπταμένων σωμάτων. Και οι περιπτώσεις των πιλότων που κατεδίωξαν τέτιους ιπταμένους δίσκους, αλλά που δεν μπόρεσαν να τους πλησιάσουν, γιατί τὰ μυστηριώδη αυτά αντικείμενα ανέπτυξαν αφάνταστη ταχύτητα και χάθηκαν στο διάστημα. Και οι πιλότοι που τὰ είδαν ήταν έμπειροι αεροπόροι, στους οποίους μεγάλες εταιρίες έμπιστεύονται κάθε μέρα αεροπλάνα αξίας εκατομμυρίων δολλαρίων και τή ζωή δεκάδων ανθρώπων. Δεν ήταν ούτε άμαθείς, ούτε ανισόρροποι.

Είναι πιθανόν, είναι ίσως βέβαιον, ότι πολλές από τις παρατηρήσεις είναι προϊόντα παρεξηγήσεως. Σε πολλές περιπτώσεις θα έπρόκειτο περί μετεωριτών, περί άλλων ουρανίων φαινομένων, περί αεροπλάνων που πετούσαν σε μεγάλο ύψος και με καιρικές συνθήκες που έθόλωναν τὰ πράγματα, ή ακόμη και περί δημιουργημάτων της φαντασίας.

Υπάρχουν όμως και άλλες περιπτώσεις για τις οποίες δεν χωρεί καμμία αμφιβολία. Μια έρευνα των αρμοδίων υπηρεσιών της αμερικανικής αεροπορίας παραδέχεται ότι τουλάχιστον τό ένα πέμπτο των «Ίπταμένων δίσκων» παρατηρήθη «πραγματικά», αν και όμολογεί ότι δεν έχει εξακριβωθεί περί τίνος άκριβώς πρόκειται. Κατά την ίδια έκθεση, τὰ δύο πέμπτα των αντικειμένων που έχαρακτηρίστησαν ως «Ίπταμένοι δίσκοι», ήταν αεροπλάνα, αερόστατα και άλλα γνωστά ιπταμένα μέσα και άλλο ένα πέμπτο ώφειλετο σε πραγματικά ή ύποθετικά αστρονομικά φαινόμενα. Αλλά και με τόν πιο αυστηρό έλεγχο, μένει πάντα τό ένα πέμπτο των παρατηρήσεων που δεν μπορεί ν' άμφισβητηθή ή αλήθεια, αν και δεν είναι δυνατόν να δοθή ακόμη καμμία κατηγορηματική και ικανοποιητική εξήγηση.

Έξ ίσου ενδιαφέρουσα είναι ή στατιστική της ίδιας υπηρεσίας σχετικά με τούς ανθρώπους που έκαναν τις παρατηρήσεις αυτές. Καί αν άκόμη διαγράψουμε όλους τούς κοινούς πολίτες ως άμαθείς και φαντασιοκό-

πους, οι μισές παρατηρήσεις έγιναν από αεροπόρους της πολεμικής ή της πολιτικής αεροπορίας, τεχνικούς των ραντάρ, παρατηρητάς πυροβολείων και άλλους όμοιους σε τεχνικές και επιστημονικές γνώσεις, που είναι άπολύτως άδύνατον ν' άπατήθηκαν ή να είδαν όνειρα.

Η έκθεση προσθέτει ότι μόνο τό 1952 παρατηρήθηκαν πάνω από χίλια φαινόμενα που χαρακτηρίστηκαν ως «Ίπταμένοι δίσκοι» και ότι τουλάχιστον σε διακόσιες από τις περιπτώσεις αυτές δεν χωρεί καμμία αμφιβολία ως προς την αλήθεια της παρατηρήσεως, αλλά και δεν μπορεί να δοθή καμμία από τις συνηθισμένες εξηγήσεις (αεροπλάνα, αερόστατα, μετεωρίτες, μετεωρολογικά φαινόμενα, κλπ.). Έπρόκειτο πραγματικά περί αντικειμένων τὰ όποία οι γήινοι επιστήμονες δεν τὰ ξέρουν και δεν μπορούν να τὰ χαρακτηρίσουν.

Δεν χωρεί πλέον αμφιβολία ότι οι «Ίπταμένοι δίσκοι» είναι πραγματικές. Με όλη τή μετριοφροσύνη των επιστημόνων, είναι σήμερα βέβαιο ότι είναι σε θέση να δώσουν άσφαλείς άπαντήσεις και να εξηγήσουν κάθε τι που υπάρχει ή έμφανίζεται στη ζωή μας και, με τή βοήθεια των τηλεσκοπίων, των φασματικών και των χημικών αναλύσεων, της ραδιοαστρονομίας κλπ., πραγμάτων που υπάρχουν ή παρουσιάζονται σε άπόσταση έκατομμυρίων χιλιομέτρων ή ακόμη που υπήρξαν πριν από αναρίθμητα έκατομμύρια χρόνια και που τώρα δεν υπάρχουν πιά.

Και τώρα έρχεται ό ναύαρχος Φάρκνεν και οι Ίάπωνες ειδικοί επιστήμονες να θεβαίνουν με όλο τό κύρος τους ότι πρόκειται πραγματικά περί «άντικειμένων» που φθάνουν στην άτμόσφαιρα της γής μας από άλλους κόσμους, περί άληθινών «διαστημοπλοίων» που διευδύνονται από όντα με λογική.

Όσοι προορίζονται για τό φεγγάρι στις θέσεις τους! Άπογειούμεθα!...

Αλλώστε δεν υπάρχει τίποτε τό παράλογο ή τό άπίθανο σ' αυτό. Όπως είπαμε και στην αρχή, έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι ή ύπαρξη ζωής και λογικών, σκεπτομένων και έφευρετικών όντων (όπως πιστεύουμε για τόν εαυτό μας με άρκετή δόση αυταρέσκειας) δεν μπορεί να είναι άποκλειστικό προνόμιο του μικροσκοπικού πλανήτη μας. Έχουμε ήδη διαπιστώσει ότι σε άρκετά άλλα ουράνια σώματα υπάρχουν συνθήκες όμοιες ή περίπου όμοιες με αυτές που υπάρχουν στη γή μας.

Και έπειτα, δεν έχουμε μάθει ακόμη όλα τὰ μυστικά της δημιουργίας της ζωής. Ξέρουμε ποιές συνθήκες δημιούργησαν τή ζωή στον πλανήτη μας. Δεν είμαστε όμως σε θέση να πούμε αν άλλες συνθήκες δεν θα έχουν δημιουργήσει άλλες μορφές ζωής σε άλλες περιοχές του σύμπαντος. Τουλάχιστον ή μετριοφροσύνη επιβάλλει να παραδεχόμαστε ότι αυτό είναι πολύ πιθανόν.

Και όταν έμεις οι Γήινοι είμαστε σχεδόν έτοιμοι —έχουν ήδη πωληθή τὰ πρώτα εισιτήρια— να ξεκινήσουμε για τό μεγάλο ταξίδι: προς τούς άλλους πλανήτες και άλλα μακρυνότερα ουράνια σώματα, μπορούμε εύκο-

λα να παραδεχόμαστε ότι και οι όποιοιδήποτε κάτοικοι των άλλων κόσμων έχουν την ίδια έπιθυμία και την ικανότητα να κάμουν τουρισμό στο γραφικό πλανήτη μας. Ίσως μάλιστα, πριν να ενδιαφερθούν για τό μικρό αυτό άπόμερο νησάκι του σύμπαντος που όνομάζουμε Γή, να έχουν έπισκεφθή και να έχουν εξερευνήσει πολύ μεγαλύτερες και πιο ενδιαφέρουσες περιοχές του άπείρου.

Έμεις, όμως, μόλις τώρα είτοιμαζόμαστε για τό μεγάλο ταξίδι. Φαίνεται δε ότι έχουμε προχωρήσει πολύ, ώστε ή στιγμή που ό «σταθμάρχης του διαστήματος» θα φωνάξει: «Οί έπιβάτες για τό φεγγάρι στις θέσεις τους! Άπογειούμεθα!» δεν θ' άργήσει πολύ.

Μεταξύ του 1966 και 1970 οι πρώτοι άληθινοί δορυφόροι θα έκτοξευθούν

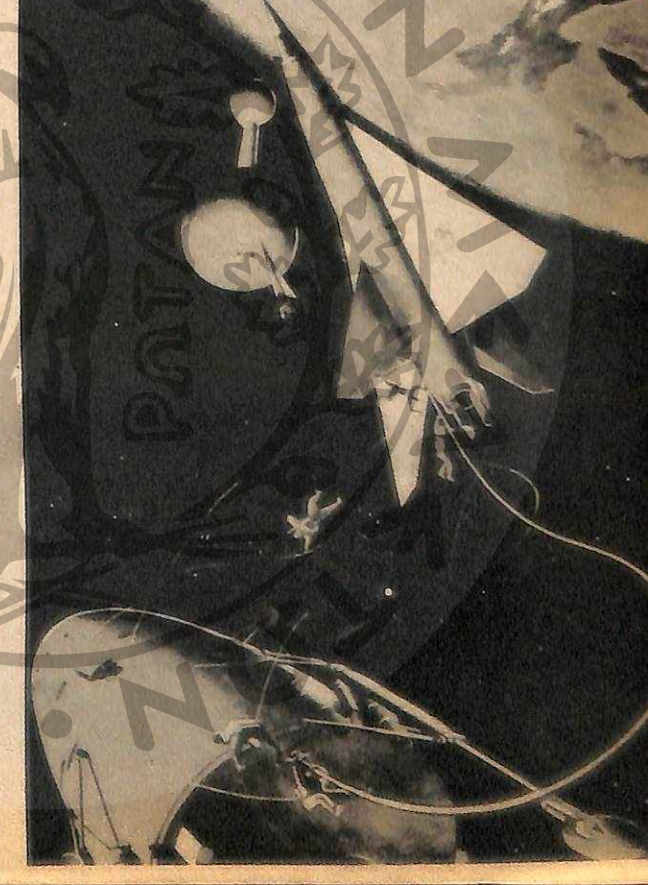
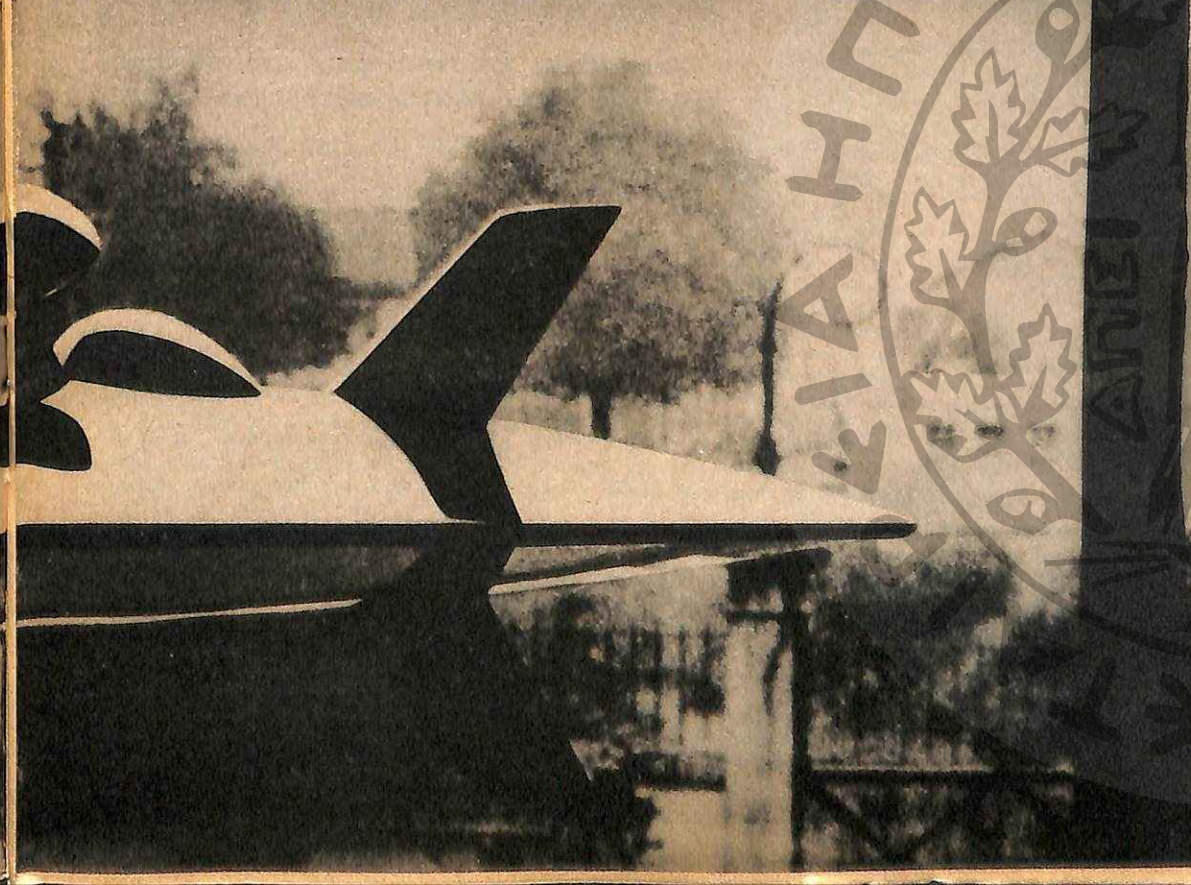
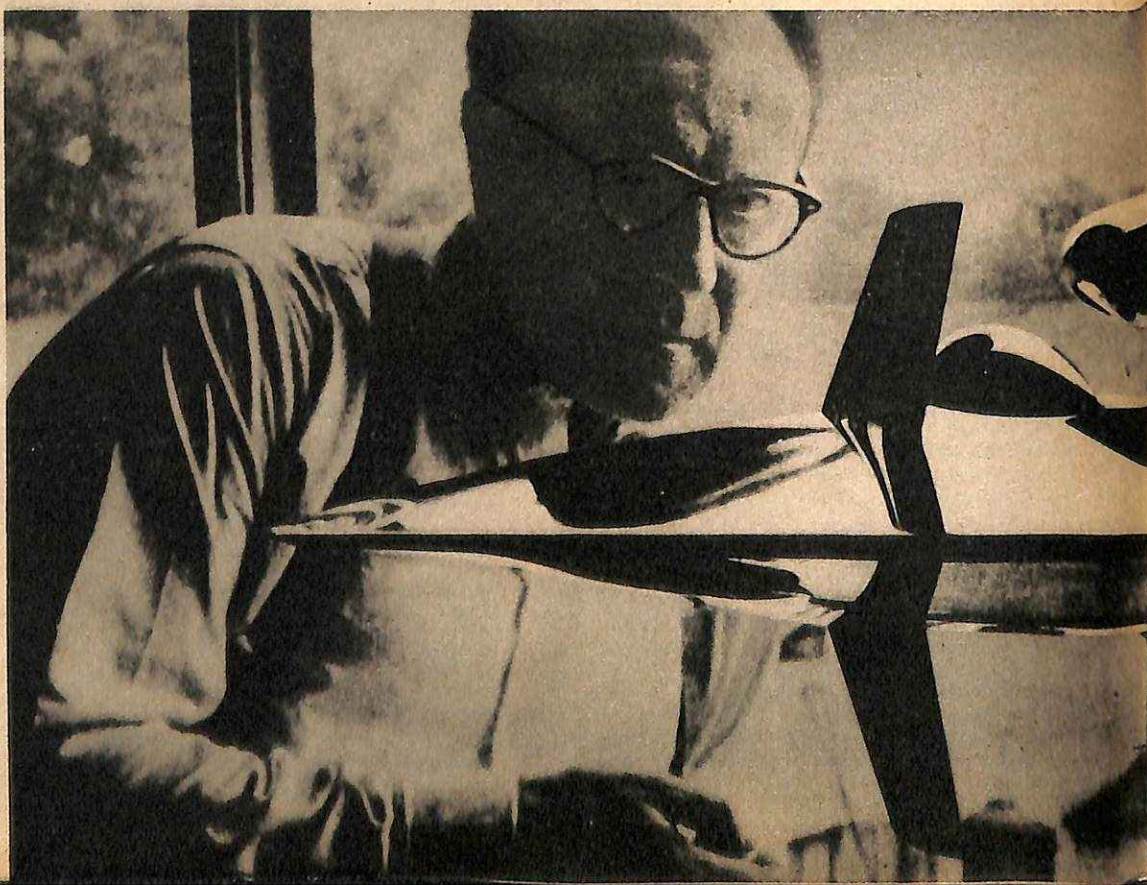
Τουλάχιστον και οι Δύο Μεγάλοι της γής μας, οι Άμερικανοί και οι Ρώσοι, φαίνεται πως βρίσκονται στα τελευταία στάδια των προετοιμασιών τους και — όπως κάνουν συχνά τὰ συναγωνιζόμενα θαύρα στον Πειραιά— άνησυχούν μήπως ό άλλος λύση κάβο λίγα λεπτά νωρίτερα. Όταν ό πρόεδρος Άϊζενχάουερ γήκε πριν από λίγες εβδομάδες και ζητούσε από τούς Ρώσους να κάμουν συμφωνία για τούς τεχνητούς δορυφόρους, σημαίνει πως αυτός είναι έτοιμος να εξαπολύσει τούς δικούς του και έχει άσφαλείς πληροφορίες πως και οι Ρώσοι είναι έξ ίσου έτοιμοι και είναι πολύ άμφίβολο αν θα προλάβη ό ένας ή ό άλλος. Αν ήταν βέβαιος πως οι Άμερικανοί προηγούνται, δεν θα ζητούσε συμφωνία. Και δεν θα την ζητούσε και αν ήξερε πως προηγούνται οι Ρώσοι, γιατί τότε δεν θα την δεχόταν αυτοί. Συμφωνία είναι δυνατή μόνον όταν και οι δύο βρίσκονται περίπου στο ίδιο σημείο και άμφιβάλλουν μήπως ό ένας προπορευθή του άλλου έστω και για λίγο.

Οι πληροφορίες που μάς έρχονται τόσο από την Άμερική όσο και από τή Ρωσία δημιουργούν την πεποίθηση πως μέσα στο χρόνο που άρχισε θα εξαπολυθούν οι πρώτοι τεχνητοί δορυφόροι. Αυτό θα είναι τό πρώτο θήμα για τὰ διαπλανητικά ταξίδια.

Ό Γερμανός ειδικός επιστήμων δόκτωρ Κέλλε έχει ήδη καταστρώσει τό πρόγραμμα των ταξιδιών αυτών. Αν έφέτος ή τό άργότερο τό 1958 εξαπολυθούν οι πρώτοι πειραματικοί τεχνητοί δορυφόροι στο διάστημα, μεταξύ 1966 και 1970 θα έκτοξευθούν οι πρώτοι πραγματικοί δορυφόροι, των οποίων θα επιβαίνουν άνθρωποι. Έξη χρόνια περίπου άργότερα, θα γίνει ή πρώτη άποστολή στη Σελήνη και έπειτα από άλλα τόσα χρόνια περίπου τό πρώτο διαπλανητικό ταξίδι: προς τόν Άρη.

Κατά τόν Γερμανό επιστήμονα, τό κόστος της προετοιμασίας ενός τέτιου ταξιδιού, που προϋποθέτει την εγκατάσταση σε άπόσταση 1.500 χιλιομέτρων από την έπιφάνεια της γής δύο «Ίπταμένων νήσων», που θα χρησιμεύουν ως βάσεις ανεφοδιασμού των διαστημοπλοίων, θα είναι περίπου δυο δισεκατομμύρια νέων δραχμών. Άλλοι όμως Σοβιετικοί ειδικοί, όπως ό μηχανικός της αεροπορίας Χλέμπσεβιτς, πιστεύουν ότι και τὰ χρονία δι-

Ο RENE KOUZINE (άριστερά) λίγο καιρό πριν από την τραγική του αυτοκτονία, για την όποια έγραψαν σχετικά σε προηγούμενο τεύχος των οι ΕΙΚΟΝΕΣ, είχε ολοκληρώσει τὰ σχέδια ενός ιπταμένου δίσκου και είχε κατασκευάσει και τό ξύλινο πρότυπό του. Σ' αυτό τό σχέδιό του, ό άτυχος έφευρέτης, είχε άποθέσει όλες του τις έλπίδες. Η δυσπιστία των «άρμοδιων» άσφαλώς συνέτεινε στην επίταχυνση της μοιραίας νευρικής κρίσης. Ό δίσκος Κουζινέ, προβλέπει θέσεις για δυο πιλότους και τρεις έπιβάτες. Άλλοι έφευρέτες, ώστόσο, πιο χαλκέντεροι από τόν εύθιγκο πατέρα του συγχρόνου αεροπλάνου, συνεχίζουν τις εργάσεις προσπάθειές των για την κατάκτηση του διαστήματος. Κατέληξαν, λοιπόν, στο συμπέρασμα (δεξιά) ότι για να ταξιδεύει μια ροκέτα στη Σελήνη, και πιθανώς στον Άρη και στην Άφροδίτη, πρέπει να λυθή πρώτα τό πρόβλημα του ανεφοδιασμού της σε καύσιμα, από τούς τεχνητούς δορυφόρους-σταθμούς που θα εγκατασταθούν στο διάστημα. Όσο χρόνο θα διαρκή ή άνεφοδιασμός, τό διαστημόπλοιο θα εύρίσκεται εν «άδρανεία», δηλαδή, θα διαγράφει τροχιά χωρίς την επίδραση της βαρύτητας.



ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

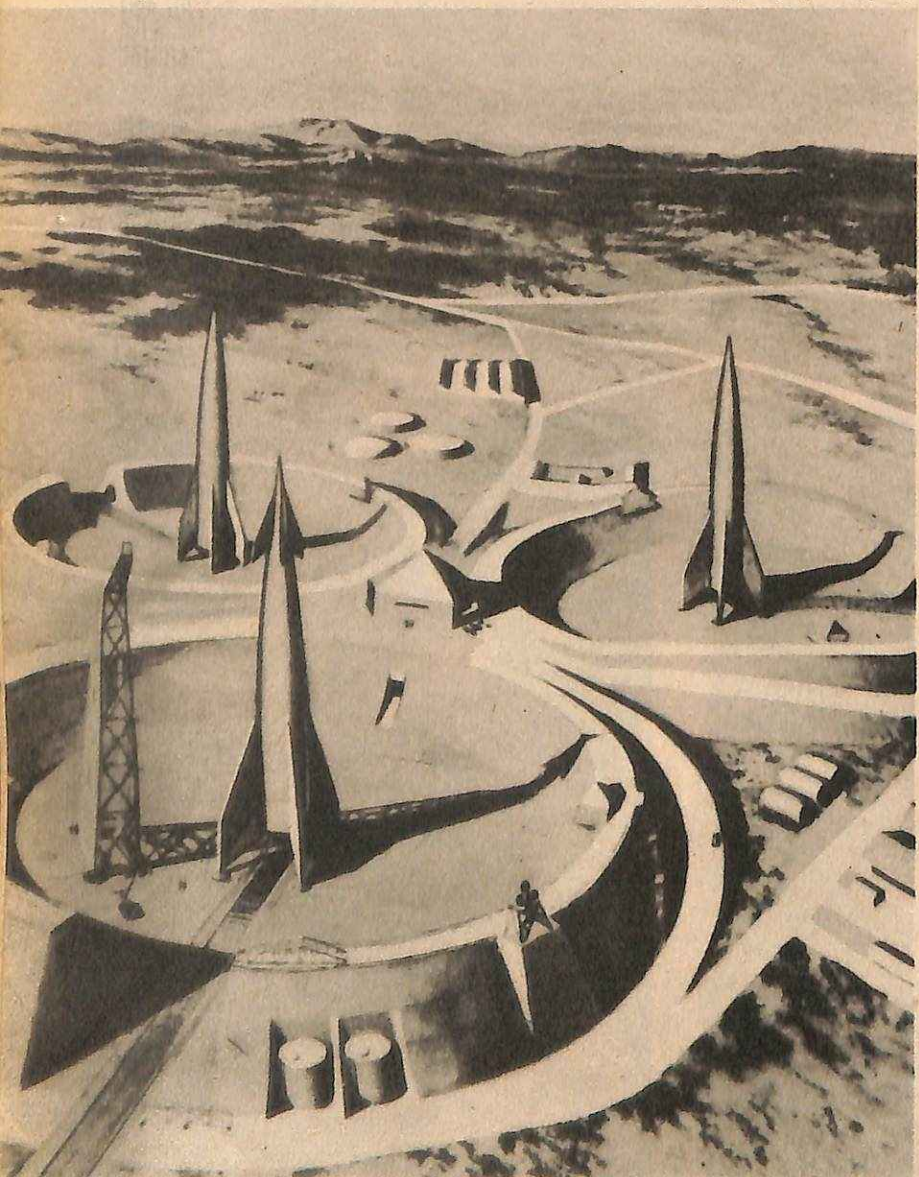
αστήματα θα είναι συντομώτερα και τα ποσά που θα χρειασθούν μικρότερα. Η κατασκευή του σταθμού του διαστήματος θεωρείται η απαραίτητη προϋπόθεση για την πραγματοποίηση των διαπλανητικών ταξιδιών και σ' αυτήν απόδίδουν οι εργασίες που γίνονται τώρα για τους τεχνητούς δορυφόρους.

Ο Αμερικανός ειδικός Κορνέλιους Ράιαν γράφει σκεπτικά: «Μόλις εγκατασταθώ ο σταθμός, ε' άρχιση νέα περίοδος στην ιστορία του κόσμου. Οι άνθρωποι θα ξεκινήσουν για να έπισκεφθούν τη Σελήνη και να φωτογραφίσουν το άγνωστο ήμισφαιρίό της. Η πτήση από τον τεχνητό σταθμό ως τη Σελήνη θα διαρκή μόνο δέκα ημέρες. Και τελικά οι άνθρωποι θα μπορέσουν να έπισκεφθούν από τον ίδιο σταθμό και τους πλησιέστερους πλανήτες. Ασφαλώς τέτια σχέδια δημιουργούν περίπλοκα προβλήματα. Η πτήση προς τον "Αρη με έπιστροφή στο σταθμό, π.χ., θα διαρκή ένα έτος και μισό. Παρ' όλες αυτές τις δυσκολίες όμως, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι θα γίνη.

«Αλλά και μόνο από τον τεχνητό αυτό σταθμό, συνεχίζει ο Αμερικανός ειδικός, οι άνθρωποι θα μπορέσουν ν' αποκτήσουν για το σύμπαν γνώσεις πολύ μεγαλύτερες απ' αυτές που έχουν μένοντας στη γή. Με ισχυρά τηλεσκόπια, εγκατεστημένα πάνω στους τεχνητούς δορυφόρους, οι άστρονόμοι θα μπορέσουν να έξερευνήσουν με ακρίβεια τα βάθη του Γαλαξία και να κάμουν και επί των πλανητών παρατηρήσεις, που είναι αδύνατον να γίνουν από την επιφάνεια της γής. Οι έπιστήμονες θα μπορέσουν επίσης να μελετήσουν φαινόμενα για τα οποία ξέριμε ακόμη πολύ λίγα, όπως οι κοσμικές ακτίνες και η έπίδρασή τους επί του ανθρώπου. Και, όπως παράδοξο και αν φαίνεται, από τον τεχνητό δορυφόρο θα μπορέσουμε να γνωρίσουμε καλύτερα και τον ίδιο τον πλανήτη μας και να μάθουμε γι' αυτόν πράγματα που δεν τα μάθαμε, παρ' όλο που κατοικούμε μονίμως

(Φωτ. International News Photos)

ΤΑ «ΛΙΜΑΝΙΑ» ΤΩΝ ΔΙΑΣΤΗΜΟΠΛΟΙΩΝ, ΑΠ' ΟΠΟΥ ΘΑ ΕΚΤΟΞΕΥΩΝΤΑΙ ΟΙ ΡΟΥΚΕΤΕΣ, ΑΣΦΑΛΩΣ, ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΟΥΝ ΜΑΚΡΑ ΑΠΟ ΚΑΤΩΚΟΙΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΣΧΕΣ. ΔΕΝ ΞΕΡΕΙΣ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ —ΚΙ ΑΝ, ΞΑΦΝΟΥ, «ΠΑΡΑΦΡΟΝΗΣΗ» ΚΑΙΜΙΑ;



πάνω σ' αυτόν. Και ίσως για πρώτη φορά οι προβλέψεις του καιρού θα είναι ασφαλείς, γιατί οι μετεωρολόγοι που θα εργάζονται πάνω στον τεχνητό δορυφόρο θα είναι σε θέση να παρακολουθούν ταυτοχρόνως την κατάσταση σ' όλη τη γή.

Αλλά οι άνθρωποι δεν σκέπτονται μόνο τα έπιστημονικά κέρδη που θα έχουν από τους τεχνητούς δορυφόρους. Η σκέψη του ανθρώπου έχει πάθει τέτια διαστροφή, που σκέπτεται περισσότερο τον πόλεμο και τα μέσα καταστροφής, παρά τα έργα της προόδου. Και αυτό είναι ακριβώς εκείνο που κάνει τους Δυο Μεγάλους να διάζωνται ποιός θα εξαπολύσει πρώτος το δορυφόρο στο διάστημα. Ο τεχνητός δορυφόρος θα μπορούσε να γίνη ένα τρομερό όπλο και ν' ανατρέψη ριζικά και ίσως όριστικά την ισορροπία των δυνάμεων.

Ο ίδιος Αμερικανός έπιστήμων κ. Ράιαν γράφει σχετικά: «Ένας δικτάτωρ που θα διέθετε μονοπωλιακά ένα τεχνητό δορυφόρο, θα μπορούσε να υποδουλώση όλους τους λαούς του κόσμου. Αιτός ο σταθμός του διαστήματος που θα περιστρέφεται γύρω από τη γή σαν δεύτερο φεγγάρι, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθή για την εξαπόλυση τηλεκατευθυνόμενων δολιμάτων. Τα δολήματα αυτά, κατευθυνόμενα από ραντάρ, και ώπισμένα με άτομικές βόμβες, θα μπορούσαν να πλήσουν με απόλυτη ακρίβεια οποιοδήποτε σημείο της γής, ενώ θα ήταν αδύνατον να τα σταματήση κανείς λόγω της μεγάλης ταχύτητάς που θα έχουν και του σχετικά μικρού μεγέθους τους. Με άλλα λόγια, όποιος κατασκευάσει πρώτος τέτιον σταθμό του διαστήματος, θα μπορή ν' άπαγορεύση στον άλλο να κατασκευάσει άλλον όμοιο».

Τα πλεονεκτήματα του αϊφνιδιασμού θα έχουν καθή για τον έπιτιθέμενο

Ειδικά παρατηρητήρια, εγκατεστημένα πάνω στον τεχνητό δορυφόρο, θα μπορούν να έπιτηρούν καθημερινά όλα τα αεροδρόμια, τις στρατιωτικές συγκεντρώσεις και τα άτομικά εργοστάσια, σε οποιοδήποτε σημείο του πλανήτη μας και αν βρίσκονται. Καμιά προετοιμασία πολέμου, έστω και μικρή, δεν θα μπορή να μείνη μυστική από τον κύριο του τεχνητού δορυφόρου. Το πλεονέκτημα του αϊφνιδιασμού θα έχη καθή όριστικά για τον έπιτιθέμενο. Και ίσως σ' αυτό πρέπει ν' άποδοθή η σπουδή που δείχνουν οι Δυο Μεγάλοι να εξαπολύσουν πρώτοι τον τεχνητό δορυφόρο τους στο διάστημα.

Ηδη φαίνεται πως όλοι όσοι εργάζονται για την εξαπόλυση του τεχνητού αυτού δορυφόρου, και γενικά όσοι προετοιμάζουν τα διαπλανητικά ταξίδια, έχουν καταλήξει στο σύστημα των τριπλών ρουκετών. Το σύστημα αυτό θα χρησιμοποιηθή τόσο στους πειραματικούς δορυφόρους που θα εξαπολυθούν πιθανώς μέσα στο 1957, όσο και στους μεγάλους δορυφόρους που θα εξαπολυθούν μέσα σε λίγα χρόνια, όταν με τους πειραματικούς θα έχουν λυθή όλα τα τεχνικά προβλήματα, καθώς και στα διαστημόπλοια με τα οποία οι άνθρωποι θα ταξιδεύουν στους άλλους πλανήτες.

Οι πειραματικοί δορυφόροι θα είναι σχετικά μικρές σφαίρες, που θα μπορούν να περιστρέφονται γύρω από τη γή με 400 χιλιομέτρων με ταχύτητα 29.000 χιλιομέτρων την ώρα και θα κάνουν το γύρο της γής μέσα σε μιάμιση ώρα. Οι μικροί αυτοί δορυφόροι θα περιέχουν πολύπλοκα όργανα παρατηρήσεως και με ειδικούς παμπους θα μεταδίδουν στη γή τις παρατηρήσεις που κάνουν επί των μετεωρολογικών και κοσμικών φαινομένων. Και αφού περιστραφούν γύρω από τη γή ένα ώρισμένο χρονικό διάστημα, θα πέφτουν πάλι στην επιφάνειά της.

Θα κινήται με την φανταστική ταχύτητα των 29.000 χιλιομέτρων την ώρα!

Οι τρεις πύραυλοι που, κατά τα σχέδια όλων των ειδικών, θα κινούν τόσο τους τεχνητούς δορυφόρους όσο και τα μεγάλα διαστημόπλοια του μέλλοντος, θα έκρηγνυνται διαδοχικά. Ο πρώτος θα χρησιμοποιηθή για την άπογείωση και για να φέρη το βλήμα σε ένα ώρισμένο ύψος, όπότε αν θ' άποσπάται και θα άπορρίπτεται, αφού δώση το έναυσμα στο δεύτερο. Αιτός θα προωθή το βλήμα ακόμη περισσότερο και θ' άπορρίπτεται κι αυτός. Ο τρίτος πύραυλος θα προωθή το δορυφόρο ως το άπαιτούμενο ύψος και κατόπιν θα του δίνη και την άπαραίτητη ώθηση για να περιστρέφεται γύρω από τη γή.

Ο κάθε ένας από τους πύραυλους αυτούς θα ζυγίζη, κατά τους ύπολογισμούς των ειδικών, περίπου 7.000 τόνους και θα έχη ύψος 75 μέτρων. Το βάρος αυτό φαίνεται μεγάλο, δεν είναι όμως μεγαλύτερο από το βάρος ενός συνθησιμένου αντιτορπιλικού.

Ο πύραυλος θα κινήται πάνω σε έλλειπτική τροχιά μέχρι ύψους 40 χιλιομέτρων, και από το σημείο αυτό και πέρα θα κινήται σχεδόν όριζοντίως, με ταχύτητα 8.500 χιλιομέτρων την ώρα ή 2.300 μέτρων το δευτερόλεπτο.

Ο πρώτος πύραυλος θα εργασθή μόνο 84 δευτερόλεπτα και στο σύμπτο αυτό διάστημα θα καταναλώση 5.150 τόνους καυσίμου ύλης. Ο δεύτερος θα φέρη το βλήμα σε ύψος 102 χιλιομέτρων από την επιφάνεια της γής, και από το σημείο αυτό ή ταχύτητα του δορυφόρου θ' αύξάνη γοργάτα ώστε, όταν θα πάση ν' ανεβαίνη και θ' άρχισή να περιστρέφεται κανονικά γύρω από τη γή, θα κινήται με τη φανταστική ταχύτητα των 29.000 χιλιομέτρων την ώρα.

Πολλοί φαντάζονται πως θα είναι αδύνατον να ζήσουν άνθρωποι πάνω στο δορυφόρο αυτόν που θα κινήται με τόσο καταπληκτική ταχύτητα. Δεν πρέπει όμως να ξεχνούμε ότι ζούμε θαυμάσια πάνω στη γή, που κινείται με ταχύτητα 29.000 χιλιομέτρων το δευτερόλεπτο γύρω από τον ήλιο.

Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ

«Φίλτατε Τοξότα. Το περιοδικό σας διαρκώς προοδεύει τόσο που μπορεί να συγκριθή με τα καλύτερα περιοδικά του ξένου τύπου. Τώρα τελευταία όμως παρασοβάρετε. Ίσως θα έπρεπε να έλαττωθή ή πολυσέλιδη ύλη του: Πρίγκιψ Πέτρος κλπ. Για μας την νεολαία έγινε... σχεδόν βαρετό. Βέβαια το «Ρόκ-έντ-Ρόλλ» είναι μανία. Ο Ριχάρδος τρώγεται. Πόσο όμως θα τα λαχταρούσαμε με περισσότερες σελίδες! Οι πριγκίπισσές μας και ο Βασιλεύς ξεχάστηκαν. Θα τις θέλαμε πολύ και με αρκετές σελίδες και φωτογραφίες. Κύριε Τοξότα, σας παρακαλώ εκ μέρους της δωδεκαμελούς παρέας μου που σε διαβάει σε ξεχωριστό περιοδικό κάθε έβδομάδα έλάττωσε την σοβαρά ύλη σου και δώσε μας κανένα διηγημάκι. Στους μεγάλους που διάβασα το γράμμα μου, οι σκέψεις τους δεν απέχουν πολύ κι από τις δικές μας. Σε χαιρετώ λέγοντάς σου ευχαριστώ εκ μέρους της παρέας και εκ μέρους μου.

Μαγία

Υ.Γ. Φίλτατε Τοξότα, αν γράψης τίποτα για τον Τζάιμς Ντίν θα ευχαριστηθούν ιδιαίτερος μαζί με μένα οι άναγνώστριες της παρέας: ΜΑΓΙΑ, ΤΖΙΝΗ, ΜΑΙΡΗ, ΑΔΕΛΑΪΣ, ΜΙΡΚΑ, ΛΕΝΑ».

Οι άλλοι έξη της παρέας ποιοί είναι; Δεν μας στέλνετε μιά φωτογραφία σας; Κι ακόμα καλύτερο: δεν μας στέλνετε σείς κανένα άστειο διηγημάκι;

ΕΚΝΕΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Αγαπητέ Τοξότα. Κάθε έβδομάδα —γράφεις— λαμβάνεις δεκάδες γράμματα. Από αυτά, δημοσιεύεις έλάχιστα, έτσι που πολλοί από τους άναγνώστες σου άμφιβάλλουν αν το γράμμα τους έφθασε στα χέρια σου. Γι' αυτό προτείνω το έξης: Στο τέλος κάθε Ταχυδρομείου να δημοσιεύης έναν κατάλογο με τα όνόματα των φίλων σου που σου έγραψαν, όπότε όλοι θα είναι βέβαιοι ότι το γράμμα τους έλήφθη ύπ' όψη των άρμοδιών. Και μη μου πής πως είναι δύσκολο αυτό που ζητώ! Ούτε πως σου λείπει ο άπαιτούμενος χώρος. Γιατί και αν συμβαίνη αυτό, είναι εύκολη ή λύση: Άπλούστατα, να εγκαταλείψης τις φλυαρίες σου, που —ειλικρινά, και με συγχωρής που στο λέω— γίνονται έκνευριστικές. Ευχαριστώ, και περιμένω γοργά άπάντησή»

«Ακης Πετρίδης (Ένταύθα)

Πολύ λυπούμαι γιατί δεν θα μπορέσω να σας κάνω τη χάρη που τόσο εύγενικά ζητάτε. Αλλά άτυχώς τα μόν Ταχυδρομεία λειτουργούν κανονικά, έρα δεν χάνονται γράμματα, ή δέ γνώμη της πλειοψηφίας μάλλον άποκλίνει εις το να αύξήσω τον χώρο για τις... φλυαρίες μου, έστω και αν αυτές είναι «έκνευριστικές» για την μειοψηφία!



Τα ωραιότερα
μοντέρνα
υφάσματα
για βραδυνά
φορέματα
παρελήφθησαν
εις τα
ΜΕΓΑΛΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ-ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

γκρέκα



ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Αί πολωνικά έκλογαί

• Μετά τὰ ὀκτωβριανὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐπανάφερον, κατόπιν δραματικῶν ἐναλλαγῶν, εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ Κ.Κ. τὸν κ. Βλαδισλάβ Γκομούλκα, μοιραίως εἶχε τεθῆ θέμα λαϊκῆς ἐπικυρώσεως. Τὴν ἀνασφάλτισιν ταύτην εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ ἐπέβαλον ἡ πολιτικὴ καὶ ψυχολογικὴ ἀνάγκη νὰ πειθοῦν οἱ Πολωνοὶ καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὅτι ἡ ἀνάληψις τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ κ. Γκομούλκα δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα ἀνακτορικῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ νέου ἡγέτου τῆς χώρας ἀπὸ τὴν γέμουςαν σταλινικῶν καὶ τελείως χρεωκοπημένην παλαιάν Δίαιταν. Δυσπιστοῦντες, ἀγωνιῶντες, ἀλλὰ καὶ σοφώτεροι μετὰ τὴν οὐγγρικὴν πικρὰν πείραν οἱ Ρῶσοι, ἐνέδωσαν, ἀφοῦ ὅμως προηγουμένως ἔλαβον ρητὰς ἐγγυήσεις ὅτι ἡ Πολωνία θὰ παραμείνῃ σοσιαλιστικὴ καὶ σύμμαχος τῶν καὶ ἐξαναγκάσθησαν νὰ προβοῦν εἰς σημαντικὰς ἰδεολογικάς, πολιτικὰς καὶ οἰκονομικάς παραχωρήσεις. Ἡ ἀπὸ τῆς ἀνόδου τοῦ πολιτεία τοῦ κ. Γκομούλκα δὲν ἄφηνεν ἀμφιβολίας ὅτι θὰ ἐτύγχανε τῆς πλήρους λαϊκῆς ἐπιδόκιμασίας: Ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος ἔθεσε τέρμα εἰς τὴν σταλινικὴν τρομοκρατίαν, ἀπεμάκρυνε τὸν Ρῶσον ὑπατον στρατάρχην Ροκοσόφσκυ, ἐξεπολύνισε τὰς ἐνόπλιους δυνάμεις καὶ τὴν ἀστυνομίαν, ἐπέτυχεν ἔλεγχον τῶν κινήσεων τῶν σταθμευόντων ἐν Πολωνίᾳ ρωσικῶν στρατευμάτων, ἀποκατέστησεν ὁμαλὰς σχέσεις μετὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἀνέστειλε τὰ μεγαλεπήβολα σχέδια ἐκθιομηχανίσεως τῆς χώρας, ὑπεσχέθη κατάργησιν τῆς θιασας κολλεκτιβοποιήσεως τῶν ἀγροτῶν, προέβη εἰς οὐσιαστικὰς παραχωρήσεις πρὸς τοὺς ἐργάτας, τοὺς μικροεμπόρους καὶ ἐπαγγελλομένους. Βεβαίως αἱ ἐκλογαὶ δὲν διεξήχθησαν κατὰ τὰ δυτικά πρότυπα, καὶ παρὰ τὴν παραχώρησιν τῆς εὐχερείας διαγραφῆς προσώπων, οἱ ἐκλογεῖς δὲν εἶχον παρὰ νὰ ψηφίσουν τὸ ἐνιαῖον ψηφοδέλτον τοῦ συνασπισμοῦ τῶν 3 κομμάτων καὶ «ἀκομματιστῶν» προσωπικοτήτων. Ἀλλὰ τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν ἐλευθέρως καὶ ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Γκομούλκα ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ ποσοστοῦ 91-98%. Σημαίνει τοῦτο ἄραγε ὅτι ὁ πολωνικὸς λαός, ὁ ὁποῖος κατέδειξε τὴν θαθεῖαν τοῦ ἀντίθεσιν πρὸς τὸ κομμουνιστικὸν καθεστῶς διὰ θιαίων ἐξεγέρσεων μετέβαλεν αἰφνιδίως αἰσθηματὰ καὶ ἐνεθουσιάσθη διὰ τὸν ἐθνικόν, ἔστω, κομμουνισμόν; Οὐδόλως. Ἡ πολωνικὴ ἐτυμηγορία ὑπῆρξεν ἡ ἔκφρασις ἐνστικτοῦ αὐτοσυντηρήσεως καὶ ὑπεργορευθῆ ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ γεωγραφικοῦ παράγοντος: Τῆς ἀμέσου γειτνιάσεως τῆς ΕΣΣΔ καὶ τῆς ἐκ παραδόσεως γερμανοφθορίας. Ὑπὸ τὸ συγκλονιστικὸν μάλιστα παράδειγμα τῶν οὐγγρικῶν ἐξελλίξεων, ἀποδεικνύει τὴν πολιτικὴν ὀριμότητα καὶ τὸ θαυτὸ — ἀληθὲς πάθος — πατριωτικὸν αἶσθημα τοῦ πολωνικοῦ λαοῦ. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον πράγματι ὀλόκληρος ἡ Πολωνία, ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, τῶν ἀστικῶν τάξεων, τῶν χωρικῶν μέχρι τῶν ἐργατῶν ἐψηφίσεν ὑπὲρ τοῦ κ. Γκομούλκα. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν ἐγένοντο δεκτὰ μετὰ ἀνακούφισιν τόσοσιν ἀπὸ ρωσικῆς ὁσον καὶ ἀπὸ δυτικῆς πλευρᾶς, διότι ὅλοι ἡσθάνθησαν ὅτι οὕτω ἀπεφύχθησαν δυσάρεστοι, ἴσως μέχρι πολέμου, ἐξελλίξεις εἰς τὴν Εὐρώπῃν.

ΤΕΡ. ΠΗΛ.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ:

• Ἡ πλήρης συνταύτισις τῶν ἰδεολογικῶν καὶ πολιτικῶν ἀποψέων ΕΣΣΔ - Κίνας, ἡ ρητὴ κατὰ τὴν «ἐθνικῶν παρεκκλίσεων», ἡ πανηγυρικὴ ἀναγνώρισις τοῦ προβαδίσματος τῆς Μόσχας, ἐπαναφέρει τοὺς Γιουγκοσλάβους κομμουνιστὰς εἰς τὴν αἰρετικὴν τῶν ἀπομόνωνσιν. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν φαίνεται νὰ ἐνοχλῇ ἰδιαιτέρως τὸν στρατάρχην Τίτο, ἐφ' ὅσον αἱ διαφοραὶ παραμένουν εἰς καθαρῶς ἰδεολογικὰ πλαίσια καὶ

δὲν ἐπαναληφθοῦν αἱ γνωσταὶ σταλινικαὶ μέθοδοι ἐξοντώσεως διὰ διπλωματικῶν καὶ οἰκονομικῶν πιέσεων. Ἐξ ἄλλου ὁ Τίτο καὶ κατὰ τὰς πλέον θερμὰς στιγμὰς τῆς μετασταλινικῆς ἰδεολογικῆς του εὐθυγραμμίσεως οὐδέποτε ἐφάνη διατεθειμένος νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀσκήσεως ἀνεξαρτήτου πολιτικῆς, ἡ ὁποία ὑπῆρξε τόσοσιν καρποφόρος διὰ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα τῆς χώρας του. Ἀλλὰ ἐὰν οἱ Γιουγκοσλάβοι κομμουνιστὰς φαίνονται ἄδι ἀφοροὶ καὶ ἀποφρεύουν ἐπιμελῶς τὰ σχόλια, εἶναι θέβαιον ὅ

τι ἀνησυχοῦν διὰ τὸν διεθνή ἀντίκτυπον ἀπὸ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν ἰδεολογικὴν ἀκαμψίαν, τὴν σιωπηρὰν ἐπανάδρυσιν Κομιντέρν, τὴν ἀνασυγκρότησιν ἰδεολογικῶν μετώπων καὶ στρατοπέδων. Ἀπὸ τὴν πρόσφατον πείραν τοῦ ψυχροῦ πολέμου εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ διαίρεσις τοῦ κόσμου εἰς δύο πάνοπλα, ἀλληλοὑποβλεπόμενα στρατόπεδα περικλείει πραγματικούς κινδύνους καὶ ἐξουδετερώνει τὸν καταπραυντικὸν καὶ μέσοαθητικὸν ρόλον τῶν οὐδετέρων, τὸν ὁποῖον μόνιμως φιλοδοξεῖ νὰ παίξῃ ὁ σῶφρων ἡγέτης τῆς γείτονος συμμάχου.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ:

• Τὰ ρωσικὰ ἄρματα εὐθυγράμμισαν ἀπολύτως τὴν χώραν πρὸς τὴν ὀρθόδοξον ἀντίληψιν τῆς «λαϊκῆς δημοκρατίας». Ἡ κυβερνήσις Καντάρ ἀνῆρρεσεν ὅλας τὰς ἀφειδέεις ὑποσχέσεις καὶ προσπαθεῖ νὰ στερεώσῃ τὴν ἰσχύν της διὰ τῶν δεδοκιμασμένων σταλινικῶν μεθόδων. Πρῶτα θύματα, οἱ ἡγήθοντες τῆς ἐπαναστάσεως συγγραφεῖς, δημοσιογράφοι, ἐργάται, τῶν ὁποίων αἱ ἐνώσεις καὶ τὰ συμβούλια διελύθησαν. Ὁ λαὸς κατάκοπος, καὶ ὑπὸ τὸ φάσμα τῆς πείνης σιωπᾶ, ἐνῶ ἡ πολιτικὴ ἀστυνομία καὶ τὰ στρατοδικεῖα «ἐκκαθαρίζουν» τὴν χώραν ἀπὸ τὸ «φασιστικὸν μίσμα». Ἡ Ἐπιτροπὴ Βοηθείας τοῦ ΟΗΕ, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐπετράπη νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου, διεπίστωσε τὴν πλήρη κατάρρευσιν τῆς οἰκονομίας καὶ συνιστᾷ τὴν χορήγησιν ἐπείγοντος βοηθείας ἐκ 30 ἑκατ. δολλαρίων εἰς τρῶφιμα καὶ πρώτας ὕλας διὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον, πρὸς ἀποφυγὴν λιμοῦ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεγνώρισεν ἐπίσης τὸ ἐξαιρετικῶς κρίσιμον τῆς καταστάσεως καὶ ἐζήτησε μακροπρόθεσμα δάνεια καὶ βοήθειαν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Ὑπεσχέθη συγκράτησιν τοῦ πληθωρισμοῦ, ἀναστολὴν τῶν ἐπενδύσεων εἰς τὴν βαρεῖαν θιομηχανίαν, αὐξήσιν τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐργατῶν, μείωσιν τῶν στρατιωτικῶν καὶ λοιπῶν διοικητικῶν δαπανῶν.

ΝΟΤΙΟΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ:

• Εἰς τὸ ἔργον της τοῦ πλήρους διαχωρισμοῦ τῶν λευκῶν ἀπὸ τοὺς ἐγχρώμους, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν καὶ τὴν τεραστίαν πλειοψηφίαν τοῦ κράτους, ἡ κυβερνήσις συναντᾷ ἐσωτερικάς ἐξεγέρσεις καὶ τὰς ἐντόνους διαμαρτυρίας τῶν ἀφρικανοασιατικῶν κρατῶν. Ἀν ἡ τεραστία μᾶζα τῶν μαύρων δὲν εὕρισκῃ ὡς προστάτας, παρὰ τὰς καλοπαιρέτους προσπάθειας ἀγαθῶν

παστόρων, οἱ Ἴνδοι ἄποικοι ὑποστηρίζονται ὑπὸ τῆς μητροπόλεως τῶν, τὰς Ἰνδίας, αἱ ὁποῖαι θέτουν καθ' ἑκάστην σύνοδον τοῦ ΟΗΕ τὸ πρόβλημα τῆς διακριτικῆς μεταχειρίσεως τῶν ὁμοφύλων τῶν καὶ γενικῶς τῶν ἐγχρώμων. Ἀλλὰ οἱ σκληροτράχηλοι ἀπόγονοι τῶν Μπόερς ἀγνοοῦν συστηματικῶς τὰς ἀποφάσεις καὶ ἀπειλοῦν μετὰ ἐξουδον ἐκ τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ τῆς Κοινοπολιτείας. Πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν διεθνῶν, κυρίως ἀμερικανικῶν καὶ ἰνδικῶν πιέσεων, ἀπειλοῦν ν' ἀπαγορεύσουν τὴν ἐξαγωγήν πρώτων ὑλῶν καὶ οὐρανίου καὶ τὴν εἰσόδον τῶν ἰνδικῶν πλοίων εἰς τοὺς νοτιοαφρικανικοὺς λιμένας.

ΙΣΠΑΝΙΑ:

• Ἡ ἐπικρατοῦσα μόνιμος δυσφορία ἐναντίον τοῦ «καθεστῶτος» καθεστῶτος τοῦ Φράνκο ἐκδηλώνεται ἐκάστοτε ἐπ' εὐκαιρία καὶ μικρῶν ἀκόμη γεγονότων. Ἡ αὐξήσις τῶν εἰστηρίων τῶν τροχίμδρων τῆς Βαρκελώνης ἐγένετο δεκτὴ μετὰ μπούκοτὰς ἐκ μέρους τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ζωηρὰς φοιτητικῆς διαδηλώσεως. Διὰ τοὺς ἰδίους λόγους ἐδημιουργήθησαν ἐπεισόδια καὶ εἰς τὴν Σεβίλλην. Ἡ σύλληψις μερικῶν πρωτοστατούντων θέτει συνήθως τέρμα εἰς τὰς ἐκδηλώσεις, ἐνῶ παραμένουν ἀκέραιαι αἱ αἰτίαι τῆς δυσφορίας.

• Ἐνα ὕψιστον μάθημα ἰσπανικοῦ πατριωτισμοῦ ἔδωσαν ὁ ἀποθανὼν ἐν ἐξορίᾳ τελευταῖος δημοκρατικὸς πρωθυπουργὸς τῆς Ἰσπανίας δρ. Χουάν Νεγκρίν. Παρὰ τὸ δεδηλωμένον μίσος του κατὰ τοῦ καθεστῶτος τοῦ Φράνκο, ἀποθνήσκων παρέδωσε διὰ τοῦ υἱοῦ του εἰς τὴν ἰσπανικὴν κυβερνήσιν τὴν ἀπόδειξιν παραδόσεως τοῦ ἰσπανικοῦ χρυσοῦ εἰς τὴν ΕΣΣΔ. Ἡ ἀξία του ἀρχικῶς ἀνῆρχετο εἰς 560 ἑκατ. δολλάρια, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν δὲ τῶν δαπανῶν διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἐξοριστῶν δημοκρατικῶν, ὑπολογίζεται ὅτι ἀπομένει ποσὸν περίπου 400 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Ἡ εἰσπράξις τοῦ ποσοῦ τούτου ἐκ μέρους τῶν Ἰσπανῶν καθίσταται δύσκολος, λόγω μὴ υπάρξεως διπλωματικῶν σχέσεων μετὰ τὴν Ρωσίαν, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ ν' ἀναγνωρίζῃ τὴν ἐξόριστον ἐν Παρίσις δημοκρατικὴν κυβερνήσιν. Θεωρεῖται πιθανόν ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο ἴσως συντελέσῃ ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν σχέσεων μετὰ τὴν Ρωσίαν, ἡ ὁποία, ἄλλωστε, προσφάτως ἐπέδειξε σχετικὴν διάθεσιν, ἀπελευθερώσασα Ἰσπανοὺς κρατουμένους καὶ μὴ προσβαλοῦσα θέτο εἰς τὴν εἰσόδον τῆς Ἰσπανίας εἰς τὸν ΟΗΕ.



Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΜΑΕΣΤΡΟΣ Ἀρθούρο Τσκανινι, ποὺ πέθανε σὲ ἡλικία 90 ἐτῶν, φαίνεται στὴ «Σκάλα τοῦ Μιλάνου», μαζί με τὴν κόρη του Οὐάλλυ καὶ τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῆς «Σκάλας» τὸν κ. Γκερινγκέλλι. (Farabola)



ΜΗΝ ΚΟΙΜΑΣΤΕ ΣΤΟ ΤΙΜΟΝΙ! Ἐνῶ πῆγαινε μιά βόλτα μετ' αὐτοκίνητο, ἔχοντας πλάι του τὴν ἀρραβωνιαστικιά του, ἕνας νεαρὸς Κωνσταντινουπολίτης, μισοαποκοιμήθηκε στὸ τιμόνι, μετ' ἀποτέλεσμα νὰ πῆσῃ τὸ αὐτοκίνητο στὸν Βόσπορο, νὰ τραυματισθῇ ὁ ἴδιος σοβαρὰ καὶ νὰ σκοτωθῇ ἡ μνηστὴ του. Στὴ φωτογραφία, τὸ αὐτοκίνητο στὸ Βόσπορο. (Keystone)

(Intercontinentale)

ΠΡΙΝ ΦΥΓῆ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΚΗΝ πρωτεύουσα γιὰ τὴ Βουδαπέστη, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Κίνας Τσάι Ἐν Λάι ὑπέγραψε μετὰ τὸν Πολωνὸν πρόεδρο Συράνκιεβιτς μίαν κοινὴν δήλωσιν γιὰ τὴς συνομιλίαις τους. Στὴ φωτογραφία, ὁ Τσάι (ἀριστερὰ) καὶ ὁ Συράνκιεβιτς ὑπογράφουν τὴν δήλωσιν, στὰ Ἀνάκτορα Μπελβεντέρε τῆς Βαρσοβίας. Πίσω, ὁ Γκομούλκα.





ΒΙΛΜΑ ΜΟΝΤΕΖΙ — ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΤΙΣ 3—2—1932. ΠΕΘΑΝΕ ΣΤΙΣ 9—4—1952

ΠΛΑΣΜΑ ΑΓΝΟΝ, ΣΠΑΝΙΑΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ ...

... γράφει ή ταφόπετρα της Βίλμας Μοντέζι, ό δάνατος της όποίας ξεσήκωσε όλη την 'Ιταλία, άπειλησε με πτώση μία κυβέρνηση και δημιούργησε την πολύκροτη δίκη

ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΙ: «Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΗΣ Ο-ΣΤΙΑ, ΠΟΥ Σ' ΕΦΕΡΕ ΣΤΗΝ ΠΛΑΖ ΤΗΣ ΠΥ-ΛΗΣ ΒΑ'ΤΑΝΙΚΑ, ΞΕΡΕΙ ΠΩΣ ΚΟΙΜΑΣΑΙ ΤΟΝ ΥΠΝΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΣΑΝ ΑΓΓΕΛΟΣ...

Η ΜΑΜΑ ΣΟΥ, Ο ΜΠΑΜΠΑΣ, Η ΑΔΕΛ-ΦΟΥΛΑ ΚΙ Ο ΑΔΕΛΦΟΥΛΗΣ ΣΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝ-ΤΑΙ ΚΟΝΤΑ ΣΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΕΡΑΝΤΗ ΟΔΥΝΗ ΤΟΥΣ...»

Ο «ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ» ΜΟΝΤΑΝΙΑ, ώς πρόεδρος του Κυνηγετικού Όμιλου σπών όποιο άνηκε ή διαβόητη «Βίλλα Καποκόττα», εί-χε στη διάθεσή του τό κλειδί. Τό δάνειζε και στους φίλους του...



Κοκκαίνη... Κοπέλες έλα-φρές... Καλλιτέχνες άμφίβο-λης άξίας... Κυνηγοί θηρα-μάτων, κάθε είδους... Έξι-ν-στασιαλιστές, με μπλε παν-ταλόνια, μούσια και θολά βλέμματα... Λαμπρά άριστο-κρατικά όνόματα — άλλα γνήσια κι άλλα πλαστογρα-φημένα... Μία μυστηριώδης έπαυλη, χαμένη μέσα στα δένδρα... Πεζοδρόμιο και πο-λυτελή σαλόνια... Προπαγάν-δα πολιτική κι άγριο πάθος ζηλοτυπίας... Μέσα στο τρελ-λό αυτό άνακάτωμα είναι δύ-σκολο νά βρή κανείς άκρη... Οί 800 μάρτυρες που έξετά-σθηκαν συσκότισαν άκόμη περισσότερο την ύπόθεση. 15 κιλά έχασε από τό βάρος του ό γιγαντώσωμος άνακρι-τής, έφέτης δρ. Ραφαέλο Σέπε, προσπαθώντας νά ξε-χωρίσει την άλήθεια από τό ψέμα. 4 - ό μήνες θά βασανί-ζεται τό δικαστήριο της Βε-νετίας. 30 δικηγόροι όρύον-ται κάθε μέρα και τσακώνον-ται με τον πρόεδρο, τον δρα Μάριο Τιμπέριο, που μοιά-ζει άποφασισμένος νά κο-σκινίσει κάθε κατάθεση, νά ξεψαχίσει κάθε στοιχείο, ν' άνασύρη κάθε πέπλο, όσο κι άν κινδυνέψη ή ιστορική αί-θουσα των Δόγηδων νά γε-μίσει άσφυκτικά από μο-λυσμένες άναθυμιάσεις. Είναι ή δίκη του αιώνας για τό σκάνδαλο του αιώνας.

Για τρίτη φορά, ή Δικαιοσύνη της 'Ιταλίας έπιχειρεί νά ψηλάφη-ση την άλήθεια. Θά μπορέση; Ό διά-σημος δικηγόρος Καρνελοϋτι, κα-θηγητής του Πανεπιστημίου της Βε-νετίας και συνήγορος του νεαρού Πισσιόνι, που σκύβει κάτω άπ' τό βάρος της κυριότερης κατηγορίας, έπικαλείται έναν θεατρικό συγγρα-φέα κι όχι τους κώδικές του: «Ό, κύριε πρόεδρε», λέγει κά-ποια στιγμή, όταν ό διευθύνων την δίκη άναζητή την μία και μόνη ά-λήθεια, «ή Άνθρώπινη Δικαιοσύνη

πρέπει νά είναι περισσότερο μετρι-όφρων... Είναι καλύτερο νά λέμε, όπως ό Πιραντέλλο, «ό καθένας έχει τη δικιά του άλήθεια»...

Ο καθένας έχει τη δικιά του ά-λήθεια... Για τους γονείς της λε-λαχροίνης νέας, που έφευγε τό ά-πάγευμα της 9ης 'Απριλίου 1953 από τό σπίτι τους, στην όδo Τα-λιαμέντο άρ. 76 της Ρώμης, ή κό-ρη τους ήταν «πλάσμα άγνόν, σπα-νίας καλλονής...». Κ' έξακολουθεί νά είναι, παρ' όλον ότι δρέθηκε ξεβρασμένη από τη θάλασσα, μισό-γυμνη στην άμμουδιά, δίχως ζαρτι-έρες. Για πολλούς μάρτυρες της προανακρίσεως και της δίκης, ή ίδια αυτή κοπέλα έμπορευόταν ναρ-κωτικά κ' έπαιρνε ναρκωτικά ή ίδια. Μέχρις άφασίας. Η ιατροδι-καστική έρευνα της έδωσε ένα μετα-



150 ΜΑΡΤΥΡΕΣ έξήτησε ό άνα-κριτής Σέπε, και γέμισε χιλιάδες σελίδες, πριν παραπέμψη στο δικα-στήριο τους 18 κατηγορουμένους

θανάτιο πιστοποιητικό «άμέμπτων ήθών». Για άλλους ή νεκρή ύπηρε-σε μία παραστρατημένη, που πλήρωσε με τη ζωή της τό τίμημα των όρ-γίων της βίλλας Καποκότα. Γι' άλ-λους πάλι άπλώς μία άτυχη νέα, ένα θύμα. Τό μόνο δέβαιο παραμέ-νει ότι αυτή ή νόστιμη 'Ιταλίδα —που ό θάνατός της ξεσήκωσε τον μεγαλύτερο, μεταπολεμικά, θό-ρυδο στην πατρίδα της, άπειλήσε μιαν δλόκληρη κυβέρνηση με πτώ-ση, έκανε έναν ύπουργό Έξωτερι-κών νά παραιτηθή, έστειλε στο έ-δώλιο του κατηγορουμένου έναν δι-ευθυντή της άστυνομίας, λευκανθέν-τα στην δημοσία ύπηρεσία, κ' έρρι-ξε τον προβολέα της περιεργείας στην κακή ζωή της καλής κοινωνί-ας της Ρώμης— ώνομαζόταν Βίλμα Μοντέζι.



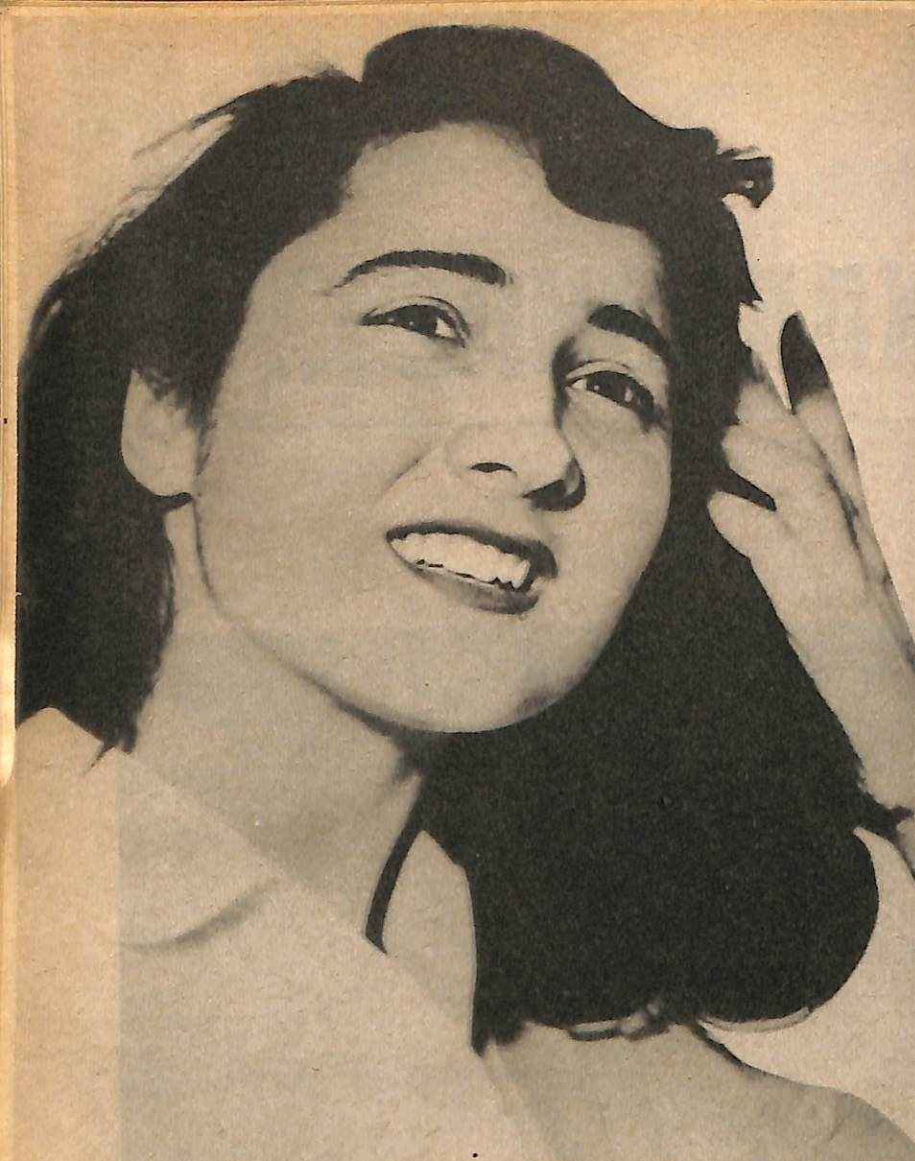
ΠΙΕΡΟ ΠΙΤΣΙΟΝΙ. Την ήμέρα του θανάτου της Βίλμας είχε πονόλαι-μο και έμεινε στο σπίτι. Τό δικα-στήριο θά κρίνη τό άλλοθι του.

«Omnia viciat moneta» — «Τά πάν-τα νικά τό χρήμα». Στην περίπτω-ση αυτή έγινε τό αντίθετο. Τό χρή-μα δεν ένίκησε τον όρμαγδό του σκανδάλου. Ίσα-ίσα τον προκάλε-σε. Πόσες και πόσες άθλιες γυναί-κές ύπάρξεις δεν ξεψυχούν κάποια μέρα παραδομένες, άνυπεράσπιστες είτε στη χρήση του δηλητηρίου που έσυνήθισαν, είτε στο μαχαίρι του έραστού; Πόσες, άθώες ή μή, κοπέ-λες δεν γίνονται θύματα κάποιου έγκληματία —κι άν ή ύπόθεσή τους δικασθή δεν άπασχολεί παρά έφή-μερα και μόνο τις στήλες του γει-τονικού έπαρχιακού τύπου; Στην ύπόθεση όμως Βίλμα Μοντέζι τό χρήμα, σκανδαλιστικό για όλους, ά-νέμιζε όλους στο σκάνδαλο. Χρήμα έδωσε ό ψευτομαρκήσιος Μοντάνια στον εύσυνείδητο άστυνόμο κι ά-γόρασε την προσωρινή κηδεία του φακέλου... (Έτσι λείει τό κατηγο-ρητήριο). Χρήμα άναζητούσε ή Άν-να Μαρία Μονέτα Κάλιο, ή άπίθα-νη αυτή μάρτυς κατηγορίας, που έ-ζησε επί τρία χρόνια θεατρinίστικα τον ρόλο της προδομένης άγάπης, του μίσους και του είσαγγελέως... (Έτσι λείει ό έραστής της, που άν-τιμετωπίζει γελαστός σχεδόν και πάντα τρισεπικόμπος τό δικαστή-ριο... Με χρήμα άγοράζοταν ή κραιπάλη στο κυνηγετικό περίπτε-ρο... (Έτσι λένε οι φτωχοί εργά-τες κ' οι φύλακες της περιοχής, κα-ταγράφοντας στην μνήμη τους τις άπαστράπτουσες μουσούδες των «Άλφα Ρομέο» και τους πριγκιπι-κούς οδηγούς). Δεν ύπάρχει άμφι-βολία: Άν τό σκάνδαλο λέρωνε κά-ποια φτωχογειτονιά της Ρώμης δεν θά ήταν σκάνδαλο. Τό ότι τό άπε-κάλυψε ένας φαίσistas δημοσιογρά-φος, ό Σιλβάνο Μούτο, δεν έχει ση-μασία, όπως δεν έχει σημασία ότι τον νεαρόν κήνσορα τον υπερασπί-σθηκε —όταν τον Μάρτιο του 1954 δρέθηκε τό έδώλιο του κατηγορου-μένου επί συκοφαντική δυσφημί-σει— ένας γνωστός κομμουνιστής, ό δικηγόρος δρ. Γκιουζέππε Σό-τζιου.. Άντίθετα με τον πασίγνω-στο σαρκασμό του Βεσπασιανού τό χρήμα είχε όσμη. Κ' ή όσμή του ήρθε και προστέθηκε άποπνικτική στις άναθυμιάσεις που, άλλιώτικα, θά είχαν έξεαριωθή. Όλη ή 'Ιτα-λία ρίγησε: Μά τά πάντα πουλιού-νται, τά πάντα άγοράζονται; Τά κο-ρίτσια, οι μορφίνες, οι άστυνόμοι;



Η ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΗ έπέμβαση της ώραςίας Άννας-Μαρίας Κάλιο, κατά την πορεία των άρχικών άνακρίσεων, άνέτρεψε την άμυνα των σημερινών κατηγορουμένων. Την βάφτισαν ή «δεντέτα» της δίκης της Βενετίας, για-τί δλόκληρη ή κατηγορία στηρίζεται στις άποκαλύψεις της. Στην άτμό-σφαιρα του κοινωνικού σκανδάλου και των πολιτικών ραδιουργιών που καλύπτουν τη δίκη, ή Κάλιο προσέθεσε και τό άγριο πάθος της γυναι-κής εκδίκησης. Όταν μιλά για τον πρώην έραστή της, τον ψευδο-μαρκήσιο Μοντάνια, τά μάτια της πετάνε φλόγες μίσους. Οί σχέσεις τους διεκόπησαν άμέσως μετά την άποκάλυψη του σκανδάλου, και τοίτο είναι κάτι που ή έρωτευμένη Άννα-Μαρία δεν έννοει νά τό συγχωρήσει.

Η έκδίκηση του «Μαύρου Κύκνου» ρίχνει μιάν ακόμη σκιά στο άδιαπέραστο μυστήριο



«ΜΑΥΡΟ ΚΥΚΝΟ» ώνόμασαν την δημοφή Άννα-Μαρία Κάλιο, επειδή συνηθίζει ν' αφήνει χυτά τα μαλλιά της στους ώμους. Ίσως όμως και γιατί η σκιά του «κύκνου» απλώθηκε και σκοτείνιασε «λαμπρούς» κύκλους.

Να, με λίγα λόγια, όχι η ιστορία, αλλά η... ιστορία της ιστορίας—όπως διαμορφώθηκε μέσα σε τρία χρόνια συγχύσεως, εξάλλων κραυγών, ψευδών και... σιωπής.

Η μελαχρινή κοπέλα, που έδγαυνε απ' το σπίτι της στις 9 'Απριλίου 1956, ώρα 5.30' μ.μ., ήταν ντυμένη μάλλον λιτά. Δεν είχε μαζί της την ταυτότητά της. Την είχε αφήσει στον κομμό του δωματίου της, μαζί με μερικά κοσμήματα που συνήθιζε να φοράει. Λεγόταν Βίλμα Μοντέζι.

Δυό μέρες αργότερα, ο Φορτουάτο Μπεστίνι, ένας νεαρός χτίστης, ανακαλύπτει ξαφνικά, στην παραθαλάσσια περιοχή της Πύλης Βαϊάνικα, το σώμα της ξαπλωμένου στην άμμο. Φορούσε μόνον ένα μεσοφόρι ροζ και τα άλλα έσώρρουχα. Έλπιε το φόρεμα, τα παπούτσια, οι κάλτσες κ' οι ζαρτιέρες. Η μητέρα, πιστοποιώντας με σπαραγμό την ταυτότητα της κόρης στο νεκροτομείο της Ρώμης, ξαφνιάστηκε για την τελευταία λεπτομέρεια. «Είναι ανεξήγητο, έλεγε, να έδγαλε τις ζαρτιέρες η κόρη μου. Θα της επέτρεψαν κανένα κάθαρμα!».

Ο ρόλος του Πιτσιόνι

Διατυπώθηκαν άμέσως οι εκδοχές του εγκλήματος και της αυτοκτονίας. Η αστυνομία διατύπωσε και την έκδοχή πως ήταν άτυχημα, δηλαδή, πως η Βίλμα βυθίστηκε μέσα στην ύγρη άμμο της παλίσροιας, καθώς πήγαινε να κάνει ποδόλουτρο, και πνίγηκε. Η οικογένειά της φά-

νθηκε να δέχεται την έκδοχή αυτή.

Μια έκκρως έμπιστευτική πληροφορία αρχίζει, λίγο αργότερα, μέσα στον εκλογικό σάλο που δονεί την Ίταλία, να κυκλοφορή στα δημοσιογραφικά γραφεία: «Η Βίλμα Μοντέζι πέθανε από κατάχρηση ναρκωτικών! Σύντροφός της σ' αυτό το ξεφάντωμα ήταν ο Πιέρο Πιτσιόνι, ο γιός του 'Αττίλιο Πιτσιόνι, του χριστιανοδημοκράτου υπουργού τότε των Έξωτερικών... Ο Μάρκο Τσεζαρίνι Σφόρτσα, της ιστορικής οικογένειας, ρίχνει τη δόμδα έναντιον του νεαρού Πιτσιόνι, απ' τις στήλες της κομμουνιστικής έπιθεωρήσεως «Νέοι Δρόμοι». Ο Σφόρτσα όμως ανακαλεί άμέσως όταν οι Πιτσιόνι, πατέρας και γιός, του ύποβάλλουν μήνυση.

Ένας δημοσιογράφος...

Τὴν 8' Οκτώβριο του 1953, μια άγνωστη μέχρι τότε έπιθεώρηση, η «Άττουαλιτά» («Επικαιρότης»), δημοσιεύει στο εξώφυλλο τη φωτογραφία της Βίλμας Μοντέζι, κ' ένα τίτλο πέρα για πέρα: «Η αλήθεια για τον θάνατο της Βίλμας Μοντέζι». Ο διευθυντής του περιοδικού Σουλβάνο Μούτο, ένας νέος 26 χρονών, διηγόταν πως είχε μεταμφιεσθή σε «ύπαρξιστη» για να εισχωρήσει στα κέντρα διασκεδάσεως γύρω απ' την πλατεία Ίσπανίας. Εκεί δεν άργησε να γνωρίσει τοξικομανείς, άνεργους, διανοούμενους, κορίτσια που είχαν βαρεθή να δουλεύουν, υπόκοσμο και ήμικοσμο... Κερδίζοντας την έμπιστοσύνη μιάς κοπέλας, μαθαίνει πως μια φίλη της

πήρε μέρος ένα θράδυ σε μια όργιστική διασκέδαση στην έπαυλη Καποκόττα, μαζί με κάποιον μαρκήσιο Ούγκο Μοντάνια και τον Πιέρο Πιτσιόνι, γιό του ύπουργού. Η φίλη της αυτή άνομαζόταν Βίλμα Μοντέζι. Είχε πάρει τόσο μεγάλη ποσότητα κοκαίνης, ώστε πέθανε. Οι σύντροφοι του γλεντιού τρομοκρατήθηκαν, πήγαν το πτώμα της στην κοντινή ακτή, το έγκατέλειψαν κ' εξαφανίστηκαν.

Ο «μαύρος κύκνος»

Η «Άττουαλιτά» γίνεται άναρπαστη, το σκάνδαλο βουίζει, ο Μούτο ήρωοποιείται, ιδίως όταν οι άρχες που θίγονται απ' τις καταγγελίες του τόν παρατέμπουν σε δική «για δημοσιεύματα που είναι ικανά να διαταράξουν τη δημοσία τάξη».

Στις άρχές του 1954, η ύπόθεση Μοντέζι μπαίνει σε καινούργια φάση. Το έβδομαδιαίο περιοδικό «Εύρωπαιός» δημοσιεύει ένα είδος αυτοβιογραφίας, που μια νεαρά την είχε παραδώσει στον Ίησουίτη Ντ' Όλλιο. Αυτός την είχε δώσει στον Φανφάνι, που είχε διατελέσει στο άναμεταξύ πρωθυπουργός.

Η νεαρά άνομαζόταν Άννα-Μαρία Κάλιο. Είναι ο «Μαύρος Κύκνος». Στο σύντομο βιογραφικό της σημείωμα, άνέφερε πως γνώριζε τα περιστατικά του θανάτου της Βίλμας Μοντέζι. Άνέφερε επίσης πως γνώρισε τον μαρκήσιο Ούγκο Μοντάνια και πως έγινε έρωμένη του. Οι καλύτεροι φίλοι του ήταν ο Πιέρο Πιτσιόνι και ο διευθυντής της άστυναμίας Τομμάζο Παβόνε. Ο Μοντάνια της έδινε πολλά χρήματα, και παρ' όλο που δεν ήξερε την οικονομική του κατάσταση, είχε αντίληψη πως είχε μεγάλη χρηματική εύχθεια. Ο ίδιος είχε χάρισει ένα διαμέρισμα στον διοικητή της άσφαλείας Παβόνε. Την Βίλμα Μοντέζι την είχε δει μια φορά με τον Ούγκο Μοντάνια. Στο άναμεταξύ, άποκαλύφθηκε πως ο Πιέρο Πιτσιόνι και ο Ούγκο Μοντάνια έκαναν λαθρεμπόριο ναρκωτικών, που τα έπαιρναν εύφηλα πρόσωπα της ρωμαϊκής κοινωνίας, και που καταναλάσκονταν σε μεγάλες ποσότητες στα όγια της βίλλας Καποκόττα. Η Άννα-Μαρία Μονέτα Κάλιο άποκαλύπτει επίσης πως ο Ούγκο Μοντάνια ήταν ο άρχηγός της σπείρας των λαθρεμπόρων, και κατηγορήσε τον Πιέρο Πιτσιόνι ως δολοφόνο της Βίλμας Μοντέζι.

Ο ψευδομαρκήσιος

Ο ταγματάρχης Πομπέι, που έκανε τις νέες άνακρίσεις, άποκαλύπτει τον ρόλο του Μοντάνια. Τότε, ο κομμουνιστής βουλευτής Παζέττα έπιτίθεται έναντιον των Χριστιανοδημοκρατών βουλευτών και καταγγέλλει πως ο Μοντάνια ήταν πρώην φασίστας κατάσκοπος, που είχε καταδικαστή για παράδοση των δημοσίων ήθων, πως ήταν άνθρωπος που έκανε ύποπτες έπιχειρήσεις, και πως ο τίτλος του μαρκησίου ήταν άνυπαρκτος. Μετά απ' τις άποκαλύψεις αυτές, ο παροξυσμός γύρω απ' την ύπόθεση Μοντέζι κορυφώνεται σ' όλη την Ίταλία. Η ιστορία συνεχίζεται. Τον Μάρτιο του 1954 γίνεται η δίκη του Σουλβάνο Μούτο. Οι κυριώτεροι μάρτυρες είναι η Άννα-Μαρία Κάλιο κ' η Άντριάνα

Μπιζιάτσια. Η τελευταία ήταν η πληροφοριοδότριά του. Η Μπιζιάτσια όμως δεν παρουσιάζεται στη δίκη. Την βρίσκουν έπειτα από μια έδομάδα σε άθλια ψυχική κατάσταση, κι άναφέρει πως ένα θράδυ που γύριζε στο σπίτι της είχε ύποστή έπιθεση. Άρνείται τα πάντα, αλλά πέφτει άδιάκοπα σε διάφορες άντιφάσεις. Τα πράγματα περιπλέκονται. Στο άναμεταξύ, ο διευθυντής της άσφαλείας Παβόνε παραιτείται. Η δίκη εξακολουθεί. Είναι η σειρά της Άννας-Μαρίας Κάλιο, του «μαύρου κύκνου». Ένώ είχε άρχισει να κυριαρχή η άμφιβολία, διαβάζεται απ' τον πρόεδρο ένα γράμμα που η Άννα-Μαρία Κάλιο είχε αφήσει στην νοικοκυρά της, την ήμερα που είχε άποφασίσει ν' αυτοκτονήσει—επειδή την είχε έγκαταλείψει ο Μοντάνια. Στο γράμμα αυτό έγραφε: «Ο Ούγκο Μοντάνια είναι άρχηγός μιάς σπείρας ναρκωτικών, κι ο Πιέρο Πιτσιόνι είναι ο δολοφόνος...».

Η τελευταία φάση

Η άνακοίνωση αυτή είχε το άποτέλεσμα πραγματικής δόμδας. Η δίκη άναβάλλεται κι ο άνακριτής Σίσι άναλαμβάνει να κάνει καινούργια έρευνα. Νέες άποκαλύψεις και νέες κατηγορίες. Ο ρόλος του Μοντάνια γίνεται περισσότερο διάφανος, κι ο γιός του ύπουργού Πιτσιόνι μπλέκεται περισσότερο. Προβάλλει ένα έλλοθι, άλλ' αυτό δεν κρίνεται ίσχυρό...

Στις 18 Μαρτίου, ο Άττίλιο Πιτσιόνι, πατέρας του Πιέρο, παραιτείται απ' το άξίωμα του του ύπουργού των Έξωτερικών. Ο Πιέρο Πιτσιόνι κι ο Ούγκο Μοντάνια προφυλακίζονται. Το σκάνδαλο παίρνει τεράστιες διαστάσεις. Όργη κι άγανάκτηση κυριεύουν όλόκληρη την Ίταλική κοινή γνώμη. Στη Ρώμη λένε πως η θύουσα τάξη είναι όλόκληρη μια μεγάλη έπαυλη Καποκόττα, κ' έξω απ' τη Ρώμη, ο πλουθισμός λένε πως όλόκληρη η πρωτεύουσα δεν είναι παρά μια Καποκόττα... Οι άνακρίσεις κράτησαν 15 μήνες. Ο Πιέρο Πιτσιόνι παρατέμφθηκε σε δική για φόνο εκ προμελέτης της Βίλμας Μοντέζι, ενώ ο Ούγκο Μοντάνια κι ο τότε άσττυνομικός διευθυντής της Ρώμης Σαβέριο Πολίτο κατηγορήθηκαν ως συνεργοί, που άπεπειράθησαν να καλύψουν τον δολοφόνο. Μαζί μ' αυτούς δικάζονται κι άλλοι 15 για ψευδομαρτυρία.

Όλόκληρη η κατηγορία στηρίζεται στις άποκαλύψεις της εικοσιπεντάχρονης Άννας-Μαρίας Κάλιο. Σύμφωνα με τα λεγόμενά της, ο Μοντάνια της είχε έμπιστευθή πως ο φίλος του Πιτσιόνι είχε «μελλάδες» με την ύπόθεση Μοντέζι, αλλά πως αυτός τα είχε καλά με τον άσττυνομικό διευθυντή Πολίτο, γιατί τού είχε δώσει σ' αντίλλαγμα ένα διαμέρισμα. Η Κάλιο θεωρεί τον Πιτσιόνι ως το δολοφόνο και τον Μοντάνια ως συνένοχο. Νιώθει πως η ζωή της είναι ελάχιστα σίγουρη, γι' αυτό και κάποτε, πριν πάει ένα θράδυ στην έπαυλη του Μοντάνια, είχε συντάξει τη διαθήκη της: «Άν δεν έπιστρέψω, θα μ' έχουν σκοτώσει»...

Οι δικηγόροι είναι περισσότεροι από 30. Η έμφάνισή τους έπιβλητική. Η δίκη διεξάγεται στο τριμελές δικαστήριο, που συνέρχεται σε

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 47



ΣΑΛΒΕΡΙΟ ΠΟΛΙΤΟ, ο πρώην διευθυντής της άσττυνομίας της Ρώμης, που έλευκάνθη στην ύπηρεσία του κράτους. Υπηρετήσε με την ίδια άφοσίωση την μοναρχία, το φασισμό, την επανάσταση και τη δημοκρατία. Σήμερα κατηγορείται για δωροληψία και παρασπλήνιση της δικαιοσύνης.

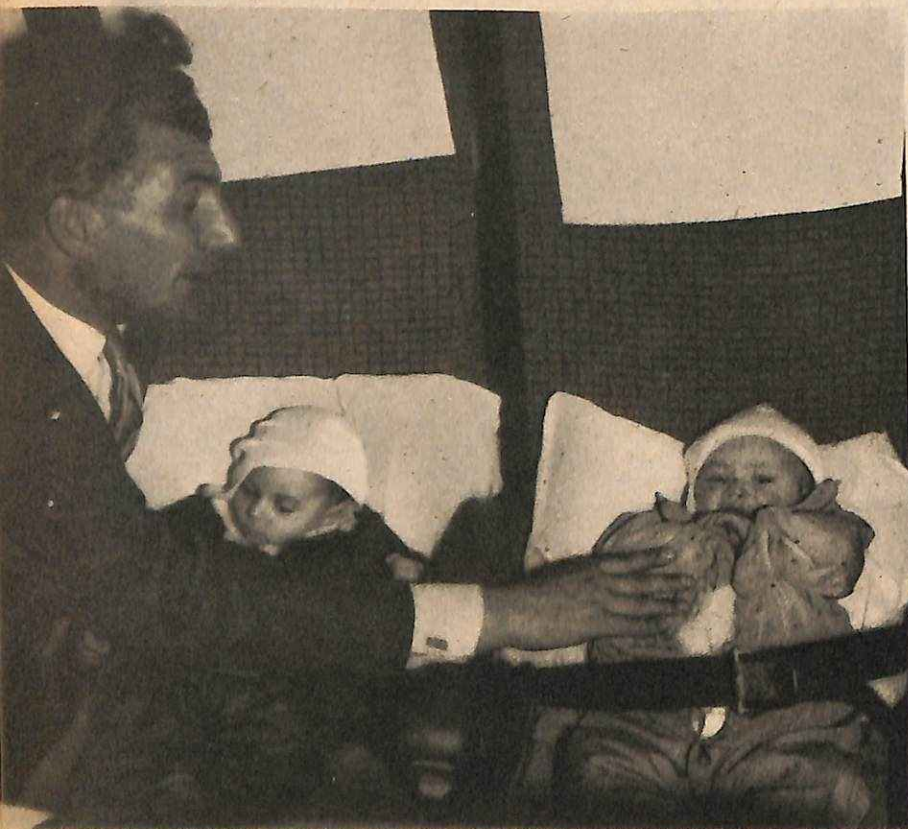
(Φωτ. Dessena, Publifoto, Farabola)

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ προσοχή στρέφεται στο δικαστήριο της νήσου Ριάλο, στη Βενετία, το όποιο ανέλαβε να διαλευκάνη το μυστήριο του θανάτου της Βίλμας Μοντέζι. Η δίκη, αν δεν άναβληθί και πάλι δια «κρείσσονας άποδείξεις», ύπολογίζεται ότι θα κρατήσει τέσσερις έως έξι μήνες.



ΑΝΑΖΗΤΟΥΝ ΤΗ ΣΤΟΡΓΗ ΠΕΡ' ΑΠ' ΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ

34 δυστυχισμένα παιδάκια μεταφέρθηκαν μ' ένα γιγαντιαίο αεροπλάνο στην Ήμερική όπου τὰ περιμένει ένα καλύτερο μέλλον



ΤΑ ΔΙΔΥΜΑ, ΟΙ ΝΕΑΡΩΤΕΡΟΙ ΕΠΙΒΑΤΕΣ... ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΜΟΛΙΣ ΜΗΝΩΝ!

Κάποιο ήλιόλουστο απόγευμα του Ίανουαρίου, ένα γιγαντιαίο άτσάλινο πουλί σηκώθηκε από το αεροδρόμιο του Έλληνικού, παίρνοντας μαζί του 34 Έλληνόπουλα. Τὰ 23 ήσαν ακόμη θρέψη, τὰ υπόλοιπα μικρότερα τῶν 10 ἐτῶν. Κατευθύνονταν στην Ήμερική, όπου τὰ περίμεναν οἱ θετοὶ γονεῖς τους. Ἐπρόκειτο γιὰ τὸ μεγαλύτερο «φορτίο» αὐτοῦ τοῦ εἶδους πού πέταξε ποτὲ πρὸς τὸ Νέο Κόσμο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Εἰδικὴ διαταγή τοῦ προέδρου ἐπέτρεψε τὴν εἰσὸδὸν τους στὶς Ἠνωμ. Πολιτείες.

Οἱ διατυπώσεις γιὰ τὴν ἐπιλογή, τὴν ἀποστολὴ καὶ τὴν υἱοθεσία αὐτῶν τῶν παιδιῶν διεκπεραιώθησαν ἀπὸ τὰς Διεθνεῖς Κοινωνικὰς Ὑπηρεσίας, ἕναν ὀργανισμό πού ἐδρεύει στὴ Γενεύη καὶ διακλαδίζεται σὲ ὅλο τὸν κόσμο, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἑλλάδας. Τὸ διήμερο ταξίδι ὡς τὴ Νέα Ὑόρκη, μέσω Μονάχου καὶ Σάντων, ἐγίνε με ἕνα εἰδικὰ ναυλωθὲν τετρακινητήριο αεροσκάφος τῆς «Πάν Ἀμερικαν Αἰαρουαίης». Πέντε συνοδοὶ εἰδικευμένοι στὴν πα-

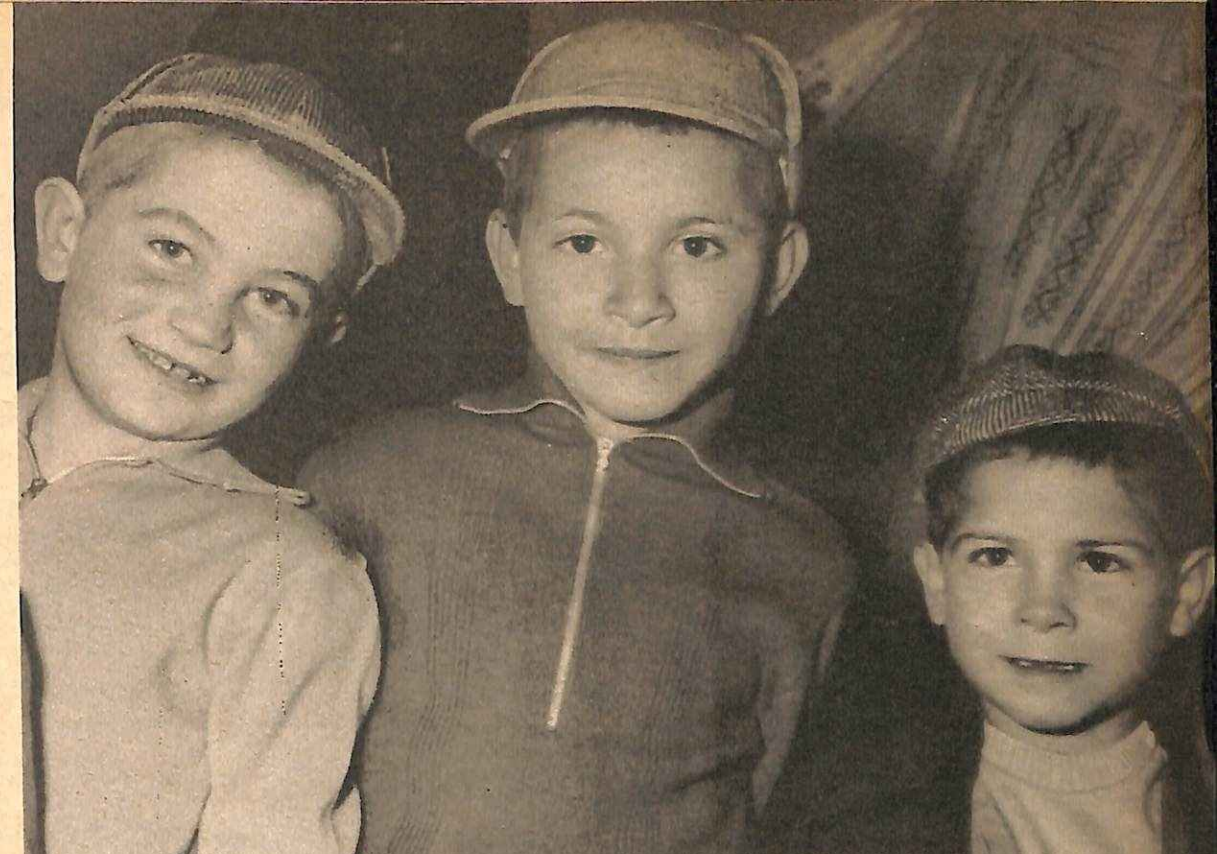
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 49



ΕΧΕΙ ΚΙΟΛΑΣ ΚΑΤΑΔΙΚΟ ΤΟΥ ΕΝΑ ΟΛΟΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΠΑΝΤΕΛΟΝΙ



ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΙ «ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ» ΝΤΑΝΤΕΥΟΥΝ ΤΑ ΜΩΡΑ



ΟΙ «ΤΡΕΙΣ ΚΑΜΠΑΛΛΕΡΟΣ». ΤΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΑ ΑΓΟΡΑΚΙΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΥΙΟΘΕΤΗΘΗΚΑΝ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΒΟΗΘΑ ΤΙΣ ΣΥΝΟΔΟΥΣ ΝΑ ΒΟΛΕΦΟΥΝ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΕΠΙΒΑΤΕΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΡΕΦΩΝ «Η ΜΗΤΕΡΑ» ΜΕΤΑΦΕΡΟΥΝ ΤΑ ΜΩΡΑ ΣΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΠΟΥ ΘΑ ΤΑ ΠΑΝ ΣΤΟΥΣ ΘΕΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥΣ





ΣΠΑΝΙΑ μπορεί να ειπωθή για έναν άντρα κι ακόμη σπανιότερα για μια γυναίκα, ότι «Χωρίς αυτόν ή αυτήν τον κόσμο θα ήταν αλλιώτικη». Για τη «Δεσποινίδα», όμως, αυτό ισχύει ανεπιφύλακτα.

Η ΣΑΝΕΛ έντυσε τη γυναίκα της εποχής μας κομψά και φθηνά, τη στόλισε με μπιτζού ιμιτασιόν, της χάρισε περίφημα άρώματα. Από εύγνωμοσύνη ο γυναικόκοσμος την έκανε πάρα πολύ πλούσια.



ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Δεσποινίς Σανέλ

Της συνεργάτιδος των ΕΙΚΟΝΩΝ κ. Dominique Oudot

Ένας Γάλλος δημοσιογράφος, που του ανέθεσαν τελευταία να κάνει μια έρευνα στις «Ηνωμένες Πολιτείες», παρακαλούσε τους Αμερικανούς να του πουν άμεσα, χωρίς καμιά σκέψη, τις πρώτες τρεις γαλλικές λέξεις που θα τους έρχονταν στο νου. Και ξέρετε ποιές λέξεις έλεγαν εκείνοι συγχρότερα; «Ναπολέον», «σαμπάνια» και «σανέλ».

Η λέξη «σανέλ» είναι αντιπροσωπευτική των γαλλικών αρωμάτων και γνωστή όχι μόνο στην Αμερική, αλλά και ο' όλο τον κόσμο. Τα γαλλικά αρώματα είναι τα πιο φημισμένα, τα πιο λεπτά και... τα πιο ακριβά που υπάρχουν, και δεν υπάρχει άνθρωπος που να πάει στο Παρίσι χωρίς να φέρει ως δώρο στη γυναίκα του, στην

φίλη του ή σε κάποια άλλη γυναίκα του περιβάλλοντός του ένα μπουκαλάκι με παριζιάνικο άρωμα.

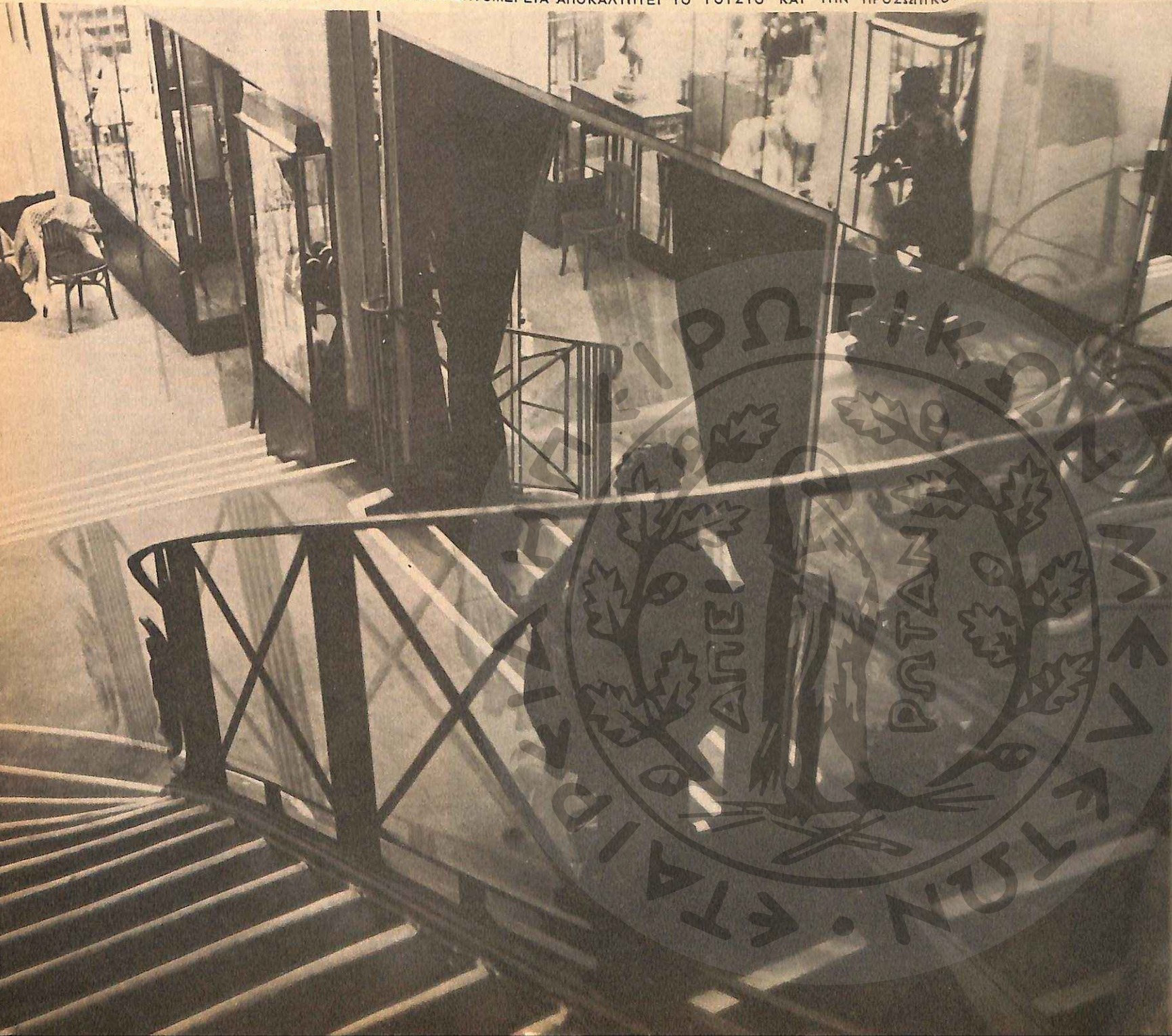
Έκείνο που δεν ξέρουν ίσως πολλοί, είναι ότι το πασίγνωστο άρωμα «Σανέλ No 5» συνδέεται με την Ελλάδα, και πως η δεσποινίς Σανέλ, που του έδωσε τ' όνομά της, επεβλήθη πρώτα ως διευθύντρια ενός απ' τους μεγαλύτερους παρισινούς οίκους μόδας, και λανσάρησε πρώτη τα ψεύτικα κοσμήματα, που ωμόρφηναν και στόλισαν τόσες και τόσες γυναίκες. Δίνουμε, λοιπόν, εδώ μια σύντομη σκιαγραφή της εκπληκτικής αυτής γυναίκας —σκιαγραφή που θα ενδιαφέρει, είμεθα βέβαιοι, όχι μόνο τις αναγνώστριές μας, αλλά και τους αναγνώστες μας, αφού οι άνδρες εϊθίσται να... πληρώνουν και τ' αρώματα και τις τουαλέτες και τα διάφορα κοσμήματα!

(Φωτογραφίες Denise Colomb)

ΟΙ ΠΕΛΩΡΙΟΙ ΚΑΘΕΡΠΕΤΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΜΙΑ



ΟΝΕΙΡΩΔΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΣΤΟΝ «ΟΙΚΟ ΣΑΝΕΛ». Η ΚΑΘΕ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ ΓΟΥΣΤΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ «ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ»



Το περίφημο «Σανέλ Νο 5» είναι ένα άρωμα... ελληνικό



ΘΑΥΜΑΣΙΑ «ΜΠΙΖΟΥ» ΑΠΟ ΠΑΜΦΩΝΑ ΥΛΙΚΑ

ΑΛΛΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΣΑΝΕΛ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΚΟΜΨΑ «ΑΝΣΑΜΠΛ». ΚΥΡΙΑΡΧΟΥΝ ΕΠΙ 25 ΧΡΟΝΙΑ

Η δεσποινίς Σανέλ χαμογελάει όταν της θυμίζουν πόσο δημοφιλές είναι στο εξωτερικό το άρωμα που φέρει τ' όνομά της, και αρκείται να ψώνη τους ώμους, σά να λέη: «Δεν φταίω εγώ!...». Είναι συνηθισμένη στην διασημότητα. 'Η επιτυχία την ακολουθεί σαν σκιά εδώ και τόσα χρόνια! Προσπαθήστε να θυμηθείτε από πότε γνωρίζετε τ' άρωμα «Σανέλ Νο 5». Δεν είναι άραγε για τις νεαρές δεσποινίδες ή ίδια η εικόνα του γυναικείου κόσμου —αυτού του κόσμου που είναι τόσο επίζηλος στην ηλικία που μόλις τους επιτρέπουν να δάζουν το πρώτο κοκινάδι στα χείλη, τις πρώτες κάλτσες νάυλον; Κ' έπειτα έρχεται ή μέρα που οι νέες δέχονται ως δώρον αυτό το περίφημο γαλλικό άρωμα, χωρίς να υποψιάζονται πως είναι ως ένα σημείο ελληνικό. Ναί, ελληνικό, γιατί βάση του «Σανέλ Νο 5» είναι το γίασεμ, και ο Οίκος Σανέλ αγοράζει κάθε χρόνο όχι μόνον δλόκληρο το γίασεμ που παράγεται στην 'Ελλάδα, μα και το ¼ της παγκόσμιας παραγωγής γίασεμιού.

«Όπως όλα τα πράγματα, αυτό το άρωμα

γεννήθηκε τυχαία, διηγείται ή δις Σανέλ. Είχα πάει στην Γκράς, στην Κιανή 'Ακτή, να επισκεφθώ τα εργοστάσια άρωμάτων, κ' εκεί μου ήρθε ξαφνικά ή επιθυμία ν' αποκτήσω ένα δικό μου άρωμα. Παρακάλεσα έναν ειδικό να μου ανακατέψη μερικές ουσίες που του υπέδειξα. Κατάπληκτος εκείνος με είδοποίησε πως αυτό το μίγμα δεν ήταν παραδεκτό απ' την «κλασσική» άρωματοποιία. «Δεν πειράζει», είπα, αναμένοντας να ιδώ το αποτέλεσμα. Και το αποτέλεσμα ήταν ακριβώς ένα καινούργιο άρωμα, διαφορετικό από τ' άλλα, που το υιοθέτησα άμέσως δινοντάς του, αντί για όνομα, έναν αριθμό —τον αριθμό 5. Είναι ο αριθμός μου: Γεννήθηκα στις 5 του μηνός και το 5 μου έφερε πάντα τύχη».

Πραγματικά, όταν βλέπη κανείς αυτή την μεγάλη πιά γυναίκα, που έχει τόση κομψότητα και χάρη, σκέπτεται πως πρέπει να γεννήθηκε κάτω από ένα πολύ τυχερό άστρο. «Όταν λανσάρησε αυτό το άρωμα, ήταν σίγουρη πως θα γινόταν σε λίγο το άρωμα όλου του κόσμου, όπως πριν από είκοσι χρόνια ο τρόπος του ντυσίματός της είχε γίνει το στυλ της σύγχρονης γυναίκας. 'Η Κοκό Σανέλ, ή πιδ Παριζιάνα απ' τις Παριζιάνες, αυτός ο ζωντανός θρύλος, περιβάλλεται, στην επιβλητική έδρα της δραστηριότητός της, από χίλια κομψοτεχνήματα που το καθένα είναι απόδειξη της προσωπικότητος και του γούστου της. «Όλο το προσωπικό της την λείει με σεβασμό ή «δεσποινίς».

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΚΟΚΟ

Στη ζωή της δεσποινίδος Σανέλ υπάρχει ένα μεγάλο μυστήριο: Γιατί άρνήθηκε την τελευταία στιγμή να γίνη δούκισσα του Ουεστμίνστερ; 'Ο δούκας ήταν ώραίος, πνευματώδης, πλούσιος, την αγαπούσε τρελλά. Είχε στην υπηρεσία του τέσσερις ταχυδρόμους, με μοναδική αποστολή να διατηρούν μόνιμη επαφή ανάμεσα σ' αυτόν και στην Κοκό Σανέλ, όταν ήταν μακριά ο ένας απ' τον άλλον...

'Ολόκληρο το Παρίσι περίμενε την αναγγελία των γάμων τους όταν γύρισαν από κείνη την κρουαζιέρα στα ελληνικά νησιά με την περίφημη θαλαμηγό του δούκος —κρουαζιέρα που έμοιαζε μ' επεισόδιο απ' τις «Χίλιες και μία νύχτες». 'Η Κοκό Σανέλ είχε γυρίσει ήλιομημένη και χαρούμενη. Μίλούσε μ' ένθουσιασμό για την 'Ελλάδα, για την τέχνη της και για τον ούρανό της. Σιγά-σιγά, όμως, άρχισε να μιλάη περισσότερο για την 'Ελλάδα και λιγότερο για τον δούκα. «Έπειτα, όπως κάθε χρόνο όταν γύριζε απ' τις διακοπές της, ξανάρχισε τη δουλειά της. Γιατί εκείνη την εποχή, όταν ο δούκας έφυγε απ' το Παρίσι, ή δεσποινίς Σανέλ είχε κιάλας τον μεγαλύτερο οίκο μόδας που υπήρξε ποτέ: 3.000 εργάτριες βρίσκονταν υπό τις διαταγές της για να εκτελέσουν τα φορέματα που εκείνη σχεδίαζε, ενώ οι κομψές γυναίκες δλόκληρου του κόσμου περίμεναν, ανυπόμονες να γίνουν ακόμα πιδ ώραιές χάρη στις καινούργιες δημιουργίες του Οίκου Σανέλ. 'Η δεσποινίς Σανέλ ήταν —αλίμονο—αδιάσπαστα δεμένη με τη δουλειά της.

ΜΕ ΤΣΟΚΑΡΑ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

'Η Γκαμπριέλ Σανέλ ξεκίνησε σαν μιά δειλή μικρή επαρχιώτισσα, φτωχή κι όρφανή, που ανατράφηκε χωρίς αγάπη σ' ένα αγρόκτημα, και που έφτασε με τσόκαρα στο Παρίσι κατά το 1912. 'Αμέσως άνοιξε ένα μοδιστράδικο στην όδο Καμπόν, στο σημείο όπου βρίσκεται και σήμερα ο Οίκος Σανέλ. 'Από κεί, καθοδηγούμενη αποκλειστικά απ' το ένστικτό της, ή «Κοκό» ξεκίνησε για την κατάκτηση του Παρισιού.

«Έφτιαχνα καπέλλα κι άρχισα να κερδίζω τη ζωή μου, διηγείται ή Σανέλ, όταν ο άνεμιός μου, γυρίζοντας απ' την 'Αγγλία, με είδε ντυμένη με μιά ζακέττα που του άρεσε τόσο πολύ, ώστε κάθισα κ' έφτιαξα ένα φόρεμα από ζέρεσέ, ένα φόρεμα ελαφρό κ' ελαστικό, που από κάτω του διαισθανόταν κανείς το γυναικείο σώμα. Δεν είχα όμως ιδέα από ραπτική».

Παρ' όλη αυτή την άγνοια, ή Σανέλ έκανε τη

μεγαλύτερη επανάσταση που γνώρισε ο κόσμος στον είκοστό αιώνα: Δουλεύοντας για τις κομψές Παριζιάνες, που γύρω στα 1900 φορούσαν τεράστιες φούστες και στενά κορσάζ, και βασανίζονταν μέχρι λιποθυμίας απ' τις μπαλάνες τους, ή Σανέλ αποφάσισε ν' αφήση επί τέλους τα σώματά τους ν' αναπνεύσουν ελεύθερα, και να δώσουν έτσι ζωή στα φορέματά.

Χωρίς να διστάση καθόλου, ή δεσποινίς Σανέλ, άρνήθηκε να χρησιμοποιήση εξαιρετικά πολύτιμα ύλικά, κι άρκέστηκε σε «φτωχά» ύφασματα και πριν απ' όλα στο ζέρεσέ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ

Το αυστηρό και λιτό, το «δωρικό» της στυλ φάνηκε στην άρχή πασάξενο, στο Παρίσι του 1913. 'Αλλά ήρθε ο πόλεμος του 1914, ή όψη του κόσμου άλλαξε, και μαζί της κ' οι σιλουέττες των γυναικών: 'Η άπλοποίηση που πρότεινε ή Σανέλ έγινε πια ανάγκη. 'Η Σανέλ δημιούργησε μιά γυναικεία μορφή που το Παρίσι δεν είχε δη ως τότε —και την έπομένη του πολέμου τα φορέματα του 1900 είχαν όριστικά έγκαταλειφθή. Είχε πια «έκκολαφή», σά χρυσαλλίδα, ή μοντέρνα γυναίκα...

'Από κείνη την ήμερα, ή επιτυχία της Σανέλ ήταν κεραυνοβόλα. Κανέναν μεγάλο Παρισινό ράφτη πριν ή μετά απ' αυτήν δεν γνώρισε τέτια επιτυχία. Οι αριθμοί το αποδεικνύουν: Πουλούσε 28.000 φορέματα το χρόνο, ενώ σήμερα ο μεγαλύτερος Παρισινός οίκος δεν πουλάει παρὰ 8.000. 'Ό,τι διάταζε ή Σανέλ, το Παρίσι το έκτελούσε χωρίς την παραμικρή αντίρρηση.. Μιά Κυριακή, για να πάη στις κούρσες, φόρεσε ένα μικρό μαύρο ταγιέρ κ' ένα στρογγυλό καπελλάκι, και την άλλη Κυριακή όλες οι γυναίκες την μιμήθηκαν. 'Ενα θράδυ, για να πάη στο θέατρο, έδесе τά μαλλιά της με μιά κορδέλλα, και την άλλη μέρα όλες οι Παριζιάνες έκαναν το ίδιο.

'Η Σανέλ διακήρυξε πως άρκετον καιρό ή μόδα ήταν προνόμιο των πλουσίων. «'Η μόδα πρέπει να γίνη προσιτή στην μέση γυναίκα —δήλωσε— αν θέλω να επιζήση!». Και μ' αυτό το σύνθημα έφευρε τα χαμηλά τακούνια, το ανσάμπλ ντέ-πιές, τις πλισσέ φούστες, που αποτελούν όλα τη βάση της σημερινής μόδας.

ΤΑ ΨΕΥΤΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

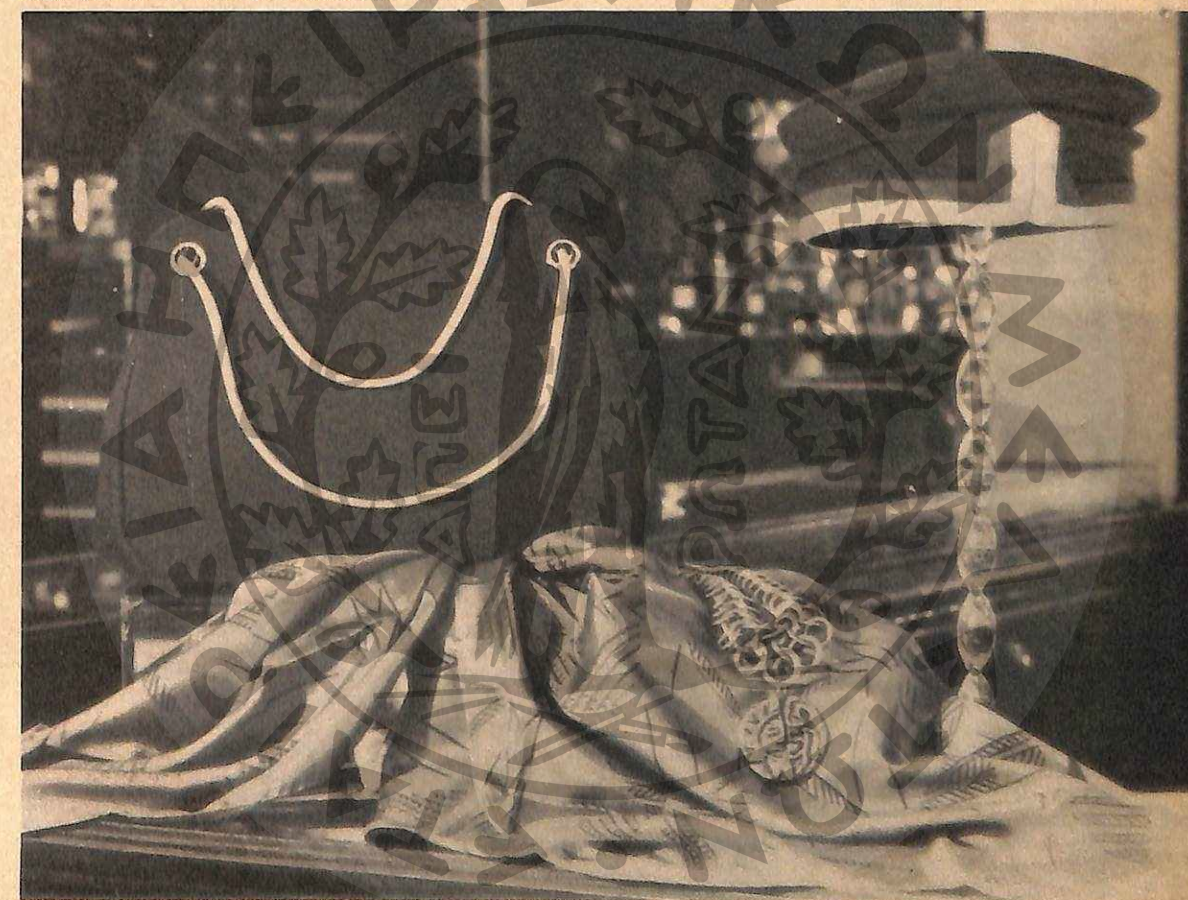
Πάντα για τη γυναίκα με το μέτρο εισόδημα, ή Σανέλ ανακάλυψε τα ψεύτικα κοσμήματα που είναι ωραία σαν τ' αληθινά. 'Εβαλε απλώς να κοπιάρουν τα ίδια της κοσμήματα και τα λανσάρησε ως απαραιτήτο «άξεσουάρ» των φορεμάτων της. Αυτή είναι ή μεγαλύτερη ανακάλυψη της δεσποινίδος Σανέλ: Αυτά τα πολύχρωμα, παράξενα μπίζου, τ' αναγκαία για να δώσουν στο φόρεμα έναν έορταστικό τόνο, προσθέτουν στη γυναίκα μιά ιδιαίτερη λεπτή γοητεία. Χάρη σ' αυτά, ή απλότης των μοντέλων της Σανέλ δεν γίνεται ποτέ αυστηρή. Είναι μιά απλότης που κατορθώνει να προσελκύη τα βλέμματα και —το σπουδαιότερο— να τα συγκρατή.

'Η διακόσμηση των καταστημάτων και του άτελιέ του Οίκου Σανέλ έχει μείνει απαράλλαχτη όπως την είχε σχεδιάσει ή δεσποινίς Σανέλ στα 1924 (σε μιά εποχή που ήταν κιάλας μυθικά πλούσια). 'Όποιος μπή εκεί μέσα θα γοητευθή απ' την απλότητα, αλλά και τη λάμψη, που συνδυάζονται με τον πιδ άρμονικό τρόπο. «Όλα τα «έμφε» είναι υπολογισμένα, προικισμένα μ' ένα πολύ σίγουρο γούστο, και βρίσκονται σ' ένα μαγικό σχεδόν περιβάλλον, όπου κάνει τα πράγματά να φαίνονται πιδ ωραία, σά να τα βλέπη κανείς σε όνειρο. Παντού, οι καθρέφτες στους τοίχους διπλασιάζουν τις αποστάσεις κ' ένισχύουν στην ψυχή του επισκέπτη το συναίσθημα πως ή όμορφη κ' ή γοητεία είναι κάτι το φευγαλέο και τó άπιαστο. 'Απιαστο σαν την ίδια την δεσποινίδα Σανέλ, τη γυναίκα αυτή με την μυστηριώδη δύναμη, που είπε κάποτε την έξχρη χαρακτηριστική φράση: «Μερικοί νομίζουν πως ή πολυτέλεια είναι το αντίθετο της φτώχειας. «Όχι! Είναι το αντίθετο της χυδαιότηας...».



Σ' ΑΥΤΟΝ τον φημισμένο πιδ διάκοσμο, ή Σανέλ παρουσιάζει επί τριάντα χρόνια τις «κρεασιόν» της. 'Η φωτογραφία μας δείχνει ένα εξαιρετικά ωραίο φόρεμα κοκταίηλ από κόκκινη μουσελίνα.

ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ της Σανέλ. 'Απ' όλα τα ύφασματα ή «Δεσποινίς» προτιμάει το ζέρεσέ: «Είναι το πιδ γυναικείο ύφασμα, τρυφερό σαν την ανθρώπινη σάρκα», συνηθίζει πάντα να λέη.





Εικονογράφηση ΧΡ. ΚΟΥΣΕΝΤΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο

Ο άντρας που καθότανε μπροστά στο γραφείο έπιασε τον χαρτοκοπτήρα και τον άκούμπησε μιά πιθαμή πιο πέρα. Τό πρόσωπό του δεν έδειχνε ούτε έντατική προσοχή, ούτε άφηρημάδα. Ήταν ανέκφραστο. Τό δέρμα του είχε τη χλωμάδα των ανθρώπων που περνούν τη ζωή τους σέ κλειστό χώρο, κάτω από τεχνητό φως. Τόβλεπες μέ την πρώτη ματιά πώς ήτανε άνθρωπος των γραφείων και των φακέλων. Τό γεγονός ότι, γιά νά πιάς ως τό άντρο του, έπρεπε νά περάσης άπ' έναν άτελείωτο υπόγειο διάδρομο, έκανε κατά κάποιο τρόπο πιο έντονη την έντύπωση αυτή. Δύσκολα θά μπορούσες νά μαντέψης την ηλικία του. Δεν έμοιαζε ούτε γέρος, ούτε νέος. Τό πρόσωπό του ήταν λείο και άρτυδωτό, όμως στα μάτια του έβλεπες μιά άπέραντη κόυραση.

Ο άλλος άντρας μέσ' στο δωμάτιο ήταν πιο ηλικιωμένος. Μελαχροινός, μ' ένα μικρό, μαύρο μουστάκι, σου έδινε την έντύπωση ανθρώπου γε-

μάτου ζωντανία, νευρικότητα, σβελτάδα. Ακόμη και τώρα, άνίκανος νά καθήση ήσυχος πολλή ώρα, έκοβε βόλτες πάνω - κάτω στο δωμάτιο, πετώντας κάθε τόσο κάποια άπροσδόκητη παρατήρηση.

—Αναφορές, αναφορές και πάλι αναφορές! Ξέσπασε θυμωμένος. Νά έλεγαν τουλάχιστον κάτι!

Ο άλλος έριξε μιά ματιά στα χαρτιά που είχε μπροστά του. Πάχω - πάνω, σέ μιά έντυπη καρτέλλα, ήταν δακτυλογραφημένο ένα όνομα: «Μπέτερτον, Τόμας Τσάρλς». Πλάι σ' όνομα σημειωμένο μέ μολύδι, ένα ερωτηματικό. Κούνησε σκεπτικός τό κεφάλι.

—Έτσι είναι, είπε. Δυστυχώς δέ βγήκε τίποτε άπ' αυτές τις αναφορές.

Αναστέναξε και πρόσθεσε:

—Πολύ κακό αυτό. Κανείς δεν βρεί τί νά πη, μά την αλήθεια.

Ο συνομιλητής του πήρε φόρα.

—Μάς ήρθαν αναφορές άπό παντού, άπ' τη

Ρώμη... τό Τουρίνο... Τόν είδαν στη Ριβιέρα» σημείωσαν την παρουσία του στην Αμβέρσα, τό Όσλο, τό Μπιαρρίτζ. Τόν είδαν στην πλάς της Όστάνδης παρέα μέ μιά ξανθή· τόν είδαν νά χαζεύη στους δρόμους των Βρυξελλών μ' ένα μεγάλο σκυλί! Βάζω στοίχημα πώς σέ λίγο θά μάς πούν πώς τόν είδαν στό ζωολογικό κήπο, άγκαλιά μέ μιά ζέμπρα!

—Και ή δική σου γνώμη; Τι λές έσύ γιά όλα αυτά, Ούώρτον; Έγώ προσωπικά είχα στηρίξει τις έλπίδες μου στην άναφορά της Αμβέρσας, αλλά κι αυτή δέ μάς ώδήγησε πουθενά. Αλλά, φυσικά, ως τώρα...

Σώπασε άπότομα και συνέχισε μέ ύφος όνειροπόλο:

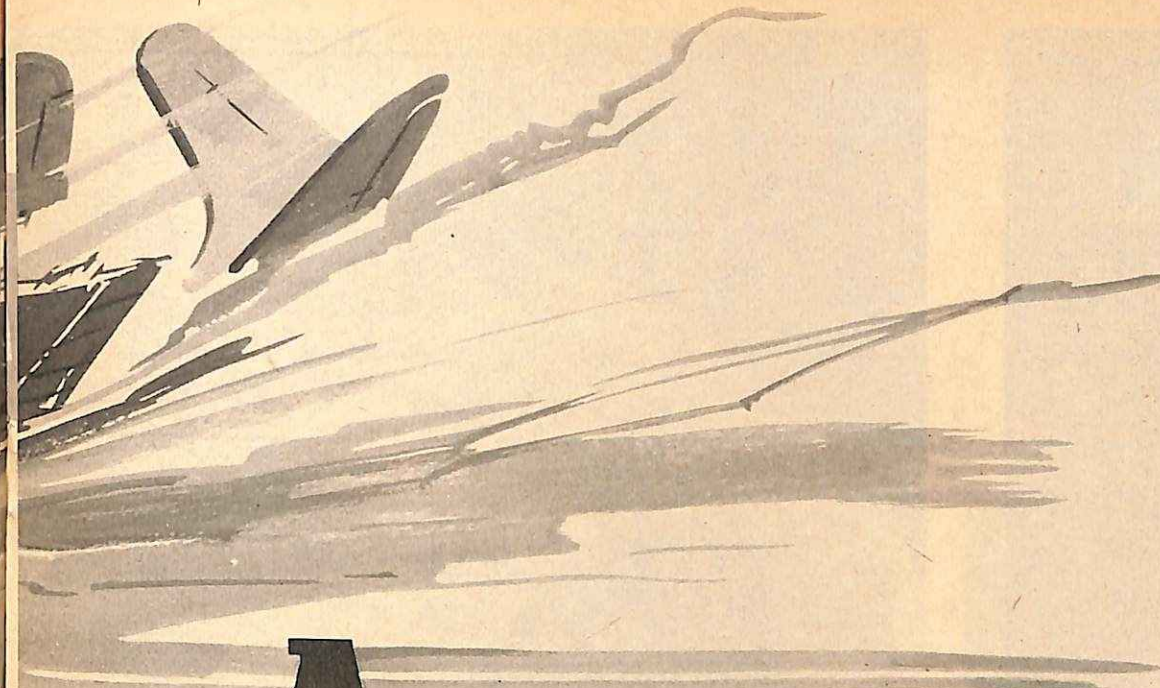
—Ναί, βέβαια, δεν άποκλείεται... Αλλά πάλι... Γιατί όχι τάχα;

Ο συνταγματάρχης Ούώρτον κάθισε νευρικά στό χέρι μιάς πολυθρόνας.

—Μά πρέπει νά μάθουμε! είπε ζωηρά. Μιά και καλή πρέπει νά τελειώνουμε μ' αυτά τά «πώς» και «γιατί» και «πούς». Δέ μπορούμε νά καθώμαστε μέ τά χέρια σταυρωμένα και ν' αφήνωμε νά μάς φεύγη κάθε τόσο ένας άπ' τους έπιστήμονές μας, χωρίς νά έχουμε ιδέα μέ ποιά τρόπο φεύγει, γιατί φεύγει και πού πηγαίνει! Πηγαίνει εκεί που νομίζουμε... ναί ή όχι; Στην αρχή ήμαστε βέβαιοι, τώρα όμως άρχίζω ν' άμφιβάλλω. Διάβασες τί μάς έγραψαν άπ' την Αμερική;

Ο άντρας που καθότανε μπροστά στό γραφείο κούνησε τό κεφάλι.

—Ναί, πώς ό Μπέτερτον έκλινε προς τόν άριστορισμό σέ μιά έπ χή που όλοι, λίγο - πολύ, είχαμε αυτή την τόση. Αλλά τίποτε τό θετικό, τό σταθερό. Πρίν άπ' τόν πόλεμο, ή έπιστημονική εργασία του ήτανε καλή, χωρίς νά είναι ιδιαίτερος έντυπωμα. Όταν ό Μάινχαϊμ δραπέτευσε άπ' την Γερμανία και πήγε στην Αμερική, του έδωσαν γιά βοήθδ τόν Μπέτερτον. Ή σινεργασία αυτή κατέληξε στό γάμο του Μπέτερτον μέ την κόρη του Μάινχαϊμ. Μετά τό θάνατο του πεθερού του, ό Μπέτερτον συνέχισε τις έπιστημονικές του μελέτες μόνος μέ άποτελέσματα λαμπρά. Έκείνο όμως που τόν έκανε διάσημο ήταν μιά καταπληκτική άνακάλυψη — ή μέθοδος ΖΕ γιά τί διάσπαση του ατόμου. Ανακάλυψη επαναστατική, που έδραίωσε την φήμη του. Είχε



ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

της ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ

δες τις δυνατότητες νά σταδιοδρομήση λαμπρά στην Αμερική, αλλά έχασε τη γυναίκα του λίγο καιρό μετά τό γάμο τους και ό θάνατός της τόν τσάκισε. Ήρθε στην Αγγλία. Τους δώδεκα τελευταίους μήνες εργαζότανε στό Χάργουελ. Έδώ κ' έξη μήνες ξαναπαντρεύτηκε.

—Υπάρχει τίποτε τό ύποπτο σ' αυτόν τό γάμο; ρώτησε ό Ούώρτον ζωηρά.

Ο άλλος κούνησε τό κεφάλι του.

—Δέ μπορούσαμε νά τό εξακριβώσουμε, είπε. Είναι κόρη ενός δικηγόρου. Πρίν άπ' τό γάμο της εργαζότανε σ' ένα ασφαλιστικό γραφείο.

—Μέθοδος ΖΕ, μουρμούρισε ό συνταγματάρχης Ούώρτον μέ ύφος σκυθρωπό. Τι θέλουν νά πούν μ' όλους αυτούς τους δρους, δεν τό χωράει ό νους μου. Έχω σκουριασμένες ιδέες. Ποτέ μου δεν προσπάθησα νά φαντασθώ τί είναι. Ένα μύριο, και τούτοι έδω θέλουν νά τινάξουν την ύψηλιο σιόν άέρα! Ατομικές βόμβες, πυρηνική διάσπαση, διάσπαση του ατόμου και δεν ξέρω τί άλλο άκόμη! Κι' ό Μπέτερτον ήταν ένας άπ' αυτούς! Τι λένε γι' αυτόν στό Χάργουελ, αλήθεια;

—Πώς ήταν πολύ εύχάριστος τύπος. Όσο γιά την εργασία του, τίποτε τό ιδιαίτερο ή έντυπωσιακό. Διάφορες παραλλαγές της πρακτικής εφαρμογής του ΖΕ.

Οι δύο άντρες έμειναν γιά λίγο σιωπηλοί. Ή κουβέντα τους είχε κάτι τό σπασμαδικό, τό αυτόματο. Οί εκθέσεις ήτανε στοιδιαγμένες εκεί, πάνω στό τραπέζι και οί εκθέσεις αυτές δεν έλεγαν τίποτε τό αξιόλογο.

—Ασφαλώς θά πήρανε ταινία την άφιξη του, γιά τό έπικάριο του κινηματογράφου, όταν ήρθε στην Αγγλία, είπε ό Ούώρτον.

—Ναί, βέβαια, είχε δοθή μεγάλη δημοσιότης στό γεγονός.

—Πάνε δεκαοκτώ μήνες άπό τότε, είπε ό Ούώρτον συλλογισμένος. Ξέρεις τί σκέπτομαι; Αυτοί οι άνθρωποι που ζούν διαρκώς στό προσκήνιο, γίνονται στό τέλος νευρικοί, παράξενοι. Άπ' τη μιά τά μέτρα ασφαλείας, γιά τί ζωή τους, άπ' την άλλη ή κλεισούρα, τό άδιάκοπο σκύψιμο πάνω άπ' τό μικροσκόπιο... Μου έτυχαν πολλές τέτοιες περιπτώσεις. Αρχίζουν νά όραματίζονται έναν κόσμο ιδανικό. Αδελφσύνη και έλευθερία

και εργασία γιά τό καλό της ανθρωπότητας! Και σ' αυτήν την εύνοική ψυχολογική στιγμή παρουσιάζεται πάντα κάποιος έξυπνος, γιά νά εκμεταλλευθώ την εύκαιρία. Δεν άπάρχουν άπλοικότεροι άνθρωποι άπ' τους έπιστήμονες. Δεν ξέρω γιατί. Ο άλλος χαμογέλασε, ένα πολύ κουρασμένο χαμόγελο.

—Νά σου πώ γιατί: Φαντάζονται πώς τά ξέρουν όλα. Αυτό είναι πάντοτε επικίνδυνο. Πάρε έμάς. Είμαστε διαφορετικοί. Δεν παριστάνουμε τους σπουδαίους. Δεν πιστεύουμε πώς έμείς θά σώσουμε τόν κόσμο, όταν όμως βλέπουμε τά πράγματα νά διαλύονται, παίρνουμε στό χέρι τό κατσαβίδι και προσπαθώμε νά διορθώσουμε ό,τι μπορούμε... Νά σου πώ τί θέλεω; Νά ήξερα κάτι περισσότερο γιά τόν Μπέτερτον. Δεν έννοώ γιά τί ζωή του, γιά τί δράση του, θάθελε νά ήξερα μικρολεπτομέρειες άπ' την καθημερινή του ζωή. Αίτην ποιά άστέια τόν διασκέδαζαν. Πότε θυώανε. Ποιά ήταν τά πρόσωπα που θαύμαζε και ποιά εκείνα που δέ χώνευε.

Ο Ούώρτον τόν κοίταξε μέ περιέργεια.

—Κουβέντιασες μέ τη γυναίκα του; —Αρκετές φορές. —Δέ σέ βοήθησε; —Όχι ως τώρα. —Νομίζεις πώς ξέρει τίποτε;

—Ή ίδια δεν παραδέχεται, φυσικά, πώς ξέρει τό παραμικρό. Οί συνηθισμένες αντιδράσεις: άνησυχία, λύπη, άγωνία. Δεν είχε προσέξει τίποτε τό ύποπτο στη ζωή του άντρός της, τίποτε τό άνάχαλο, καμμία εξωτερική πίεση και τά λοιπά και τά λοιπά. Ή δική της άποψη είναι ότι άπήγαγαν τόν άντρα της.

—Και δεν πιστεύεις πώς λείει την αλήθεια; —Τι νά σου πώ; Έγώ δεν πιστεύω ποτέ κανένα, άποκρίθηκε ό άλλος μέ πικρία.

—Όπως κι άν έχη τό πράγμα, είπε ό Ούώρτον άργά, νομίζω πώς πρέπει νά έχουμε τά μάτια μας άνοικτά. Τι είδους γυναίκα είναι;

—Συνηθισμένος τύπος. Τίποτε τό ιδιαίτερο.

—Αυτό περιπλέκει την ύπόθεση, είπε ό Ούώρτον.

—Είναι έδω τώρα. Περιμένει έξω νά τη δεχτώ. Θ' άρχίσουμε πάλι νά λέμε τά ίδια και τά ίδια.

—Αυτός είναι ό μόνος τρόπος, είπε ό Ούώρτον. Άν και εγώ προσωπικά δέ θά τά κατάρνα. Δεν έχω ύπομνη. (Σηκώθηκε): Άς μη σέ κρατώ, λοιπόν. Ούτε σήμερα καταλήξαμε πουθενά, έ;

—Όχι, δυστυχώς. Άν θέλεις, εξέτασε άλλη μιά φορά την άναφορά που μάς έστειλαν άπ' τό Όσλο. Δεν άποκλείεται κάτι νά βγί άπ' εκεί.

Ο Ούώρτον κούνησε καταφατικά τό κεφάλι και βγήκε άπ' την κάμαρα. Ο άντρας που καθότανε μπροστά στό γραφείο πήρε τό έσωτερικό τηλέφωνο.

—Νά περάση ή κ. Μπέτερτον, παρακαλώ, είπε.

Τά μάτια του έμειναν στηλωμένα στό κενό, άπλανή, ως τη στιγμή που ένας άπαλός χτύπος άκούστηκε στην πόρτα. Ή κ. Μπέτερτον μπήκε στό γραφείο. Ήταν μιά γυναίκα ίσαμε εικοσιεπτά χρονών, ψηλή. Τό πιο άξιοπρόσεκτο σημείο στην εμφάνισή της ήταν τό κεφάλι της — ένα ύπέροχο κεφάλι μέ πυρρόξανθα μαλλιά. Κάτω άπ' τη λάμψη τους, τό πρόσωπό της έμοιαζε σχεδόν άσημάντο. Είχε γαλαζοπράσινα μάτια και άνοιχτόχρωμες βλεφαρίδες. Δεν ήτανε μακιγιαρισμένη, πρόσεξε ό άντρας που καθότανε στό γραφείο. Καθώς τη χαιρετούσε και της πρόσφερε μιά καρέκλα κοντά στό τραπέζι, άναρωτιόταν άν εϋτή ή λεπτομέρεια είχε σημασία. Αόριστα, του δημιούργουσε την πεποίθηση πώς ή κ. Μπέτερτον ήξερε περισσότερα άπ' όσα ίσχυριζότανε πώς ήξερε.

Ή πείρα τόν είχε διδάξει πώς οί γυναίκες του ύποφέρουν άπ' έναν κλονισμό, άπό την άγωνία, δεν παραμελούν την περιποίηση του προσώπου τους. Ξέροντας πολύ καλά πόσο ό πόνος άφανίζει την όμορφιά, κάνουν ό,τι μπορούν γιά νά επανορθώσουν την κατάστροφη. Νά είχε άραγε άφήσει επίτηδες τό πρόσωπό της άδοφο ή κ. Μπέτερτον, γιά νά κάνει πιο πειστικό τόν ρόλο της άπελπισμένης συζύγου;

—Ω, κ. Τζέσσον, είπε ή κ. Μπέτερτον μέ κομμένη άσπρη μόλις κάθισε, έλπίζω νά έχωμε νέα αυτή τη φορά.

—Λυπούμαι που σάς έκανα νά έρθετε ως έδω, κ. Μπέτερτον. Δυστυχώς δεν έχωμε τίποτε συγκεκριμένο.

—Τό ξέρω, είπε ή Όλβία Μπέτερτον άμέσως. Μου τό γράψατε στό γράμμα σας. Έλεγα μονάχα μήπως... στό άναμεταξύ... Ω, κάνετε πολύ καλά που μέ καλέσατε. Είναι πολύ χειρότερο νά κάθεται κανείς στό σπίτι μέ σταυρωμένα χέρια και νά συλλογίζεται τά ίδια και τά ίδια.

Ο άντρας που τόν λέγανε Τζέσσον είπε μέ καλωσύνη:

—Δεν πρέπει νά μέ παρεξηγήσετε, κυρία Μπέτερτον, άν ξαναρχώμαι στό ίδιο θέμα, άν σάς κάνω ξανά και ξανά τις ίδιες ερωτήσεις, άν έπιμένω στα ίδια σημεία. Υπάρχει, βλέπετε, πάντοτε ή πιθανότης κάτι νά θυμηθώ που δεν τό είχατε σκεφθώ πρίν, ή που δεν του είχατε δώσει άρκετή σημασία ώστε νά τό αναφέρετε.

—Ναί, ναί, σάς καταλαβαίνω. Ρωτήστε με πάλι άπ' την αρχή ό,τι θέλετε.

—Ή τελευταία φορά που είδατε τόν άντρα σας ήταν στις 23 Αυγούστου;

—Μάλιστα.

—Τη μέρα, δηλαδή, που έφυγε άπ' την Αγγλία γιά τό Παρίσι, γιά νά πάη σ' ένα συνέδριο εκεί.

—Μάλιστα.

Ο Τζέσσον συνέχισε γρήγορα:

—Τις δύο πρώτες μέρες έλαβε μέρος στό συνέδριο. Την τρίτη μέρα, δεν τόν είδαν νά παρουσιάζεται. Όπως εξακριβώσαμε, είχε πη σ' ένα συνάδελφό του πώς θά πηγαίνε εκείνη τη μέρα περίπατο μ' ένα άπ' τά βαποράκια που άνεδοκατεδίδουν τόν Σηκουάνα.

Κοίταξε την κ. Μπέτερτον μέ βλέμμα διαπεραστικό.

—Δεν σάς φαίνεται αυτό παράξενο;

—Μάλλον, άποκρίθηκε ή κ. Μπέτερτον σκεπτική. Ο άντρας μου ένδιαφερότανε ζωηρά γιά τό συνέδριο. Μου φαίνεται λίγο περίεργο πώς τό άποφάσισε νά λείψη έστια και μιά μέρα.

—Πάντως τό θέμα που έπρόκειτο νά συζητηθώ άκριβώς εκείνη τη μέρα, δεν είχε κανένα ιδιαίτερο ένδιαφέρον γι' αυτόν. Δεν άποκλείεται, λοιπόν, νά σκεφθώκε, πολύ λογικά, πώς ένας περίπατος θά του έκανε καλό. Δέ γύρισε στό ξενοείχειο που εκείνο τό βράδυ. Έξακριβώσαμε ότι δεν πέρασε τά σύνορα, πάντως όχι μέ τό δικό

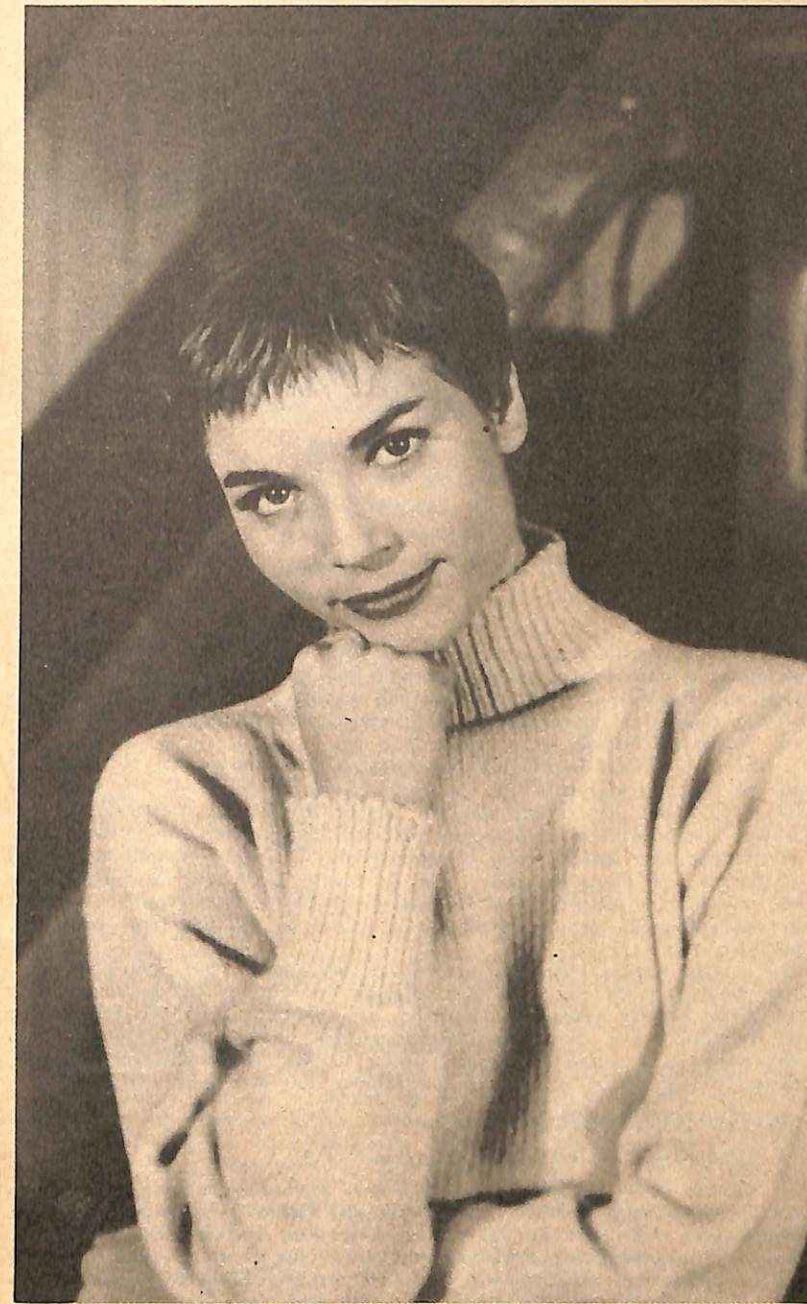
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48



ΤΟ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ «ΧΑΜΙΝΙ» ΔΑΓΚΩΝΕΙ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ. ΤΙ ΤΗΣ ΕΙΠΑΝ;



ΟΥΦ! ΤΙ ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΟΣ ΚΑΤΑΝΗΣΑΝ ΟΙ ΑΝΟΙΚΟΝΟΜΗΤΟΙ ΑΝΤΡΕΣ!



ΓΙΑ ΕΞΗΓΗΣΤΕ ΜΟΥ, ΠΑΡΑΚΑΛΩ, ΠΟΙΑ ΝΟΜΙΖΕΤΕ ΟΤΙ ΚΟΡΟ-Ι-ΔΕΥΕΤΕ;

(Φωτ. Tom Blau - Camera Press)

Η ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

Η ΕΛΣΑ ΜΑΡΤΙΝΕΛΛΙ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΜΑΓΙΚΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΥΠΕΡΚΟΜΨΗ ΚΥΡΙΑ ΚΑΙ ΣΑΝ ΑΤΙΘΑΣΟ ΧΑΜΙΝΙ

Είναι μόλις 21 χρονών και πολλοί κριτικοί πιστεύουν ότι δεν θ' άργήσει ο καιρός να αφαιρεθεί από την Τζίνια Λομπρίτζινα τον τίτλο της πιο προκλητικής ήθοποιου της Εύρώπης. Άσχετως όμως του αν θα χάσει ή «Βερσαλλιέρα» την πρωτοκαθεδρία ή όχι, ήδη η Έλσα Μαρτινέλλι έχει γίνει η αγαπημένη των φίλων της οθόνης και των αναγνωστών των κινηματογραφικών περιοδικών. Είναι ψηλή και λεπτή, με θαυμάσιες αναλογίες και με μάτια γεμάτα ζωντάνια, προκλητικότητα και έξυπνάδα.

Τά καλλιστεία της άνοιξαν το δρόμο για να γίνει ένα από τα πιο έλκυστικά μαννεκέν. Ό,τι φορέση άπάνω της της κάθεται και άπλωσε αναδεικνύει το υπέροχο σώμα της. Από κει ως την πλατφόρμα των στούντιο ήταν ένα μικρό βηματάκι, που η Έλσα το συμπλήρωσε γρήγορα και με μεγάλη επιτυχία. Η ταινία που της χάρισε το βραβείο του Βερολίνου είναι

ή «Ντονατέλλα» (κατά πάσαν πιθανότητα θα την δούμε προσεχώς στην Αθήνα) έγχρωμη «σινεμασκοπική» Ιταλική παραγωγή με τον Γκαμπριέλε Φερτσέτι και τον διάσημο κωμικό Βάλτερ Κιάρι, τον θρυλικό «Παπάθερι».

Έκείνο που βοήθησε την Έλσα Μαρτινέλλι ν' αναδειχθεί είναι άσφαλώς η καταπληκτική ικανότητα που διαθέτει να είναι τη μία στιγμή μια υπέροχα κομψή κυρία της ύψηλης αριστοκρατίας (όταν φοράει τα ανάλογα ρούχα) και σε λίγο να μετατρέπεται (με τη σχετική αμφίεση, φυσικά) σε ένα χαριτωμένο «χαμίνι», όλο κέφι και πονηριά. Η «Ντονατέλλα», μια μοντέρνα έκδοση της παμπάλαιης και πασίγνωστης «Σταχτοπούτας», της έδωσε την ευκαιρία να διαπρέψει και στις δυο όψεις της. Σάν χαμίνι μπαίνει μέσα σ' ένα περιβάλλον χλιδής και το αναστατώνει με την άπιθανη, άγρια γοητεία του, για

να το κατακτήσει σε λίγο ακριβώς με τα προσόντα εκείνα που αναδειχνουν μια γυναίκα σ' αυτό τον χώρο. Η μεταμορφωμένη «Ντονατέλλα» αποτελεί και μια θαυμάσια ευκαιρία να προβληθούν στο κοινό μερικές από τις τελευταίες κρεασίν της Ιταλικής μόδας.

Όσο, ούτε η δόξα, ούτε η δημοτικότητα, ούτε τα πλούτη αφάιρεσαν από το γοητευτικό πρόσωπο της Έλσας αυτόν τον αέρα του χαμινιού. Με τις έκφραστικώτατες Ιταλιάνικες χειρονομίες της και με τα υπέροχα, άεικινητα καστανά της μάτια, μπορεί να γεμίσει κάθε στιγμή με μια ιδιαίτερη ατμόσφαιρα.

Σημειωτέον ότι αυτή την εποχή τελειώνει στα βρετανικά στούντιο «Σέπερτον» το γύρισμα μιας ταινίας, της «Μανουέλας», με τον Τρέβορ Χόουαρντ και τον Πέντρο Άρμενταρίζ.



«ΕΙΜΑΙ ΘΑΥΜΑ». Άλλωστε, όλα είναι θαύμα... Πραγματικά, ποιός έχει αντίρρηση ότι όλα είναι υπέροχα και κυρίως η Έλσα; Στο Φεστιβάλ της Βενετίας, η γοητευτική της εμφάνιση της χάρισε τον επίσημο τίτλο της γυναίκας που συζητήθηκε και φωτογραφήθηκε περισσότερο από κάθε άλλη· κι αυτό σ' έναν τόπο, όπου άσφαλώς δεν λείπει ποτέ η γυναικεία καλλονή

ΤΙ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ;

ΑΛΕΚΑ ΜΑΝΤΖΟΥΛΙΝΟΥ

(Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἐπιστημόνων Γυναικῶν)

«Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, εἶπεν ἡ κ. Μαντζουλίνου, ὅτι πρέπει νὰ ἀποκρίσωμεν ἕνα ὀριστικὸν καὶ μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα. Ἡ ἐναλλαγή ἀπὸ τοῦ πλειοψηφικοῦ εἰς τὴν ἀναλογικὴν καὶ ἀν ἐκδότου παραλλαγῇ ἡ νοθεύσεις τῶν δύο αὐτῶν συστημάτων, δημιουργοῦν δυσκολίας εἰς τὸν μηχανισμόν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν καὶ προσθέτου, ἐπὶ πλέον σάλον εἰς τὸν προεκλογικὸν ἀγῶνα».

«Κατ' ἀρχήν, η̐ ισομομία ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος, τοῦ ὁποῖου διασφαλίζεται μὲν σταθερότητα εἰς τὴν κυβερνήσιν, ἀλλὰ τοῦτο ἐπιτυγχάνεται ὑπὸ ὀρίσμενας προϋποθέσεις: α) Τὴν ὑπαρξίν δυο μεγάλων κομμάτων, θεμελιωμένων εἰς πολιτικὰς ἀρχάς καὶ ἰδεολογικὴν παράδοσιν καὶ β) Τὴν ἐνσυνείδητον ἐνταξίν τῶν πολιτῶν εἰς ἓνα ἐκ τῶν κομμάτων, ὥστε νὰ εἶναι δυνατόν, κατὰ τὸν εἰς Ἀμερικήν διαπλασθέντα θεσμόν τῶν προκριματικῶν ἐκλογῶν, νὰ ἐκλέγουν οἱ πολῖται, ὡς μέλη τοῦ κόμματος, τοὺς ὑποψηφίους διὰ τὴν ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν. Ὁ ἀπετυγχάνοντο οὕτω νὰ συμπεριληφθῶν εἰς τὴν συνδιανομὴν καὶ νὰ προβληθῶν, τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα, κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην, ἔχουν τὰ προσόντα, ἀλλὰ καὶ το ῥῆος διὰ νὰ συμμετάσχουσιν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν. Νομίζω ὅμως ὅτι διὰ τὸν τόπον μας αὐτὰ ἀποτέλουσιν δραματισμόν, διότι ἡ ἱστορία τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς διδάσκει ὅτι, καὶ ὅταν αἱ πολιτικαὶ ἰδεολογίαι φαίνωνται ὡς διαχωριζούσαι, τοῖς πολιτικόν φρονήματ' ὅν πολιτῶν εἰς δυο παρατάξεις, δημιουργοῦνται πωλῶδες καὶ συνήθως ἀμόφτεροι αἱ παρατάξεις οὐτε ἀμείγλει εἶναι, οὐτε ἑσωτερικὴν ἐνότητά παρουσιάζουσιν. Ὁ μικροκομματισμὸς ἐξαρχητέρισε, καὶ δὲν τὸ βλέπω εὐκόλουν δι' θά παύσῃ νὰ χαρακτηρίζῃ, τὸν πολιτικόν βίον τῶν Ἑλλήνων. Τὰ μειονεκτικὰ δὲ τῶν ἀντιπερισσασμῶν καὶ τῆς ἀκυβερνήσιας, τὰ ὁποῖα προσάπτονται εἰς τὸ ἀναλογικόν σύστημα, ὑπάρχουν οὐσιαστικῶς καὶ ὑπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ πλειοψηφικοῦ, διότι ὑπὸ τὸ σύστημα αὐτὸ συσπειροῦνται διὰ νὰ συνεργα-

Ο κ. Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΟΣ, πρόεδρος του 'Επαγγελματικού 'Επιμελητηρίου 'Αθηνών, ζητεί μέρος τῆς Βουλῆς νὰ ἐκπροσωπή ἐπαγγελματικές τάξεις.



σθούν προεκλογικῶς τὰ μικρότερα καὶ συχνὰ ἰδεολογικῶς ἀντίθετα κόμματα, τὰ ὁποῖα διαπῶνται φυσικὰ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς λειτουργίας τῆς Βουλῆς, καὶ διὰ τὴν διαφωνοῦν μεταξὺ των, προβάλλουν τὰ ἐπὶ μέρους κομματικά των προγράμματα, ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἰδιαιτέρων σκοπῶν καὶ ἀρχῶν των.

»Είναι έξ' αλλού δίκαιον και σκόπιμον να εκπροσωπούνται εις την Βουλήν τὰ διάφορα κόμματα και να λαμβάνονται: υπ' ὅντων εις την πολιτικὴν ζωὴν τὸν τόπου, ὡς φορεῖς τῶν ἐπὶ μέρους ἀρχῶν. Τὸ σύστημα διὰ τοῦ ὁποίου κατοπριέριζον αἱ διάφοροι πολιτικά ἰδέαι και τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰ ἀνωτέρω, εἶναι τὸ ἀναλογικόν. Τὸ ἀπλοῦν ἀναλογικόν ὅμως, τὸ ὁποῖον και ἐλθιμένοι εἶναι—ὡς ἐκ τούτου ἐπομένως προτιμῆται—, και προσιδίον εις τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα. Αὐτὸ νομίζω ὅτι πρέπει να καθιερωθῇ ὡς τὸ προσεχές, ἀλλὰ και ὡς τὸ ὀριστικόν ἐκλογικόν μας σύστημα.

»Δεν νομίζω όμως ότι πρέπει να κατοχυρωθεί δια του Συντάγματος, ειδικά τότε θα είχαμε μίαν άκαμψιαν προκειμένου να ανασταθώσωμεν το είδος του έγκυλουτου συστήματος. Το σύστημα εξ άλλου δεν πρέπει να αποτελέη συχνά αντίκειμενον ανασθεωρήσεως. Ό Καταστατικός Χάρτης της χώρας μας πρέπει να αφορά μόνον εις τας θεμελιώδεις πολιτεϊακάς αρχάς της. Έλλάδος και εις τα δικαιώματα του πολίτου».

Ν. ΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(τ. ὑπουργὸς καὶ πρόεδρος Α.Σ.Δ.Υ.)

«Κατά την τελευταίαν 35ετίαν, λέγει ὁ κ. Λιανόπουλος, τὸ ἐκλογικόν μας σύστημα πολλάκις μετεβλήθη καὶ κατέστη ἤδη σύνηθες νὰ μεταβάλλεται καθ' ἑκάστην περίπτωσιν ἐνεργείας γενικῶν δουλαιευτικῶν ἐκλογῶν, διαμορφούμενον ἀναλόγως τῆς ἐκλογικῆς δυνάμεως τοῦ ἐκαστοῦ ἐν τῇ κυβερνήσει κόμματος καὶ τῆς κατὰ περιφέρειαν κατανομῆς τῆς.

«Δὲν ἐνεργήθησαν βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ κατὰ τὴν δεκαετίαν 1936 — 1945, ἔνεκα τῆς δικτατορίας καὶ τῆς κατοχῆς. Κατὰ τὰ ἔτη δὲ 1922— 1935 καὶ 1946 — 1957, τὸ ἐκλογικὸν σύστημα μετεβλήθη 14άκις, καὶ ἐνεργήθησαν 12άκις γενικαὶ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ. Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταβολῶν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐνεργηθειῶν γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τὴν προσαφερομένην δὲ εἰκοσιπενταετίαν ἐφηρμόθη τὸ μὲν ἀναλογικὸν σύστημα ἄλλοτε ἀπλῶς καὶ ἄλλοτε με παραλλαγὰς τινάς, τὸ δὲ πλειοψηφικὸν ἄλλοτε μὲ εὐρεῖαν καὶ ἄλλοτε μὲ στενὴν περιφέρειαν. Ἐφηρμόθη ἐπίσης καὶ μικτὸν σύστημα: Πλειοψηφίας μὲ ἀντιπροσώπευσιν τῆς μειοψηφίας.

» Η αντίκατασταση του εκλογικού συστήματος εις ώρισμέναν περιπτώσεις υπηγορεύθη υπό τών πολιτικών συνθηκών, εις τὰς πλείστας δέ μωας περιπτώσεις υπήρξεν άδικοαολόγητος. Επιδάλλεται συνεπώς νά θεσπισθί έν εκλογικόν σύστημα κατόπιν συνεννοήσεως τού πολιτικού κόσμου τής χώρας. τού σύστημα δέ, τού όποιον θά τύχη τής κοινής άποδοχής, δέν πρέπει νά μεταβάλλεται εί μη μόνον κατόπιν συνεννοήσεως αύτου τού πολιτικού κόσμου.

«Το έκλογικό σύστημα δεν δύναται να είναι απόλυτως μόνιμον, διότι, ως συνάγεται εκ της πολιτικής ιστορίας μας, αί πολιτικά περιστάσεις μεταβάλλονται καί αί πολιτικάί δυνάμεις της χώρας είναι κατατετηγμέναι. Επομένως θα παρίσταται ανάγκη άλλοτε μὲν να ἔχομεν κύβερνησιν συνεργασίας, ἄλλοτε δὲ μοιρογενή κυβερνήσιν. Ἡ προσαρμογὴ λοιπὸν πρὸς τὰς περιπτώσεις δὲν θα εἶναι κατωρθωτή ὅταν τὸ ἐκλογικὸν σύστημα εἶναι ἀπόλυτως μόνιμον».

Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(Πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Έξαρτωγέων)

«Ασφαλώς επιβαλλεται, λέγει ο κ. Παπαδημητράκοπουλος, να θεσπισθῇ εἰς τὴν χώραν μας μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα, διότι, τὰς γνώμης μας, μόνον οὕτω διυκνέμεθα να διαπιστῶμεν τὴν ἐκάστοτε θέλησιν τοῦ λαοῦ. Διὰ τὰ δύναμεθα να κρίνωμεν ἀπὸ μίαν ψηφοφορίαν ἕαν ὁ λαὸς ἐγκρίνῃ ἢ οὐκ τὴν πολιτικὴν ἐνὸς κόμματος ἢ ἐνὸς ἀρχηγοῦ πρὸς τὰ μεταχειριζόμεθα πάντοτε τὸ ἴδιον μέτρον κρίσεως, διότι ἄλλως κινδυνεύομεν να πλανηθῶμεν.

»Η σήμερον κρατούσα κατάστασις τῆς ἀλλεπαλλήλου ἐφαρμογῆς διαφόρων ἐκλογικῶν συστημάτων, μοῦ θυμίζει τὸν «πατέρα» ἐνὸς παλαιοῦ ἀνεκδότου, ὁ ὁποῖος μετροῦσε τὸ ὕψος τοῦ νεογέννητου παιδιοῦ του στὴν ἀρχὴ μὲ τὸ μέτρο καὶ ὕστερα μὲ τὸν πῆχυν, διὰ νὰ δύναται νὰ λέγῃ εἰς τοὺς φίλους του ὅτι τὸ παιδί του ψηλώνει γρήγορα.

Σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος ἀπαντοῦν ὁ κ. Ν. ΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, τέως ὑπηρεσιακὸς ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν καὶ πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν (Α.Σ.Δ.Υ.), ἡ κ. ΑΛΕΚΑ ΜΑΝΤΖΟΥΛΙΝΟΥ, πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἐπιστημόνων Γυναικῶν, ὁ κ. Κ. ΝΕΥΡΟΣ, πρόεδρος τῆς ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, ὁ κ. Γ. ΠΑ-

ΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Έξαγωγέων, ό κ. **Γ. ΛΑΥΡΑΝΟΣ**, πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Πολιτικών Συνταξιοδωχών και ό κ. **Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΟΣ**, πρόεδρος του Ταμείου Ασφαλίσεως Έπαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος (Τ.Ε.Β.Ε.) και του Έπαγγελ. Έπιμελ. Άθηνών.

»Κατά την γνώμη μου, το μόνιμον εκλογικόν σύστημα τῆς Ἑλλάδος πρέπει να εἶναι αὐτό πού ἐπιτρέπει τήν ἀνάδειξιν νέων ἡ παλαιῶν «προσωποκρίτων» καί διασφαλίζει τήν κυβερνητικήν σταθερότητα. Τέτιο σύστημα θεωρῶ τὸ πλειοψηφικόν, μὴ στενὴν περιφέρειαν, ἀπερίοριστον δικαίωμα διαγραφῶν εἰς τὸ ψηφοδέλτιον καὶ μὴ δικαίωμα ἀναγραφῆς ὑποψηφίων, πού δὲν ἀνήκουν εἰς τὸ κόμμα τοῦ ψηφοδέλιου.

»Αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ πρέπει νὰ γίνουν μὲ ἀπλὴν ἀναλογικὴν διὰ νὰ καταδειχθῇ ἡ δύναμις τῶν κομμάτων».

Κ. ΝΕΥΡΟΣ

(Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν)

«Έχει καταντήσει, λέγει ὁ κ. Νεῦρος, νά ἐνεργῇται κάθε ἐκλογή μὲ νέον ἐκλογικόν σύστημα προχέρον κατασκευῆς, καί κάθε κύνερσην, ἡ μάλλον κάθε κόμμα, νά προβάλῃ ἴδιον σύστημα, προσηρρημένον εἰς τὰς ἐπιδιώξεις του καί εἰς τὰ προγνωστικά τῆς τρεχούσης στιγμῆς. Πολύ φυσικά πιστεῖται ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη, ὅπως μάλιστα τείνει νά διαμορφωθῇ εἰς θεσμόν, μόνον ἐποικοδομητικὴ δὲν εἶναι.

«Υπήρχαν πρό της επανάστασής του 1922 έκλογικόν σύστημα, διαμορφωθέν υπό πολιτικούς συνθήκας μαλακὰς καὶ ὀρίμους. Κατὰ κοινὴν ἀναγνώρισιν, τὸ σύστημα ἐκεῖνο ἔδιδε σταθεράς κυβερνήσεις καὶ ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς πολίτας νὰ ἀναδεικνύουν βουλευτάς, ἄνδρας μὲ ὑψηλὴν φρόνημα καὶ ἀνεξάρτησιαν γνώμης, ἐξ ἐκείνων ποὺ δὲν ἀγαποῦν νὰ ἀνατρέφονται εἰς κομματικὰς αὐλὰς καὶ νὰ ἐκλιπαροῦν ἀρχηγικά χρίσματα. Ἐρωτῶ: Διὰ τί νὰ μὴ ἐπανέλθωμεν, ἀμέσως ἀπὸ τῶρα, εἰς τὸ πλειοψηφικόν μέ ἐυρίαν περιφέρειαν;»

Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΟΣ

(Πρόεδρος τοῦ Τ.Ε.Β.Ε.)

«Αναμφισβητήτως πρέπει να καθιερωθεί μόνιμον εκλογικόν σύστημα, λέγει ο κ. Λαμπρινάκος, διότι πιστεύω ότι ούτω δημιουργείται εις τον λαόν και εις τας συνστάσεις αυτών όργανωμένως κοινωνικάς αξείας ή πεποίθησις της άσφαλούς και όμοιογενούς διοικήσεως του επί σειράν ετών.

«Πιστεύω ακράδαντως ότι δεν πρέπει η σύνθεση της Βουλής να είναι μονόπλευρος, ως σήμερα συμβαίνει, που οι περισσότεροι θεωρείται ότι είναι δικηγόροι ή ιατροί. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὸ ἐκλογικὸν σύστημα δεόν να εἶναι τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἐξασφαλῇ κοινοβουλευτικὴν ἐκπρόσωπηση εἰς ὅλας ἀνεξαρτήτως τὰς ὀργανωμένας τάξεις, καὶ διὰ τὰς παραγωγικάς. Κατὰ συνέπειαν, μέρος τῆς Βουλῆς δεόν νὰ ἐκλέγηται ὑπὸ τῶν διαφορῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ ἄλλων ὀργανωμένων τάξεων καὶ οὐκ ἀπ' ἐπὶ τοῦ εὐθείας ὑπὸ τῶν πλοίων.

«ΑΙ προσεχείς έκλογαί δέον νά διενεργηθοῦν κατὰ τὸ ἀνωτέρω προτεινόμενον σύστημα. Οὕτω τὰ συμφέροντα τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων θά ἐξυπηρετοῦνται, ἐν τῷ πλείστῳ, θέσει, τοῦ γενικοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, ὑπὸ ἐκπροσώπων τῶν οἱ ὁποῖοι θά γνωρίζου, καλῶς τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεως τῶν καθ' ἑκάστα ζητημάτων ἐκ θαθεῖας τῶν πραγμάτων γνώσεως καί προσωπικῆς πείρας».

Λ. ΛΑΥΡΑΝΟΣ

(Πρόεδρος τοῦ Πανελλ. Συνδ. Πολιτικῶν Συνταξιούχων)

«Θὰ σὰς ἀπαντήσω, εἶπεν ὁ κ. Λαυράνος, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς τάξεως τῶν συνταξιοδοτῶν δημοσίων ὑπαλλήλων· μίαν τάξεω ἣ ὅποια, ἐξαι-
τήσασα ὁριστικὰ τὰς ἐπαγγελματικὰς τῆς φιλοδοξίας, δὲν ἀποβλέπει
πλέον παρὰ σὸ γενικὸ καλὸ. Ἀκόμη, θὰ σὰς ἀπαντήσω καὶ ὑπὸ τὴν
προηγούμενῃ ἰδιότητά μου, ὡς ἡγετικὸν στελεχὸς τῆς ΑΔΕΔΥ. Ὑπὸ τὴν
ἰδιότητα αὐτὴν ἐγγνώρισμαι πρόσωπα καὶ πράγματα τοῦ πολιτικοῦ κό-
σμου καὶ ἠδυνήθην νὰ διαπιστώσωμεν ἐκ τοῦ πλείονος διατὶ πάσχει
σήμερον, οὐκ μόνον ὁ πολιτικὸς, ἀλλὰ καὶ ἐν γένει ὁ δημοσίος βίος τῆς
χώρας μας.

»Ναμίζουμεν ὅτι πρέπει, ἐπὶ τέλους, νὰ θεσπισθῇ εἰς τὴν χώραν μας ἕνα μόνον ἐκλογικὸν σύστημα. Βεβαίως, εἰς τὸν κόσμον κατὰ πάντα ῥεῖ», ἀλλὰ αἱ συχαί μεταβολαί τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος καὶ μάλιστα μετὰ κριτήρια τοῦ ἐκαστοῦ κυβερνῶντος κόμματος, ἔχουν ἐπικινδύνου δάσκει τοῦ δημοκρατικῶν μας πολιτείας. Τοῦ μόνου ἐκλογικοῦ συστήματος θὰ δώσῃ κατ' ἀνάγκην ἕνα ρυθμὸν καὶ θὰ δημιουργήσῃ παράδοσιν εἰς τὸν πολιτικὸν μας βίον.



Ο κ. Α. ΛΑΥΡΑΝΟΣ, πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Πολιτικών Συνταξιούχων, τάσσεται υπέρ της μονίμου θεσπίσεως της αναλογικῆς.

Η κ. ΑΛΕΚΑ ΜΑΝΤΖΟΥΛΙΝΟΥ, πρόεδρος του Συνδέσμου Ἐπιστημόνων Γυναικῶν, κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς μονιμότητος τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος.



Τὰ δύο βασικά συστήματα, αναλογική-πλειοψηφικό, συγκέντρωσαν από 11 ψήφους

»Τὸ δεύτερον ἐρώτημα τῆς ἐρεύνης εἶναι τὸ πλέον οὐσιώδες. Ἄνευ διαταγῆς λέγομεν ὅτι ὡς μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα πρέπει νὰ καθιερωθῇ τὸ αναλογικόν. Ἐκεῖ φυσικὰ καὶ τοῦτο τὰ μειονεκτήματά του, ὅπως κάθε ἀνθρώπινον κατασκευάσμα, ἀλλὰ τὰ πλεονεκτήματά του εἶναι περισσότερα ἐκείνων τοῦ πλειοψηφικοῦ. Σημειώνομεν τὰ σημαντικώτερα ἐξ αὐτῶν: α) Ἀμβλύνει τὴν δξύτητα τῶν πολιτικῶν παθῶν, τὰ ὅποια τῶσας συμφορὰς ἐπέσώρυσαν κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς τὴν χώραν μας. β) Ἰκανοποιεῖ πλήρως τὰς διαφορὰς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς τάσεις τοῦ λαοῦ μας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ὀθιῇται οὗτος πρὸς τὰ ἄκρα, μὲ τὰς τῶσας ἐπικινδύνους συνεπειάς. γ) Δημιουργεῖ κόμματα ἀρχῶν, μὲ σαφὴ πολιτικὰ προγράμματα καὶ κατ' ἀκολουθίαν δίδει κυβερνήσεις περισσότερον συνετεῖς πρὸς τὰς προεκλογικὰς τῶν ἐπαγγελίας. (Πρέπει νὰ σταματήσῃ ὁ συναγωνισμὸς εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τῶν πολιτικῶν προγραμμάτων μεταξύ τῶν διαφορῶν κομμάτων καὶ νὰ δημιουργηθῇ πραγματικὴ ἀμιλλὰ). δ) Ἐπιτρέπει τὴν ταχύτεραν ἀνανέωσιν τῶν στελεχῶν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

»Ἐναντὶ τῶν πλεονεκτημάτων αὐτῶν καὶ ἄλλων, προβάλλεται συνήθως ἀπὸ τοὺς ἔχοντας ἀντίθετον γνώμην τὸ μοναδικὸν ἐπιχείρημα ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο δὲν δίδει κυβερνήσεις διαρκείας, ἀλλὰ συμμαχικὰς καὶ ἀναλασσομένης τοιαύτας. Ὅμως, πέραν τοῦ ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι γνώρισμα μιάς πραγματικῆς δημοκρατίας, ἐν ἀντίθεσιν μὲ τὰ καθιστά τῆς βίας, ἀρκεῖ τὸ παράδειγμα πολλῶν χωρῶν τῆς Δύσεως, διὰ νὰ ἐξουδετερωθῇ καὶ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο. Αἱ χώραι αὗται ἀπὸ τοῦ τερματισμοῦ τοῦ πολέμου κυβερνῶνται ἀπὸ συμμαχικὰς κυβερνήσεις, τὰ ἐπιτεύγματα τῶν ὁποίων εἰς τὸν κοινωνικὸν καὶ οἰκονομικὸν τομέα εἶναι τόσον μεγάλα, ὥστε νὰ ἀποτελοῦν ὄνειρον δι' ἡμᾶς. Διότι εἶναι γνωστὸν, ὅτι τὰ συμμαχοῦντα ἐν τῇ κυβερνήσει διάφορα κόμματα ἀρχῶν συμφωνοῦν προηγουμένως, μὲ βάσιν τὰς προεκλογικὰς τῶν ἐπαγγελίας, ἐπὶ ἐνὸς μίνιμου προγράμματος, τὸ ὁποῖον κατ' ἀνάγκην ἐκτελοῦν, διότι ἄλλως ἡ κυβερνήσις πίπτει. Ἐνῶ, ἀντιθέτως, τὸ μονοκομματικὸν τῆς κυβερνήσεως, καλλιεργεῖ μοιραίως τὸν ἐγωισμόν καὶ ἐν πολλοῖς τὴν ἀδιαφορίαν ἐναντὶ τῶν ὑποσχέσεων πρὸς τὸν λαόν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ Ἕλληνες ἔχομεν πικρὰν πείραν.

»Ἀνεξαρτήτως τῆς μονιμότητος ἢ οὐκ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, φρονούμεν ὅτι αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ πρέπει νὰ διεξαχθοῦν μὲ τὸ αναλογικὸν σύστημα, διότι μόνον οὕτω εἶναι δυνατὴ ἡ παρὰ πάντων ἐπιθυμουμένη ἐκκαθάρισις τῶν πολιτικῶν πραγμάτων καὶ ἡ δημιουργία μιάς νέας ἀφετηρίας διὰ μίαν νέαν ἐλπιδοφόρον ἐκκίνησιν.

»Νομίζομεν τέλος ὅτι ἡ ἀπάντησίς μας δὲν θὰ ἦτο πλήρης ἐὰν δὲν ἐτονίζαμεν κάτι ποὺ ἀφορᾷ τὸν ἠθικὸν τομέα τοῦ ζητήματος καὶ ποὺ καθ' ἡμᾶς ἀποτελεῖ τὴν κυριώτεραν αἰτίαν τῆς κακοδαιμονίας. Διωμάρτυρόμεθα, λοιπόν, ἐντόνως, διότι μὲ τὰ διάφορα ἐκλογικὰ κατασκευάσματα, ἐν πολλοῖς ἀντισυνταγματικὰ καὶ ἀντιδημοκρατικὰ, οἱ Ἕλληνες μετεβλήθημεν εἰς εὐνούχους πολίτας. Διότι καλούμεθα ὅχι νὰ ἐκλέξωμεν τοὺς ἀντιπροσώπους μας εἰς τὴν Βουλὴν, ἀλλὰ νὰ ἐπικυρώσωμεν ἕναν κατάλογον διωρισμένων ἐκ τῶν προτέρων δουλευτῶν, οἵτινες εἴτε εἶναι τελείως ἀγνώστοι, εἴτε, ὅπερ καὶ χειρότερον, εἶναι ἀνεπιθύμητοι!

»Ὅποιοιδήποτε καὶ ἐὰν εἶναι τὸ μέλλον ἐκλογικὸν σύστημα, προέχει ἡ κατοχύρωσις τοῦ συνταγματικοῦ δικαιώματος τοῦ Ἕλληνος πολίτου

περὶ ἐλευθέρως ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων του εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τρύτου εἴμεθα σύμφωνοι ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Καὶ πρέπει νὰ τὸ προσέξουν καλὰ οἱ σημερινοὶ πολιτικοὶ ἡγέται τῆς χώρας μας».

Συνοπτικὰ συμπεράσματα ἀπ' τὴν ἔρευνα

Ερώτημα 1ον: Νομίζετε ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ θεσπισθῇ στὴν χώρα μας μόνιμο ἐκλογικὸν σύστημα;

Σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα ἡ πλειοψηφία αὐτῶν ποὺ ἐρωτήθηκαν ἔδωσε ἁμεση καὶ καταφατικὴ ἀπάντησιν. Εἰκοσιτρεῖς στοὺς 33 ἀπάντησαν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ θεσπισθῇ στὴ χώρα μας μόνιμο ἐκλογικὸν σύστημα. Μεταξὺ τούτων βρίσκονται ἑπτὰ ἀρχηγοὶ πολιτικῶν κομμάτων: Οἱ κ.κ. Σοφοκλῆς Βενιζέλος, Γ. Παπανδρέου, Γ. Κατάρης, Σ. Παπαπολίτης, Κ. Τσαλδάρης καὶ Ἰ. Πασαλίδης. Ἐπίσης ὁ κ. Πιπινέλης.

Μεταξὺ τούτων βρίσκονται ἐπίσης ὁ ἐκπρόσωπος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κ. Στέφανος Παπᾶς, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Χ. Σγουρίτσας, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐρασιφίλων κ.κ. Ν. Λυκαβδόπουλος καὶ Λουκάς Νομικός, ὁ ἐκπρόσωπος διωκτῶν κ. Δ. Παπαγιαννόπουλος, τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν κ. Β. Πετρόπουλος, τῶν χημικῶν κ. Κ. Νέυρος, τῶν ἐξαγωγέων κ. Γ. Παπαδημητριάδης, τῶν πολιτικῶν συνταξιούχων κ. Δ. Λαυράνος, τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ πρῶτος τοῦ Τ.Ε.Β.Ε. κ. Γ. Λαμπρινάκος, τῶν δικηγόρων Ἀθηνῶν κ. Μ. Παπαγεωργίου καὶ τοῦ συλλόγου Ἀθηναίων κ. Δ. Σκουζές.

Ἀφῆθηκαν τελευταῖες γιὰ νὰ σημειωθοῦν ἰδιαίτερα οἱ ἐκπροσωποῦσες τίς γυναῖκες ψηφοφόρους. Καὶ οἱ τρεῖς ἔδωσαν καταφατικὴ ἀπάντησιν. Ἡ δὲ κ. Μ. Φλαμπουριάδου, πρῶτος τοῦ Συνδέσμου Ἐργαζομένων καὶ Ἐπιστημόνων Γυναικῶν, ὅσο καὶ αἱ κ. Ἑλένη Παντελάκη, πρῶτος τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων καὶ Ἀλέκα Μαντζουλίνου, πρῶτος τοῦ Συνδέσμου Ἐπιστημόνων Γυναικῶν.

Ἀντίθετα, οἱ κ.κ. Σ. Μαρκεζίνης, ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν, Κ. Μανιαδάκης, ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος Ἀρχῶν Ἰωάννου Μεταξᾶ, Παν. Κανελλόπουλος, Π. Κατσώτας, Γ. Κρημῆς, πρῶτος τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου, Ν. Λιανόπουλος, πρῶτος τοῦ Α.Σ.Δ.Τ., ὁ πρῶτος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Ι. Ἀποστολόπουλος καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Μ. Δένδιας ἀπάντησαν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ὅτι δὲν εἶναι ἀπαραίτητη ἡ καθιέρωσις μόνιμου ἐκλογικοῦ συστήματος στὴ χώρα.

Ὁ κ. Μανιαδάκης προτείνει, ἀντὶ τοῦ μόνιμου συστήματος, ὅπως τὸ ψηφίζομεν ἐκάστοτε σύστημα ἰσχύει γιὰ τίς μεθεπόμενες ἐκλογάς.

Ερώτημα 2ον: Ποῖον πρέπει νὰ εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην σας, τὸ μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος;

Ἡ σύμπτωσις γνωμῶν ποὺ παρατηρήθη ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκη καθιέρωσως μόνιμου ἐκλογικοῦ συστήματος στὴν Ἑλλάδα, παῖναι νὰ ὑπάρχῃ στίς ἀπαντήσεις ποὺ ἐδόθησαν στὸ δεύτερο ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται μὲ τὴν εἶδος τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος ποὺ πρέπει νὰ θεσπισθῇ. Οἱ ἀπαντήσεις ποὺ ἐδόθησαν χωρίζουν σὲ δύο ἰσοψηφούντα στρατόπεδα (αναλογικοὶ 11 — πλειοψηφικοὶ 11) τοὺς περισσότερους ἐκ τῶν ἐρωτηθέντων, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι προτείνουν διάφορες λύσεις καὶ συνδυασμοὺς. Πάντως παραμένουν πο-

λυαριθμότεροι ὅσοι προτιμοῦν τὴν ἀπλὴν ἀναλογικὴ. Εἶναι οἱ κ.κ. Γ. Παπανδρέου, Γ. Κατάρης, Ἀλεξ. Μπαλτατζῆς, Σ. Παπαπολίτης, Ι. Πασαλίδης, Μεν. Παπαγεωργίου, Δ. Λαυράνος καὶ ἡ κυρία Ἀλ. Μαντζουλίνου.

Ἀκολουθοῦν αὐτοὶ ποὺ ἐπιθυμοῦν πλειοψηφικὸ μὲ στενὴν περιφέρειαν. Εἶναι οἱ κ.κ. Δ. Νομικός, Β. Πετρόπουλος, Δ. Σκουζές, Γ. Παπαδημητριάδης, Π. Πιπινέλης, Δ. Παπαγιαννόπουλος καὶ ἡ κυρία Ἑλένη Παντελάκη.

Οἱ κ.κ. Σ. Μαρκεζίνης (θεωρητικῶς), Π. Κατσώτας καὶ Γ. Κρημῆς προτιμοῦν τὸ πλειοψηφικόν. Οἱ κ.κ. Σοφ. Βενιζέλος καὶ Κ. Τσαλδάρης, ἐνισχυμένη ἀναλογικὴν καὶ ὁ κ. Κ. Νέυρος πλειοψηφικὸ μὲ εὐρείαν περιφέρειαν.

Μένουν ἀκόμη ἀπὸ τοὺς ἐρωτηθέντες ὁ κ. Χρ. Νικολόπουλος, ποὺ προτιμᾷ ἐκεῖνο τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐγγυᾶται κυβερνητικὴν σταθερότητα, χωρὶς καὶ νὰ τὸ ὀρίξῃ καὶ ὁ κ. Μιχ. Δένδιας, ὁ ὁποῖος προτείνει ἴδιον ἐκλογικὸν σύστημα, προσερχόμενον ἀπὸ συνδυασμὸν ἀναλογικῆς καὶ πλειοψηφικοῦ. Τὸ σύστημα αὐτὸ ἐνισχύεται μὲ μεγάλῃ ἐκλογικὴν περιφέρειαν. Ἐπίσης ὁ κ. Παν. Κανελλόπουλος ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν πλεονεκτημάτων «ἀκραφονοῦς ἀναλογικῆς καὶ πλειοψηφικοῦ», ἐνῶ ὁ κ. Κ. Μανιαδάκης προτείνει ὅπως τὸ ἐκάστοτε ψηφίζομενον ἐκλογικὸν σύστημα ἰσχύῃ διὰ τὰς μεθεπόμενες ἐκλογάς. Τέλος ὁ κ. Ι. Ἀποστολόπουλος προτείνει ὅπως τὸ ἐκλογικὸν σύστημα ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, ὁ δὲ κ. Στεφ. Παπᾶς πιστεύει ὅτι τὸ ἐκλογικὸν σύστημα πρέπει νὰ θεσπισθῇ διὰ δημοψηφισματος.

Ερώτημα 3ον: Ἀνεξαρτήτως τῆς καθιέρωσως μόνιμου ἐκλογικοῦ συστήματος, μὲ ποῖον σύστημα πιστεύετε ὅτι πρέπει νὰ διεξαχθοῦν αἱ προσεχεῖς ἐκλογαί;

Οἱ ἀπαντήσεις εἰς τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον ἐρώτημα τῆς ἐρεύνης φέρουν καὶ πάλιν πρῶτην, μὲ πλειοψηφίαν, τὴν ἀναλογικὴν. 18 προσωπικότητες ἀπάντησαν ὅτι αἱ ἐκλογαὶ πρέπει νὰ διεξαχθοῦν μὲ τὴν ἀναλογικὴν. (18 ἀπλὴ ἀναλογικὴ — 2 ἐνισχυμένη ἀναλογικὴ). Ἀπλὴ ἀναλογικὴ: Σ. Μαρκεζίνης, Γ. Παπανδρέου, Ἀλεξ. Μπαλτατζῆς, Χρ. Σγουρίτσας, Σ. Παπαπολίτης, Π. Κατσώτας, Στεφ. Παπᾶς, Γ. Κατάρης, Μ. Παπαγεωργίου, Κ. Τσαλδάρης, Ι. Πασαλίδης, Ἀλέκα Μαντζουλίνου, Γ. Παπαδημητριάδης καὶ Δ. Λαυράνος.

Ἐνισχυμένη ἀναλογικὴ: Σοφ. Βενιζέλος καὶ Παν. Κανελλόπουλος.

Ἐξ ἀντιθέτου ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν μὲ πλειοψηφικὸν οἱ κ.κ. Κ. Νέυρος, Γ. Κρημῆς, Β. Πετρόπουλος, Χρ. Νικολόπουλος, Δ. Σκουζές, Δ. Νομικός καὶ αἱ κυρία Μ. Φλαμπουριάδου καὶ Ἑλένη Παντελάκη.

Πέντε ἐκ τῶν κεκηρυγμένων ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ προτιμοῦν τὴν εὐρείαν περιφέρειαν καὶ τρεῖς τὴν περιορισμένην (στενήν).

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Δ. Παπαγιαννόπουλος εἶναι κεκηρυγμένος ὑπὲρ τῶν ἐκλογῶν μὲ τὸ ἰσχύον ἀπὸ τὰς προηγουμένας ἐκλογὰς σύστημα, ἐνῶ ὁ κ. Π. Πιπινέλης τονίζει ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ προτιμηθῇ σύστημα τὸ ὁποῖον θὰ ἐξαχμίσῃ τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ ἀντιπολιτεύσεως καὶ κυβερνήσεως ἔντασιν καὶ θὰ εἶναι ἀποτελεσματικὸν εἰς τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου.

Τέλος ὁ κ. Μιχ. Δένδιας προτιμᾷ καὶ πάλιν τὸ προαθὲν ὑπ' αὐτοῦ σύστημα, ὁ δὲ κ. Κ. Μανιαδάκης εἶναι καὶ πάλιν τεταγμένος ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως ὅπως τὸ ἐκάστοτε ψηφίζομενον ἐκλογικὸν σύστημα ἰσχύῃ διὰ τὰς μεθεπόμενες ἐκλογάς.

Αὐτὰ εἶναι τὰ συμπεράσματα τῆς ἐρεύνης μας. Ὅπως ἐτονίσαμε, δὲν ἐξαντλήθηκε τὸ θέμα. Λείπει ἡ κυβερνητικὴ ἀποψη, λείπουν ἀκόμη καὶ ἄλλες γνώμες ἐξ ἰσού ἔγκυρες. Κατεβλήθη ὅμως προσπάθεια νὰ δοθῇ μιά ὁσο τὸ δυνατόν πῶς ὀλοκληρωμένη, καλύτερα, πῶς ἀντιπροσωπευτικὴ εἰκόνα τοῦ προβλήματος. ■ ■ ■



Ο ΧΟΡΟΣ στὸ στερεὸ ἔδαφος δὲν τῆς χάριζε τὴ συγκίνηση ποὺ προσφέρει τὸ στριφογύρισμα εἰκοσι μέτρα πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια τῶν θεατῶν

(Φωτ. Camera Press)

ΜΑΡΤΖΟΥ ΚΟΡΝΤΙΑ

Η ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ

«Οἱ ἀκροβάτες γιastreύονται πολὺ γρηγορώτερα...»

Εἶναι πιά παλιὰ παράδοση στὸν κόσμον τοῦ τσίρκου, τ' ἀστερία ποὺ κάποια μέρα θὰ συναρπάσουν τὸ μεγάλο κοινὸ, ἀποσπώντας του μαζί καὶ τὴν ἀνάσα καὶ τὰ φρενιτῶδη χειροκροτήματα, ν' ἀρχίζουν τὰ πρῶτα τοὺς βήματα στὸ σχοινὶ καὶ στοὺς κρίκους, καλὰ-καλὰ πρὶν ἀκόμη ἀποκόψουν τὸ μητρικὸ γάλα.

Ἀκριβῶς γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ εἶναι ἀσφαλῶς καταπληκτικώτερη ἡ περίπτωση τῆς Μάρτζου Κορντῆ, ποὺ πρωτοσκαρφάωσε στὸ σχοινὶ σὲ ἡλικία ποὺ τῆς ἐπέτρεπε νὰ ἔχῃ κάμει πιά τὴν καριέρα τῆς σάν χορεύτρια μπαλέτου.

Ἡ Μάρτζου γοητεύθηκε ἀπὸ τὰ θεαματικὰ τόξα ποὺ διέγραφαν τὰ λαστιχένια κορμιά, στὸ πᾶντο στρέψιμο τῆς τέντας τοῦ τσίρκου, πᾶν ἀπὸ τοὺς ξελαίμασσένους καὶ ἀφώνους θεατὰς. Ἦταν ἀκατανίκητη ἡ φωνὴ ποὺ ἀκούσε μέσα της καὶ ποὺ τῆς ἔλεγε ὅτι ὁ προορισμός της ἦταν νά... ἐγκαταλείψῃ τὴ γῆ! Ἐπειτα ἀπὸ ἀφάνταστους μόχθους, γιὰ νὰ κερδίσῃ τὸν «χαμένο καιρὸ», κατόρθωσε ὅχι μόνον νὰ σταθῇ ἀνεκτὰ σ' ἕνα ἐναέριο «κουμεράκι», ἀλλὰ νὰ ἀναδειχθῇ σὲ μιά ἀπὸ τίς κυριώτερες ἀρτίστες τοῦ ἀκροβατικοῦ κόσμου.

Ἀπὸ τὸ παλιὸ τῆς ἐπάγγελμα μετέφερε στὸ σχοινὶ, ὅλη τὴν πλαστικότητα καὶ τὴ χάρις ποὺ εἶχε στὸ παλκοσενικο, δυὸ πρόσοντα ποὺ σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἀσυναγώνιστη τόλμη της, τῆς προσέδωσαν τὴν φήμη τῆς «ἱπτάμενης χορεύτριας».

—Μόνο μιά φορά ἔχω πέσει, δηλῶσε μὲ περηφάνεια ἡ Μάρτζου. «Ἐνὰ μικρὸ καταγμάτων σ' ἕνα μου σπινθῆλο, μὲ ἀνάγκασε νὰ ἐγκαταλείψω γιὰ μερικὲς ἑβδομάδες τὴς αἰώρες μου. Οἱ ἀκροβάτες γίνονται γρηγορώτερα καλὰ ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμον. ■ ■ ■

ΑἰΩΡΕΣ καὶ κρίκοι, πηγαίνουσιν οὗτοι στὰ χέρια καὶ στὰ πόδια της μὲ ἀκρίβεια δευτερολέπτου. Τὸ ἐλάχιστο σφάλμα θὰ εἶναι μοιραῖο.



Ο κ. Ν. ΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, πρῶτος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ καθιερωθῇ ἕνα μόνιμο σύστημα.



Ο κ. Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, πρῶτος τοῦ Πανελληνίου Συνέδρου Ἐξαγωγέων, θέλει μόνιμο τὸ πλειοψηφικὸ μὲ στενὴν περιφέρειαν.



Ο κ. Κ. ΝΕΥΡΟΣ, πρῶτος τῆς Ἐνάσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, ζητεῖ τὴν ἐπάνοδο στὸ πλειοψηφικὸ μὲ εὐρεία περιφέρεια ποὺ ἴσχυε πρὸ τοῦ 1922.

Παραλήρημα γύρω από ένα νεκρό αγόρι

Ἑκατομμύρια νέων σ' ὅλον τὸν κόσμον δὲν πιστεύουν ὅτι ὁ ΤΖΗΜΣ ΝΤΗΝ ἔχει σκοτωθῇ
Ἑκατομμύρια νέων σ' ὅλον τὸν κόσμον ἀναγνωρίζουν τὸν ΤΖΗΜΣ ΝΤΗΝ σὰν ἥρωά τους



Ο ΤΖΙΜΜΥ, ΟΤΑΝ, ΑΣΗΜΟΣ ΑΚΟΜΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΕΡΓΑΖΟΤΑΝ ΕΙΣΠΡΑΚΤΩΡ ΣΕ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ

Ολη ή 'Αμερική αυτή τη στιγμή βρίσκεται στο απόγειο ενός πα-
ραληρημάτος για έναν πεθασμένο,
που ξεπρνει σε εκδηλώσεις και νοσηρό-
τητα ακόμη και την ομαδική ύστερία
του θρήνου για τον Ροδόλφο Βαλεντίνο.
'Αντικείμενον αυτής της μεταθανάτιας
λατρείας είναι ο Τζέιμς Ντίν, ο νεαρός
ήθοποιος που σκοτώθηκε σε αυτοκινητι-
στικόν δυστύχημα το Σεπτέμβρη του
1955. Ήταν είκοσιτεσσάρων μόλις έτών.

Σήμερα, και πρὸς μεγάλη κατάπληξη τῶν κινηματογραφικῶν διασημοτήτων, ἡ δημοτικότητα τῆς Ντὴν τὸν κατατάσσει μετὰ τῶν κορυφαίων ἀστέρων τοῦ Χόλλυγουντ, ζωντανῶν ἢ πεθαμένων. Ἄτα αποτελέσματα ἐνὸς δημοφιλίστατος ποῦ ὥρ-
φικὰν Ὁργανισμὸν, μετὰ τῶν οἴων τοῦ κινηματογράφου, τὸν προσέδεσαν τὸν κινη-
λύτερον ἡθοιοῦ τῆς χρονιάς, καὶ ὥρισμα κινη-
ματογραφικὰς περιοδικὰ τὸν κατατάσσουν, κα-
τόπιν δημοφιλίστατος τῶν ἀναγνωστῶν τους, ὡς
τὸν ὑπ' ἀριθ. 1 δημοφιλὴ ἡθοιοῦ τοῦ Χόλλυγουντ.

Ὁ Τζέιμς Ντὴν ἐξακολουθεῖ νὰ

Ο Τζέμης Ντίνη εξακολουθεί να λαμβάνει 3.000 γράμματα τον μήνα από τους θαυμαστές του, δηλαδή, περισσότερα απ' όσα στέλλονται σήμερα σε οποιοδήποτε από τα γνωστά όνματα του Χόλλυγουντ. Τα περισσότερα προέρχονται από νεαρούς «ήν-έιτζερς» και συνήθως ζητάνε φωτοζήτανε και κάτι που να άνηκε στον Ντίνη, μία μπούκλα από τα μαλλιά του, ή έστω και ένα κομματάκι από το κατεστραμμένο αυτοκίνητο όπου έβριθε τον θάνατο. «Σας παρακαλώ, στείλτε μου ένα τόσο δα κομματάκι από τα μαλλιά, στείλτε! Ικετεύει κάποια, μονάχα ένα τόσο δα ρούχα του, ώστε να λέω ότι έχω κάτι απ' αυτόν. Στείλτε μου έστω και μία τριχιά από τα μαλλιά του όταν ήταν μικρούλης. Δεν με νοιάζει τί θα μου στείλετε, φθάνει να είναι κάτι απ' αυτόν».

«ΑΓΑΠΗΜΕΝΕ ΜΟΥ TZIMMY!... ΕΛΑ ΚΟΝ-
ΤΑ ΜΑΣ»

Χιλιάδες από κείνους που του γράφουν έπι-
 μόνουν ότι ο Ντὴν δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι νεκρός. 'Α-
 ποκλείεται! Μιλούν γιὰ τὴν «θάνασσι», γιὰ τὴν
 «μετεμψύχωση», γιὰ τὴν «άνσταση». Ὑπάρχει
 μιὰ εὐρύτατα διαδεδομένη φήμη ὅτι ο Ντὴν δὲν
 σκοτώθηκε, ἀλλὰ παραμορφώθηκε ὥστε ο Ντὴν δὲν
 τὸ δυστύχημα, ὥστε ἀποσπρήχθηκε τόσο ὀριστακὰ κα-
 τὰ τὸ ζῶη καὶ μένει αὐστηρὰ ἀπομονωμένος σὲ
 κάποιο σανatóριο. Ἡ διδασχὴ αὐτὴ στηρίχτηκε
 στὸ γεγονός ὅτι κατὰ τὴν κηδεία αὐτὴ στηρίχτηκε
 Ντὴν ἦταν κλειστό καὶ μόνον ἐλάχιστοι πρόσωπα
 ἀντίκρυσαν τὸ πῶμα. Πάμπολλα γράμματα ἀ-
 πευθύνονται στον Ντὴν σὰ νὰ ἦταν ἀκόμη ζων-
 τανός.

«Άγαπημένε μου Τζέιμς, σοφίζει ένα. Το ξέρω πώς δεν έχεις πεθάνει. Το ξέρω ότι κρύβεσαι γιατί το πρόσωπό σου παραμορφώθηκε στο δυστύχημα. Όχι, Τζέιμς, μην κρύβεσαι, Έλα κοντά μας. Δεν μας νιάζει καθόλου. Έλα κοντά μας». Και κάποιο δεύτερο συμπληρώνει: «Όταν σκοτώθηκε ο Τζέιμς Ντήν, σ' εκείνο το επάρατο δυστύχημα, μου φάνηκε σαν κάποια πελώρια, κα-

τάμαυρη κουρτίνα να έπεσε πάνω από τη ζωή μου. Άλλα όχι, δεν θα πεθάνη ποτέ, όχι! όχι! Ο μεγάλος Τζέημς Ντύν, όχι! Δεν μπορεί να γίνη αυτό!».

Αλλά η ύστερία έχει περάσει και στο έντυπο χαρτί. Γράφει, λοιπόν, κάποιο κινηματογραφικό περιοδικό: «Ο Τζέμης Ντήν είναι ένας μεγάλος ήθοποιος. Και χρησιμοποιούμε τη λέξη «είναι» γιατί δεν είναι σωστό να αναφέρεται κανείς σε παρωχημένους χρόνους μιλώντας για άθανατα όντα —και ο Τζέμης Ντήν είναι άθανάτος».

«Ο ΘΕΟΣ, ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ»

Κατά την εποχή του θανάτου του ο Τζέμς Ντήν ήταν γνωστός μονάχα από μια μεγάλη ταινία, το «Ανατολικά της Εβέξ», που είχε κυριστη δόση του ομνηνύου μυθιστορήματος του Τζών Στάινμπεκ. Έν τῷ μεταξύ, είχε προφθάσει νά συμπληρώσῃ το γύρισμα άλλων δύο, τοῦ «Επαναστάτης χωρίς αἰτίαι» καί τοῦ «Γίγαντας». Ὑπάρχον ὅμως ἀπό τότε σημεία τῆς λατρείας ποῦ ἐπρόκειτο νά δημιουργηθῇ γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ.

10. Ὁ θάνατός του περάστηκε στις πρώτες σελίδες των εφημερίδων. Ἡ Ἐλίζαμπεθ Ταϊλὸρ, ποὺ εἶχε συμπεριφωροῦναι μαζί του στὸ «Γίγαντας», ὑπέστη τέτοιο νευρικό κλονισμό, ὥστε χρειάστηκε νὰ νοσηλευθῇ στὸ νοσοκομείο. Κάποια ἐχθρὸς γυναικὴ κατέλαβε ἐν τὸν τόπο τοῦ δυστυχήματος καὶ συνέλεξε γιὰ σουβενὶρ κομμάτια ἀπὸ τὰ σπαρμένα τζάμια τῆς τραγικῆς «Πόρς», τοῦ μοιραίου αὐτοκινήτου του.

Η κηδεία του Ντήν, που έγινε στις 8 Οκτωβρίου 1955, στη γενέθλιό πόλη του Φαίρμουντ της Ίνδιανάς, συγκέντρωσε περισσότερο κόσμο από τις 2.700 κατοίκους της κομποπόλεως. Ο έπικείδεις, που έξεφώνησε ο αιδεσιμώτατος Ξέν Χάρσεϋ, είχε τίτλο «Η ζωή του Τζέιμς Ντήν — Δράμα εις πράξεις 3». Καί έκλεινε με τὰ λόγια: «Η σταδιοδρομία του Τζέιμς Ντήν δέν τελειώσε. Μόλις τώρα αρχίζει. Καί νὰ τὸ θυμάστε. Τὴν σκηνοθεσία τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἔχει ἀναλάβει ὁ Θεός».

ΚΑΙ ΑΡΧΙΖΕΙ Ο ΘΡΥΛΟΣ...

Ὁ θρῦλος γύρω ἀπὸ τὸν Ντὴν ἀπλώθηκε μετὰ τὴν προβολή του «Ἐπανάστατης χωρὶς αἰτίας», μιάς ταινίας μὲ θέμα τοὺς ἀνήλικους ἐγκληματίες. Σὲ μιὰ σκηνὴ τοῦ ἔργου ὁ Ντὴν καὶ ἕνας ὁμηλικός του ὁδηγοῦν τὰ αὐτοκίνητά των στὸ χεῖλος ἑνὸς γκρεμοῦ.

Και στο «Ανατολικά της Έδεμ» και στο «Επανάστατης χωρίς αίτια» ο Ντήν παρουσιάζει στην όδούκα κατά το μάλλον ή ήττον του εαυτού του: Ένα σκυβατό νεό, με άδεδάιο μέλλον, ποι ψάχνει για κατανόηση και αγάπη. Και στην πραγματικότητα ο Ντήν έχασε την μητέρα του όταν ήταν 9 ετών. 20 χρονών φθάνει στη Νέα Ύρκη, όπου έλαβε μέρος σε μερικούς μικροτέρους ρόλους, πριν αγκαζισθί για το «Ανατολικά της Έδεμ».

«Ἡ φήμη τὸν ὁρῆκε ξαφνικά στὸ Χόλλυγουντ, ἐνῶ περνοῦσε πραγματικὰ δύσκολες ἡμέρες. «Μιλᾶς σοβαρά, εἶμαι ἕνας διάβολος», δήλωσε στοὺς δημοσιογράφους κατὰ τὴν πρώτη συνέντευξή του. «Εἶμαι τόσο εὐερέθιστος πού δὲν καταλαβαίνα πῶς μ' ἀνέχονται».



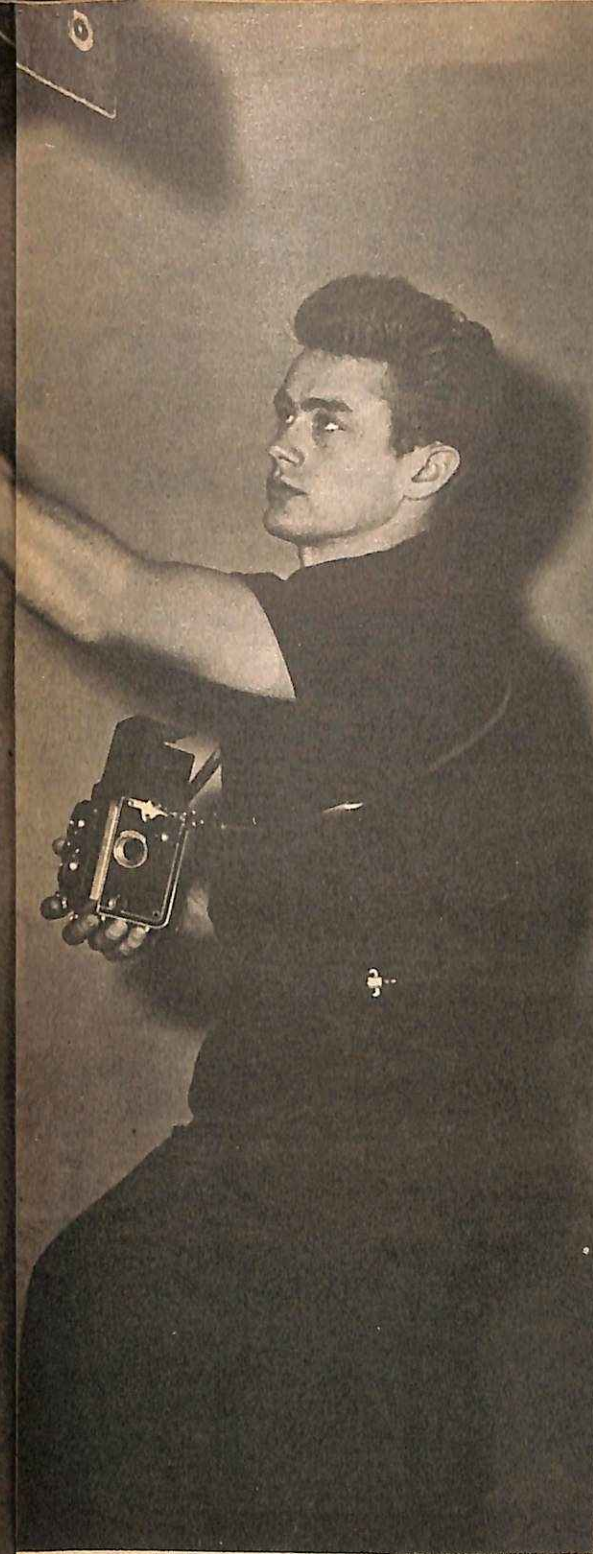
ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ του ταινία, τόν «Γίγαντα», ό Τζέιμς Ντίν, έπαιξε τó ρόλο τού Τζέιτ Ρίνκ. Πάλι ένας σκληρός, όργιλος, άνικανοποίητος, δυστυχισμένος, άσυγκράτητος νέος. Ή νεολαία είχε βρῆ στόν Τζίμμυ τó ιδανικό της!



ΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΤΖΙΜΜΥ ΕΧΟΥΝ ΓΙΝΕΙ ΣΗΜΕΡΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΣΤΕΣ ΤΟΥ



Η ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ —ΤΑ



ΔΥΟ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΑ «ΧΟΜΠΥ» ΤΟΥ ΤΖΕΗΜΣ ΝΤΗΝ



Ο ΤΖΙΜΜΥ ΕΙΧΕ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΗ ΤΗΝ ΗΘΟΠΟΙΟ ΟΥΡΣΟΥΛΑ ΑΝΤΡΕΣ, ΑΛΛΑ ΓΡΗΓΟΡΑ ΧΩΡΙΣΑΝ

Εκείνη την εποχή έκανε παρέα με την Μάιλα Νέρμι, μια μελαχροινή ηθοποιό της τηλεόρασης, αρκετά χρόνια μεγαλύτερή του. Με το μαύρο πέτσινο σακάκι του, τα στενά παντελόνια του και τις μπότες ιππασίας δεν άργησε να γίνει το ίνδαλμα της νεολαίας. Τα κορίτσια, ξετρελλαμένα μαζί του, εύρισκαν πεδίο για να τοποθετήσουν πλάι στα σκιρτήματα της καρδιάς τους και την έμφυτη στις γυναίκες μητρική στοργή.

Κ' έπειτα, λίγες μέρες αφού είχε τελειώσει το γύρισμα του «Γίγαντα», σκοτώθηκε. Έτσι γεννήθηκε η λατρεία του Τζέημς Ντήν.

Τώρα πιά όλοι εύρισκαν κάθε του εμφάνιση στην οθόνη υπέροχη. Τα κινηματογραφικά περιοδικά άρχισαν έναν άπελτιστικόν αγώνα για τη συγκέντρωση πληροφοριών γύρω απ' τη ζωή του. Αφού απέκλειετο να πάρουν συνέντευξη από το αντικείμενο της λατρείας των, κατέφυγαν σ' όλα τα πρόσωπα που είχαν κάποια πιθανή και άπιθανη σχέση μαζί του —από τη γιαγιά του, μέχρι την γκαρσόνα του εστιατορίου που συνήθιζε να τρώη. Οι ανέκδοτες φωτογραφίες του κατέκλυαν τα όλοσέλιδα των περιοδικών. «Η τελευταία φωτογραφία του Τζέημς Ντήν», αναγγέλει το ένα με πηχάιους τίτλους. «Η αυθεντική τελευταία φωτογραφία του Ντήν», διορθώνει σε λίγες μέρες κάποιο άλλο.

Ολόκληρη περιουσία προσφέρθηκε στον φίλο του, Σάνφορντ Ρόθ, ο οποίος τον ακολουθούσε με το αυτοκίνητό του την τραγική εκείνη 30ή Σε-

πτεμβρίου και είχε φωτογραφίσει στον τόπο του δυστυχήματος τον σκοτωμένο ηθοποιό. Ο Ρόθ αρνήθηκε. «Κανείς δεν θα τις δει. Είναι φρικτό θέαμα. Τις τράβηξα μόνο για την περίπτωση που θα ανέκυπτε το ζήτημα ποιός ώδηγούσε».

Τέσσερα μεγάλα περιοδικά αφιέρωσαν αποκλειστικά από μια έκδοσή τους στον Ντήν. «Ο Τζέημς Ντήν επέστρεψε! Διαβάστε τις δηλώσεις του από το υπερπέραν». «Το ημερολόγιο του Τζέημς Ντήν». «Η αληθινή ιστορία του Τζέημς Ντήν». Οι αθλητικές εφημερίδες άρχισαν ειδικές επιφυλλίδες. «Η τελευταία κούρσα του Τζέημς Ντήν». «Ένας μεγάλος ηθοποιός που θα γινόταν μέγιστος οδηγός, αν ο θάνατος δεν τον συνέθλιβε με το βαρύ του πελμα». Τρία διβλία έχουν κυκλοφορήσει γύρω απ' τη ζωή του. Το πρώτο το έγραψε ο πατέρας του, το άλλο ο σκηνοθέτης του «Επαναστάτη». Σχεδιάζονται μάλιστα να γυριστούν και ταινίες της ζωής του. Και δεν πρέπει να παραλειφθούν και οι έξι δίσκοι που τραγουδάνε το δράμα του. Η «μπαλλάντα του Τζέημς Ντήν» τελειώνει με τους στίχους:

«Αντίο, γλυκό μου αγόρι, Τζίμμι,
τώρα που αλλάζουν τα σκηνικά,
ας σμίξουμε τις φωνές μας.
Αντίο, αντίο Τζέημς Ντήν».

Δεν σταμάτησε σ' αυτά η λατρεία του άδικοχαμένου ηθοποιού. Στο εμπόριο κυκλοφορούν, αντί 30 δολλαρίων, μικρά κεφαλάρια του Ντήν, από τεχνητό μάρμαρο. Με 5 δολλάρια οι θαυμαστές του Ντήν μπορούν ν' αγοράσουν το κεφάλι του σε φυσικό μέγεθος, κατασκευασμένο από πλαστική ύλη που δίνει την εντύπωση της ανθρώπινης σάρκας. Τα μπρούτζινα στοι- χίζουν 150 δολλάρια.

Ο Τζώρτζ Στήβενς, ο σκηνοθέτης του «Γίγαντα» δίνει μιαν εύλογη εξήγηση για την λατρεία που έχει προκαλέσει ο Ντήν. «Ήταν ένα παιδί που μόλις είχε αναδειχθεί. Αν έπαιζε σε μερ.κά ακόμη φιλμ, οι θαυμαστές του δεν θα λυπόντουσαν τόσο».

Κατά τη γνώμη ενός επιστήθιου φίλου του Ντήν, του νεαρού ασφαλιστή Λιού Μπρέικερ, «Αν ο Τζίμμι ήταν μαζί μας και έβλεπε όλα αυτά του γίνονται για χάρη του, θα ξαναπέθαινε, κι αυτή τη φορά χωρίς να γίνει δυστύχημα. Έδω πρόκειται περί ομαδικής ύστερίας. Τί έχει κυριέψει όλο τον τόπο; Αυτά είναι νοσηρά συμπτώματα».

Αξίζει πάντως να κλείσωμε με μιὰ παρατήρηση του άτυχου Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ, ο οποίος, πιό προσγειωμένος από τους άλλους, παρατήρησε ψυχρά: «Πέθανε ακριβώς τη στιγμή που έπρεπε. Αν ζούσε δεν θα ήταν ποτέ ικανός να επίζηση της δημοτικότητάς του».

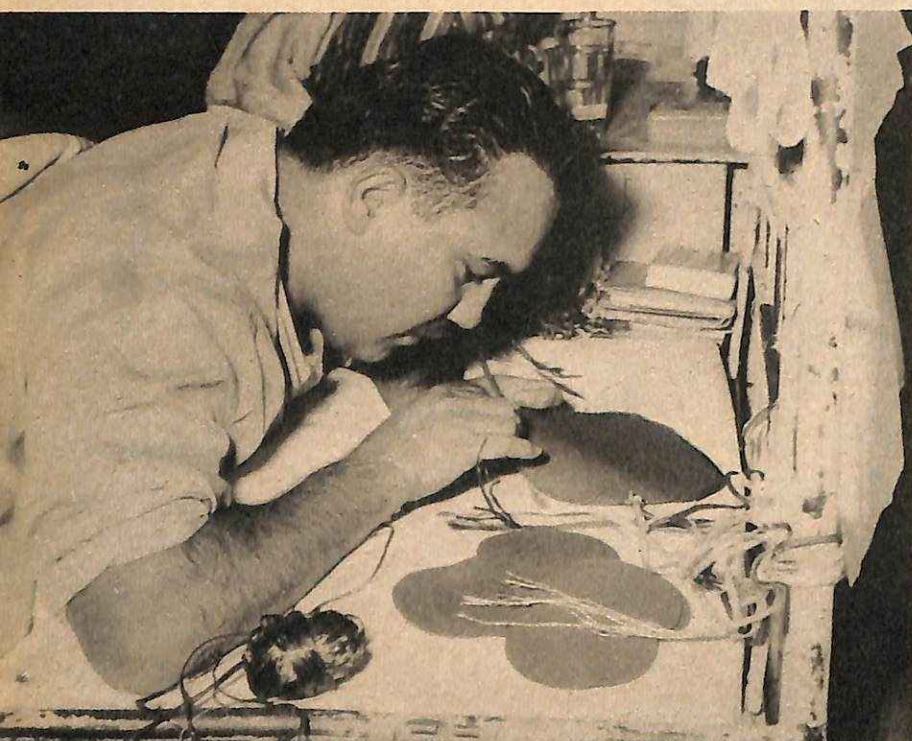
ΟΙ ΘΑΥΜΑΣΤΕΣ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΑΠΟ 5 ΩΣ 150 ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ



Ο μυωπικός νέος ενσάρκωνε τις αγωνίες της σύγχρονης γενιάς που τον λατρεύει

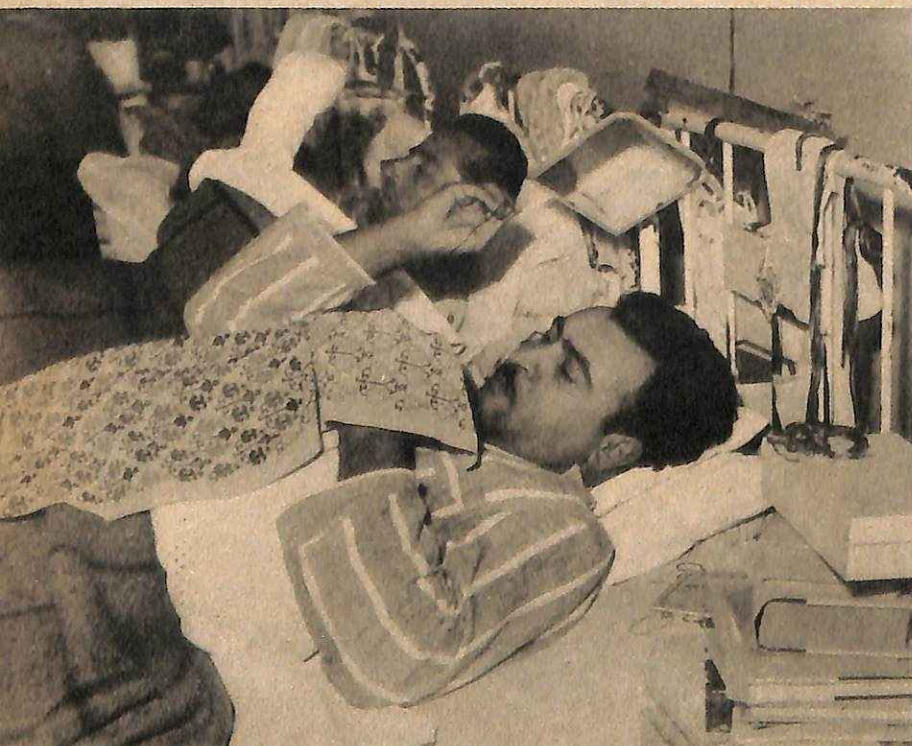
Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΣΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

Πώς αντιμετωπίζουν οί νοσηλευόμενοι στο «'Ασκληπιείο» τήν αρρώστια τους καί τόν χρόνο



Η ΣΚΛΗΡΗ ΜΟΙΡΑ τόν κάρφωσε σ' αυτή τή θέση στην οποία θά μείνι επί χρόνια ολόκληρα. 'Η χειροτεχνία είναι μιά πολύτιμη απασχόληση.

ΜΟΝΟ ΤΑ ΧΕΡΙΑ τους επιτρέπεται νά κινούν. Καί από τὰ χέρια αυτά βγαίνουν τόσα ωραία έργάχειρα, πού γεμίζουν τίς ἀτέλειώτες ώρες τους.



Εἴκοσι χιλιόμετρα ἀπ' τήν 'Αθήνα, δίπλα στην παραλία τοῦ ἡλιοφώτιστου Σαρωνικοῦ, στήν Βούλα, βρίσκεται τὸ «'Ασκληπιεῖον», ἕνα ἐξαιρετικό, μὲ γόνιμη δόση, ἱδρυμα τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ. Σήμερα θεωρεῖται ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα ὁμοιά τοῦ ἱδρύματι τῆς Μέσης 'Ανατολῆς.

Στοὺς ἀνοιχτοὺς στὸν ἥλιο καὶ στὸν ἀέρα θαλάμους τοῦ νοσηλεύονται περισσότεροι ἀπὸ διακόσιοι: ἀσθενεῖς κάθε ἡλικίας καὶ φύλου. Καρφωμένοι ἀπὸ χρόνια, οἱ περισσότεροι, στὰ κρεβάτια τους ἀπὸ βλάβες τῶν ὁστέων, περιμένουν τὴν θεραπεία σὰ δώρο θεϊκό, πού θὰ τοὺς γλυτώσῃ ἀπ' τὴν ἀπάνθρωπη δοκιμασία τῆς σχεδὸν ἀπόλυτης ἀκινησίας πού τοὺς ἔχει καταδικάσει ἡ ἀρρώστια τους.

Τὸ ἀνύκνητο ἀκόμη μικρόβιο τῆς φυματίωσης ἔχει προσβάλει χέρια,

πόδια ἢ τὴν σπονδυλική στήλη τῶν ἀσθενῶν καὶ οἱ ἀνάγκες τῆς θεραπείας, μαζί μὲ τοὺς πόνους πού φέρνει ἡ προσβολὴ τῶν ὁστέων ἀπὸ τὸν θάκιλλο τοῦ Κώχ, τοὺς ἀναγκάζει νὰ ζοῦν, στήν μακρότατη πολλὰς φορὲς περίοδο μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς θεραπείας, ὠριζοντιωμένοι στὰ κρεβάτια τους. 'Η ἀνάγκη ν' ἀπασχοληθοῦν κατὰ κάποιο τρόπο οἱ συνάνθρωποί μας, πού ἡ ἀρρώστια τοὺς ἀφήρησε τὸ δικαίωμα νὰ κινούνται, χωρὶς ὁμως νὰ ἔχῃ μειώσει ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστο τὴ λαχτάρα τῆς ζωῆς καὶ τῆς δημιουργίας, τὸν πόθο ν' ἀποδώσουν κι αὐτοὶ ὅσο μπορούν καὶ νὰ ξεχάσουν κάπως τὴν κακὴ τους μοῖρα, ἔκανε τοὺς διευθυντὰς τοῦ ἱδρύματος νὰ σκεφθοῦν ἕνα τρόπο ὥστε νὰ προσφέρουν στοὺς ἀσθενεῖς τὴν δυνατότητα ν' ἀπασχοληθοῦν μὲ κάτι.

Ἔτσι, ἐδῶ καὶ ἀρκετὰ χρόνια, οἱ

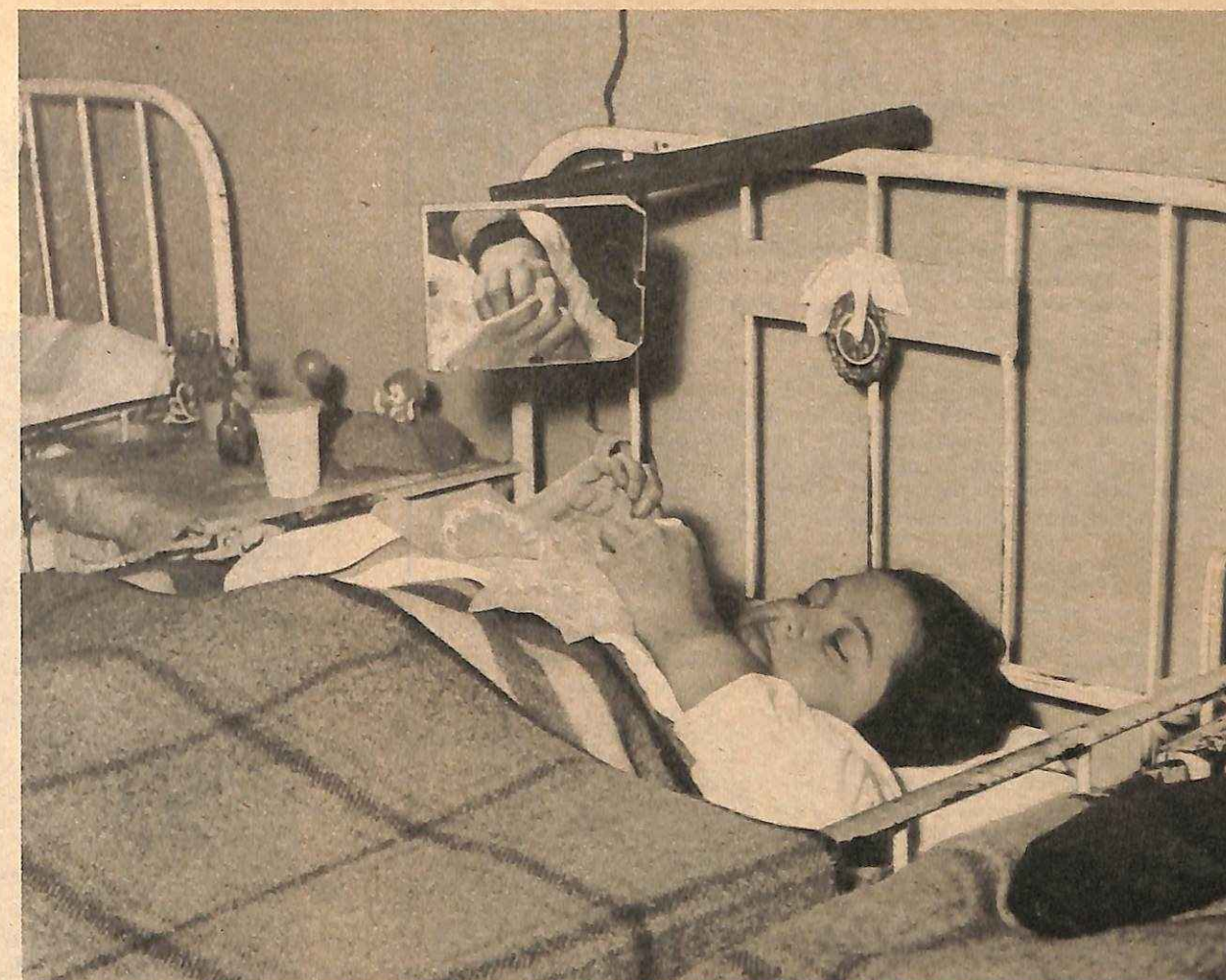
ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ, καλαθάκια, ψάθινα ἀντικείμενα, τσόχινα παπουτσάκια... "Ὅ,τι κεντρικὸ προσφέρεται γιὰ ἐπεξεργασία στὴ δύσκολη, λόγω τῆς ἀκινησίας, θέση τους, περνάει ἀπὸ τὰ δημιουργικὰ χέρια τῶν καὶ μετατρέπεται σὲ κάτι χαριτωμένο.



ἀσθενεῖς τοῦ «'Ασκληπιείου» Βούλας ἀποτελοῦν μιά κοινότητα πού αἰσθάνεται τὴ χαρὰ τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ἀνταμοιβῆς τῶν κόπων τῆς. Καλαίσθητα χειροτεχνήματα σὲ μεγάλη ποικιλία εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσπάθειας τῆς διοικήσεως τοῦ ἱδρύματος ν' ἀπασχολοῦν τοὺς ἀσθενεῖς τους καὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἀσθενῶν ν' ἀντιδράσουν στὴν κακὴ τους τύχη μὲ κάθε τρόπο.

Ἡλικιωμένοι ἄνδρες, νέοι στὴν ἀκμὴ τῆς ζωῆς τους, νέα παιδιά, ὡρμες γυναῖκες καὶ κοριτσάπουλα ὑφαίνουν, πλέκουν καὶ σκαλίζουν μὲ μαλλί, μὲ νήματα, μὲ χόρτο καὶ μὲ ξύλο κεντήματα, κοῦκλες, καλάθια, μαξιλαρία, ψαθωτά, τσόχινα παπουτσάκια, εἶδη οἰκιακῆς χρήσεως σὲ μεγάλη ποικιλία χρωμάτων, σχεδίων καὶ συνδυασμῶν. Φτιάχνουν ἀκόμη τσάντες, ὑφάσματα, χαλιά καὶ —κά-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 49



ΦΑΙΝΕΤΑΙ ὀλότελα ἀπορροφημένη ἀπὸ τὴ δουλειά της. Εὐτυχῶς ἡ ἀπασχόληση βοηθεῖ νὰ κυλήσουν πιὸ γρήγορα τὰ χρόνια τῆς θεραπείας. Πότε, ἄραγε, θὰ πάψῃ νὰ βλέπῃ τὸν κόσμο μονάχα ἀπὸ τὸν μικρὸ τῆς καθρέπτη;

(Φωτ. Greek News)

ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΛΕΙΠΕΙ καὶ μιά νότα χαρούμενη ἀπὸ τὰ χειροτεχνήματα τῶν ἀρρώστων τοῦ «'Ασκληπιείου». Τὰ παιχνίδια σκορπίζουν τὸ γέλιο στοὺς μικροὺς κατόχους των καὶ δίνουν λίγη χαρὰ σ' αὐτοὺς πού τὰ δημιούργησαν.





“Εβαζε φωτιά στα χωράφια και στα δάση για να τις εξοντώσει — Οι Γερμανοί του είχαν δώσει για να τις φάν ζωντανές...”

Ο Άρμάν Ντυρλθάνγκερ, ηλικίας 30 ετών, έχει στη ζωή του έναν προσωπικό έχθρο: Την άραχνη! “Ανέλαβε λοιπόν έναντι της έναν εξοντωτικό πόλεμο, που τον ώδηγησε, στις 22 του περασμένου Δεκεμβρίου, στο κακούργιο δικαίο της γαλλικής πόλεως Τούρ. Κι αυτό γιατί, πολεμώντας την άραχνη, πυρπόλησε αρκετές εκατοντάδες εκτάρια δάση και χωράφια, χωρίς να μιλήσαμε για μερικά σπίτια, που γλύτωσαν απ’ τις φλόγες ως εκ θαύματος. Νά γιατί τὸ μίσος του πρὸς τις άραχνες κάνει τὸν Ντυρλθάνγκερ νά αντιμετωπίζει τώρα καταδίκη σὲ ισόβια δεσμά.

Ο Ντυρλθάνγκερ είναι ένας άνθρωπος λεπτός, με ἀνήσυχη καὶ θασσανισμένη ὄψη, καὶ τὰ χαρακτηριστικά του σχηματίζουν συχνά μιὰ ἀγωνιώδη γκριμάτσα, γιατί τὸν τυραννίζουν πολλὰ «τίς». Φαίνεται δέκα χρόνια μεγαλύτερος ἀπ’ τὴν ηλικία του. “Έχει πολὺ ὑψηλὸ μέτωπο, πρᾶγμα πὺ ἀποτελεῖ, ὅπως λένε μερικοί, ἐνδειξη μεγαλοφυΐας ἢ οχίζοφρενείας. Είναι πολὺ μορφωμένος, πολὺ καλλιεργημένος, ἀλλὰ τοῦ λείπει πάντως ἡ διανοητικὴ ἰσορροπία.

“Απὸ πού ὅμως προέρχεται αὐτὴ ἡ φοβία τῆς άραχνης; “Ανήκει σ’ ἐκεῖνο τὸ εἶδος τῆς ἐνστικτώδους ἀπεχθείας, πὺ κάνει μερικούς ἀνθρώπους ν’ ἀνατριχιάζουν στὴν ἀπλή θέα ἐνὸς ἔρπετου, ἐνῶ ἄλλοι, λ.χ., δὲν μποροῦν νά ἐγγίσουν τὸ βελούδο...

Ο Ντυρλθάνγκερ ἦταν ἀπὸ παιδί πολὺ νευρικός, σχεδὸν νευρασθενής. Κάποτε τὸν ἔπιασε ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδες ἕνα εἶδος ἠθικῆς κατὰπτωσης, ἐπειδὴ ἕνας συμμαθητὴς του τὸν ἀπειλῆσε, ἀστείευόμενος, μ’ ἕνα χασάπικο μαχαίρι. “Απὸ πολὺ νέος κήρυξε τὸν πόλεμο ἐναντίον τῆς άραχνης.

Στὸν κήπο τοῦ σπιτιοῦ του ὑπῆρχε μιὰ μικρὴ παράγκα. “Ενα πρωί, οἱ γονεῖς του παρατήρησαν φλόγες νά θγαίνουν ἀπ’ τὴν παράγκα. “Ετρεξαν κατατρομαγμένοι, κ’ εἶδαν τὸ γιό τους νά κατέχειται ἀπὸ πραγματικὴ ἀγωνία.

—Εἶχε μέσα άραχνες, εἶπε πολλές φορές, χωρίς νά δίνει ἀλλὴ ἐξήγηση.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗΣ ΖΩΗ

“Η ζωὴ του ἔπειτα ὑπῆρξε ἀρκετὰ πολυκύμαντη. Σὲ ηλικία 17 ἐτῶν, οἱ Γερμανοὶ τὸν συνέλαβαν καὶ τὸν ἔστειλαν στὸ στρατόπεδο τοῦ Σίρμεκ. “Εκεῖ, συνέβη κάτι πὺ χειροτέρεψε τὴν ἔμμηνη ἰδέα του:

—“Ὡστε οἱ Γερμανοὶ σὰς ἀνάγκασαν νά φάτε άραχνες; τὸν ρώτησε ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου.

—Μάλιστα! ἀπάντησε ὁ κατηγορούμενος.

“Αλλὰ ὑπάρχουν δυὸ ἐρμηνείες αὐτοῦ τοῦ περιστατικοῦ: Εἴτε οἱ Γερμανοὶ ἀνακάλυψαν τὴν ἀπέχθεια τοῦ Ντυρλθάνγκερ γιὰ τὴς άραχνες καὶ σκέφθηκαν νά τὸν θασσανίσουν δίνοντάς του ἐκεῖνο πὺ ἀπεχθανόταν περισσότερο. Κ’ ἡ ἄλλη εἶναι πὺς κάποιος κρατούμενος, καθηγητὴς τῆς λατρικῆς, εἶχε συμβουλέψει τοὺς συντρόφους του νά κυνηγοῦν τὰ ἐντομα καὶ νά τρέφονται μ’ αὐτὰ, γιὰ ν’ ἀντιμετωπίσουν τὴν ἔλλειψη τροφίμων. “Ὅπως κι ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς διατροφῆς ἔμεινε χαραγμένος στὸ μυαλό του σὰ μιὰ φρικτὴ ἀνάμνηση.

“Επειτα, ὁ Ντυρλθάνγκερ προσεχώρησε στὰ «Ές - Ές». “Αλλὰ στὴ Νορμανδία λιποτάκτησε κι ἀπὸ τότε πολέμησε μὲ τὸ γαλλικὸ στρατό.

Στὰ 1955, ἐνῶ περνοῦσε τὴς διακοπές του στὴν Τουραίν, ἔκανε μὲ τὴ γυναῖκα του περιπάτους καὶ συνάντησε τὴν παλιά του ἐχθρά νά ὑφαίνει τὸν ἱστό της ἀνάμεσα στὰ δένδρα. Τὸ θέαμα τοῦ σιχαμεροῦ αὐτοῦ ζώου, πὺ παραμονεύει μὲ ὑπομονὴ τὰ μικρὰ τοῦ θύματος καὶ τὰ κατασφραγίζει, προξένησε φρίκη στὸν Ντυρλθάνγκερ. Καὶ στὶς 6 Αὐγούστου ἄρχισε νά βάζει φωτιά στὰ χορτάρια, θλέποντας μ’ ἐνθουσιασμό τὴς άραχνες νά φεύγουν κ’ ἔπειτα ν’ ἀρπάζονται ἀπ’ τὴς φλόγες. Μέσα σ’ ἕνα μῆνα, ἔβαλε φωτιά στὰ χόρτα καὶ στὰ δένδρα ἑξὶ φορές...

“Ο ψυχίατρος δρ Μποντέ, πὺ κατέθεσε στὴ δίκη, εἶπε ὅτι ὁ Ντυρλθάνγκερ δὲν εἶναι ψυχοπαθής, ἀλλὰ νευροπαθής καὶ πρέπει νὰ τοῦ καταλογισθοῦν οἱ πράξεις του, ἀλλὰ μὲ ἐλαφρυντικά.

“Ο εἰσαγγελεὺς ζήτησε νά ἐπιβληθῇ ἡ μεγαλύτερη ποινὴ πὺ προβλέπεται γιὰ τὸν πλημμελὴ, δηλαδή, τὰ ισόβια δεσμά. Καὶ τώρα ὁ παράξενος αὐτὸς... μισάραχνος περιμένει μὲ δέος τὴν τύχη του. “Αραγε θὰ τὸν κλείσουν σὲ κανένα ἀραχνιασμένο κελλί;

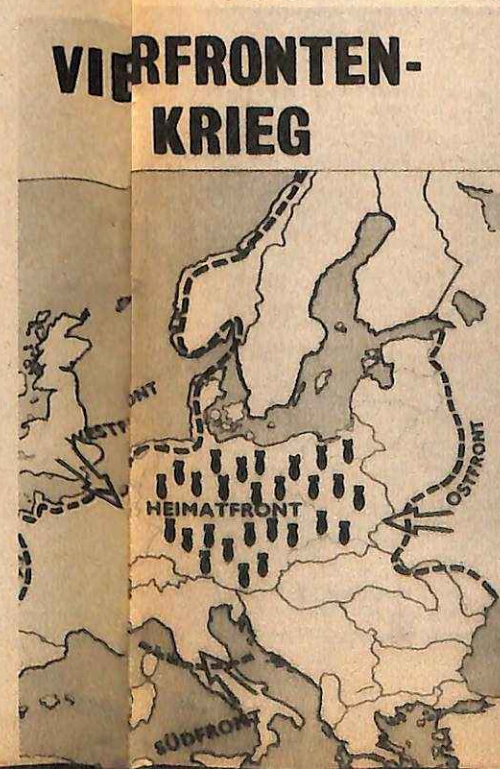
ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Συλλογές... ψυχροῦ πολέμου



ΕΜΒΡΙΟΕΙΑ!... ΟΥΤΕ ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟ ΝΑ ΕΙΧΕ ΜΕΡΟΣ Ο Κ. ΩΚΛΑΝΤ!

ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΣΚΟΤΙΖΕΤΑΙ νά μαζέψῃ ἀπ’ τὸ δρόμο ἕνα πεταμένο χαρτί. “Αν ὅμως τὸ χαρτί εἶναι «μπαγκανότα»; “Ὅλοι θὰ σκύψουν. Τὸ ἔβρουν οἱ ὑπηρεσίες προπαγάνδας αὐτὸ καὶ δίνουν στὶς προκηρύξεις τους τὴν μορφή χαρτονομισμάτων. “Απὸ τὸ πίσω μέρος τῆς ἀμερικανικῆς προκηρύξεως, πὺ ὑπογράφει ὁ στρατηγὸς Μάρκ Κλάρκ, εἶναι τυπωμένο ἕνα κορεατικὸ «ἐκατοστάρικο»!



Ο πόλεμος, κοντὰ στὰ τόσα δεινὰ πὺ ἐπισώρευσε στὴ γενιά μας, φιλοδῶρησε καὶ μερικὲς ἀθῶες μονομανίες στους πιστοὺς τῶν ἀγγλοσαξονικῶν «χόμπυ». Θὰ μαρτυροῦσε ἀσύγγνωστη κοινοτοπία ν’ ἀσχολῆται κανεὶς τὴς ἐλεύθερες ὄρες του μὲ τὸ νά μαζεύῃ κουμπιά, ἢ καρφιά, ἢ πεταλοῦδες, τὴ στιγμή πὺ ὑπάρχει μιὰ τόσο πρωτότυπη καὶ ἀνεκμετάλλευτη ἀσχολία: “Η συλλογὴ προκηρύξεων καὶ προπαγάνδιστικῶν φυλλαδίων, ἀπ’ αὐτὰ πὺ χρησιμοποιοῦν οἱ μοντέρνοι ἐμπόλεμοι (τοῦ θερμοῦ ἢ καὶ τοῦ ψυχροῦ πολέμου) γιὰ νά ὑποσκάψουν τὸ ἠθικὸ τοῦ ἀντιπάλου.

Τέσσερα μόνον πρόσωπα σὲ ὅλο τὸν κόσμο συμμερίζονται μέχρι στιγμῆς τὴ φιλοδοξία νά φτιάξουν τὴν ἀρτιότερη συλλογὴ προκηρύξεων. “Αλλὰ ἡ τιμὴ τῆς κοινοτομίας ἀνήκει ἀποκλειστικά καὶ ἀμέριστα στὸν κ. Ρέτζιναλτ “Ωκλαντ, ταχυδρομικὸ διευθυντὴ τοῦ Σάντριντς, κοντὰ στὸ Λονδίνο.

“Ο κ. Ρέτζιναλτ μέχρι πρὸ τίνος εἶχε τὸ τετριμμένο πιά «χόμπυ» νά μαζεύῃ γραμματόσημα, ὅταν αἰφνιδίως συνέλαβε τὴν ρηκικέλευθη ἰδέα ν’ ἀφοσιωθῇ στὴ συλλογὴ ὑλικοῦ τοῦ παγκοσμίου... χαρτοπολέμου. “Αρχισε τὴ σχετικὴ ἀλληλογραφία καὶ τὸν... προσηλυτισμὸ ὁμοίεστων. “Η συλλογὴ του σήμερα περιλαμβάνει πεντακόσια σπάνια δείγματα προπαγανδιστικοῦ ὑλικοῦ πὺ χρησιμοποιήθηκε στὴ διάρκεια τοῦ Β’ Παγκοσμίου πολέμου καὶ ἐξακολουθεῖ νά χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὴς ὁργανώσεις πὺ κατευθύνουν στὴν Εὐρώπῃ τὸν ἀντικομμουνιστικὸ πόλεμο.

Τὰ πολυτίμα δείγματα θρίσκονται σήμερα φυλαγμένα μέσα σὲ κομψὰ φακελάκια ἀπὸ σελοφάν καὶ ταξινομημένα σὲ ἀριθμημένα ντοσιέ, καὶ ἡ δουλειὰ αὐτὴ, ἀλλὰ κυρίως τὸ φυλλομέτρημά τους, κατατρώγει τὴς ἐλεύθερες ὄρες τοῦ ὑπερήφανου γιὰ τὸ ἀπόκτημά του κ. “Ωκλαντ.

ὍΤΑΝ Η ΒΕΡΜΑΧΤ ἄρχισε νά κλονίζεται, οἱ “Αγγλοὶ σκόρπισαν στὴ Γερμανία καὶ στὴν κατεχόμενη Εὐρώπῃ αὐτὴ τὴν προκήρυξη γιὰ νά καταρρίψουν τὸν μύθο τοῦ ἀήττητου τοῦ Γ’ Ράιχ. Πάνω ἀπὸ τὸν χάρτη ἡ δυσόλη ὑπόμνηση: «‘Ο πόλεμος συνεχίζεται σὲ 4 μέτωπα». “Ακολουθοῦν τὰ ὑπερφίαλα λόγια τοῦ Χίτλερ καὶ ἄλλων ναζιστῶν, πὺ δεσβαίνουν γρήγορο θρίαμβο. “Ὅλοι σὰς ὑπέσχεθησαν τὴν τελικὴ νίκη, εἰρωνεύεται ἡ προκήρυξη



50.000 ΔΟΛΛΑΡΙΑ πρόσφεραν οἱ “Αμερικανοὶ μὲ τὴν προκήρυξη αὐτὴ πὺ ἔρριξαν στὴν Βόρειο Κορέα, σὲ ὅποιον πιλότο ὡδηγήσῃ ἕνα καταδωκτικὸ «Μίγκ» στὶς γραμμὲς τους. “Ο πρώτος μάλιστα πὺ θὰ ἔφθανε θὰ ἔπαιρνε καὶ ἄλλες 50.000 «ρεγάλο». “Ο νεαρὸς Οὐγγρος πὺ πέταξε μὲ τὸ ρωσικὸ ἀεροπλάνο στὴ Δανία ζήτησε γιὰ ἀμοιβὴ μόνο πολιτικὸ ἄσυλο



«ΙΓΓΑΕΖΟΙ! Οἱ φίλοι σας οἱ “Αμερικανοὶ σὰς κλέβουν τὴς γυναῖκες σας στὴν πατρίδα, ἐνῶ ἐσεῖς μὰς πολεμάτε». Εἶχαν καὶ οἱ Ἴταλοι τὴν προπαγάνδα τους στὴ διάρκεια τοῦ πολέμου. Παρόμοια προκήρυξη ἔρριξαν καὶ οἱ Ἰάπωνες στὶς γραμμὲς πὺ κρατοῦσαν αὐστραλιανὲς μονάδες.

(Φωτ. Peter Abbey - Camera Press)

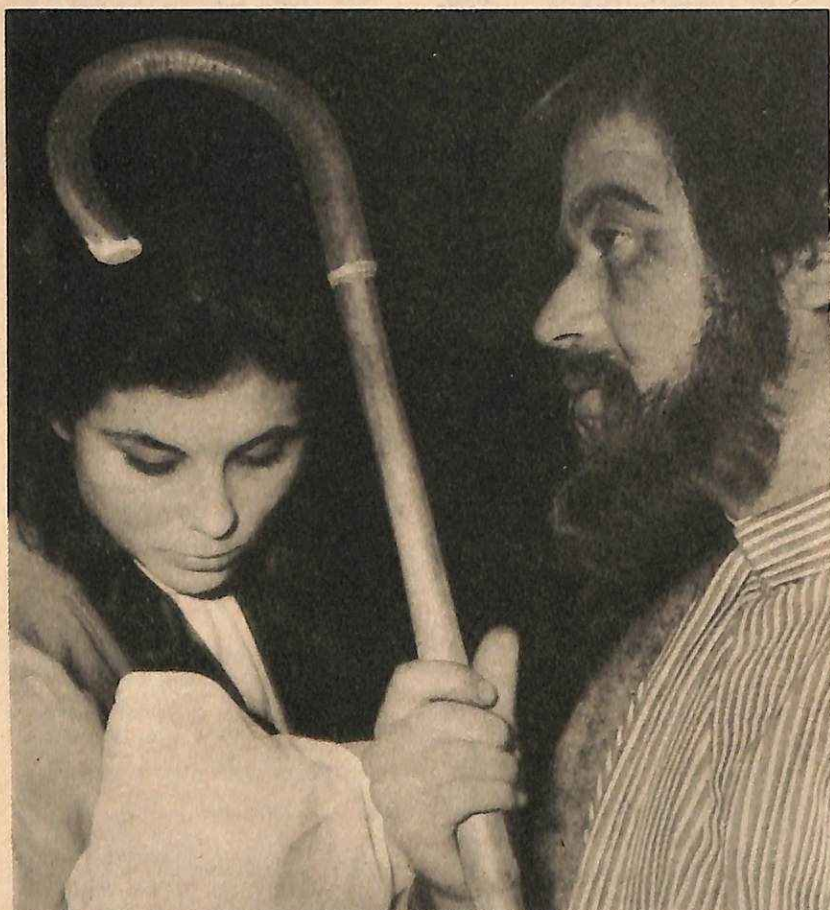
ΑΛΛΑ Η ΠΟΙΚΙΛΙΑ τῆς συλλογῆς τῶν προκηρύξεων τοῦ κ. “Ωκλαντ εἶναι ἀνεξάντλητη. Γερμανικὲς, ἀμερικανικὲς, ἀγγλικὲς, ἰαπωνικὲς κλπ.





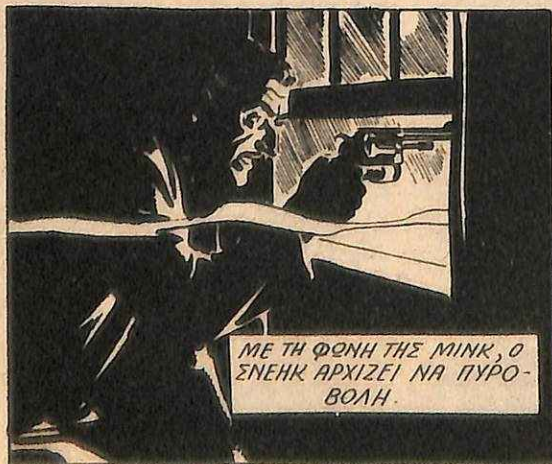
Ρίπ Κίρμπυ

63



ΑΠΟ ΤΟΝ «ΚΥΚΛΟ ΜΕ ΤΗΝ ΚΙΜΩΛΙΑ». 'Η Τασία Πανταζοπούλου και ο Κ. Μπάκας, που παίζουν με επιτυχία στο έργο του «Θεάτρου Τέχνης». Στο πολύ ωραίο αυτό έργο του, ο Μπέρτολντ Μπρέχτ μάς δίνει με τη μορφή ενός χαριτωμένου παραμυθιού τα πλέον σημαντικά προβλήματα που είναι δυνατόν να παρουσιαστούν και να βασανίσουν έναν άνθρωπο.

Ρίπ Κίρμπυ



64

ΤΙ ΛΕΝΕ:

“Αν δεν θέλαμε παρά να είμαστε μονάχα εύτυχισμένοι, θα ήταν πολύ εύκολο. Θέλαμε όμως να είμαστε πιο εύτυχισμένοι από τους άλλους κι αυτό είναι αδύνατο γιατί πιστεύουμε ότι οι άλλοι είναι πιο εύτυχισμένοι από μας.

Ντυσσάν

Δεν μερῶ να σὰς δώσω τη συνταγή για να επιτύχετε στη ζωή, αλλά μπορώ να σὰς δώσω τη συνταγή για να αποτύχετε: Προσπαθήτε να ευχαριστήτε όλο τον κόσμο.

Χέρμπερτ Σουμπ

Για κάθε σχεδόν σοφό ρητό υπάρχει ένα εντελώς αντίθετο, όχι λιγώτερο σοφό, που το ανατρέπει.

Σανταγιάννα

Δεν είναι η κατάσταση μας στη ζωή, αλλά η στάση μας έναντι της ζωής που μας κάνει εύτυχες ή δυστυχές.

Ανώνυμο

‘Η ευκαιρία είναι το ταχύτερο πουλί.

Ανώνυμο

Ποιός είναι ο δρόμος της συνέσεως; Νά ονειροπολής με το ένα μάτι ανοικτό: να βλέπεις τον κόσμο με βλέμμα αδιάφορο, αλλά χωρίς εχθρότητα: να χαίρεσαι τις φευγαλέες όμορφες και να περιφρονείς τα φευγαλέα βασανιστήρια χωρίς να ξεχνάς ούτε στιγμή πόσο φευγαλέα είναι.

Σανταγιάννα

● ΣΕ ΜΙΑ δεξίωση που δόθηκε τελευταίως προς τιμήν του στο Παρίσι, ο γνωστός Γάλλος θεατρικός συγγραφέας Πωλ Άσαρ, ο οποίος αντίπαθεί τρομερά την όπερα, έδωσε τον εξής χαριτωμένο ορισμό: «Ο τραγουδιστής της όπερας είναι ένας τύπος που όταν δέχεται μία μαχαίρα στο στήθος, αντί να σωριασθή χάρμα, πληγωμένος, τρα-
—Κύριε συνταγματάρχα, άνοησίες! γρυλλίζει ο αξιωματικός. Νά μου γράψης άμέσως σ' ένα σημείωμα τί σου χρειάζεται και θα φροντίσω να σου το στείλουν απ' την άποθη-
—Μετά λίγα λεπτά ο λοχαγός υπέβαλε την έξης άναφορά: «Διά την εκτέλεση της διαταγής εργασίας απαιτούνται 15 άδρες ύψους 2 μέτρων διά να διασχίσουν ένα έλος βάθους 1 μέτρου και 55 εκατοστών».

● ΕΝΑΣ αξιωματικός του μηχανικού, επιφορτισμένος να κατασκευάση ένα δρόμο σε μία περιοχή γεμάτη βάτους, διατάζει ένα λοχαγό να πάρη 15 άδρες και ν' άρχισή την εργασία.
—Κύριε συνταγματάρχα, άνοησίες! γρυλλίζει ο αξιωματικός. Νά μου γράψης άμέσως σ' ένα σημείωμα τί σου χρειάζεται και θα φροντίσω να σου το στείλουν απ' την άποθη-
—Μετά λίγα λεπτά ο λοχαγός υπέβαλε την έξης άναφορά: «Διά την εκτέλεση της διαταγής εργασίας απαιτούνται 15 άδρες ύψους 2 μέτρων διά να διασχίσουν ένα έλος βάθους 1 μέτρου και 55 εκατοστών».

● ΚΑΒΑΛΛΑ σε μία καρέκλα, ο Κωστάκης παίζει τον Τζόκευ, κάνοντας πολύ θόρυβο και φασαρία.
—Κάτσε φρόνιμα, του λέει η μαμά του... Κάτσε φρόνιμα και θα σου κάνω μία έκπληξη.
—Τι έκπληξη;
—Έναν άδελφούλη...
—“Η μία άδελφούλα... Δεν είσαι εύχαριστημένος;
—Ναι... Μά, να σου πώ, μαμά, αν δεν θα σου κάνη πολύ κόπο, θα προτιμούσα ένα άλογάκι.



Η Ζωή μας

...είναι, βεβαίως, πάντα ωραία, μά θα ήταν καλύτερη αν μπορούσαμε ν' απαλλαγούμε από μερικά κιλά.

● “Οχι όλοι, βεβαίως, μά —εδώ που τὰ λέμε— οι περισσότεροι. Άρχίζει και γίνεται μαρτύριο πλέον αυτή ή «μάχη του λίπους», όταν την πάρη κανείς στα σοβαρά.

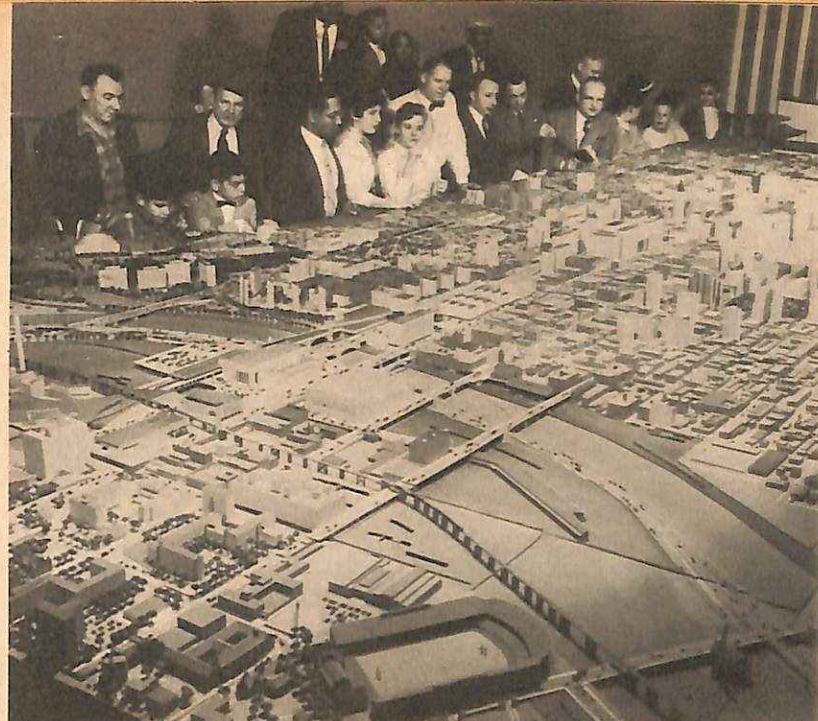
● Μά είναι άνάγκη να την πάρη; “Ενας καλός φίλος, ο δουλευτής κ. Κ. Μαρίς, μου ανέπτυσε τις προάλλες μία θεωρία πώς ή αίσθητική των αλώνων αλλάζει γοργά, και πώς δεν αποκλείεται να φτάση αφηνιδίως μία στιγμή που οι εύσομοι να διαθέτουν περιζήτητα αισθητικά προσόντα. Είς επίρρωσιν μου ανέφερε και τὰ σοφά λόγια κάποιου Κοητικού «συντεκνίου» της δικής του περιοχής, κεκηρυγμένου υπέρ της παχυσαρφίας:
“Έχεις δη νά θάβουνε παχύνει, του έλεγε πάντα.
“Όλο—κάτι ξερακιανούς βλέπεις νά θάβουνε...”

● Παρήγορο, βέβαια, το επιχείρημα, —αν δεν τὸ άναίρουσε, τὸ ίδιο δρόαδι, με πειστικώτερα επιχειρήματα, κοσμική Άθηναιά που μόλις έπείστρωσε από τὸ Παρίσι και που μου έδήλωσε κατηγορηματικά ότι οι... στρουμπουλοί πρέπει να παύσουν πλέον να ύπολογίζουν στην γυναικεία εύνοια: Τὸ πάχος στὸν αλῶνα μάς θεωρεῖται άρρώστια. Κι όποιος δεν φροντίζει τήν... ύγεια του, οίκο πλέον άς μὴν περιμένη!

● Τί να πῇ κανείς; ‘Ο Πήτερ Ούσσινωβ δήλωσε τις προάλλες πὸς «οι πιο εύχάριστοι άνθρωποι είναι οι... παχυνούτσικοι! Έχουν μία πιο ήρεμη στάση απέναντι στη ζωή, που τήν μεταδίδουν και στους άλλους».

● Τῆρηξε μία στιγμή που οι εν παχυσαρφία σύμμαχοι νόμιζαν πὸς είχαν βοηθῇ τὴν πανάκεια: Πολυντροφενόλη, αν δεν κάνω λάθος, λεγότανε τὸ δραστικό εκείνο γιατροσόφι, που φαίνεται πὸς απέδιδε άριστα, πράγματι, άποτελέσματα. Άδυνατίζε κανείς γοργά σάν τὸ κερί. Τόσο γοργά, που μερικοί, μαζί με τὸ βάρος, έχασαν και τὴ ζωή τους, ή άλλοι, άπλως, τὴν δρασῇ τους. Τὸ άπεσσαν, λοιπόν, κι αὐτὸ από τὴν άγορά...
● Κατόπιν άρχισε ή μάχη των θερμίδων, έφιαλτική για όσους δεν είναι και πολύ καλοί στὰ μαθηματικά. Στὰ άμερικανικά έστιατόρια, ως γνωστόν, δίπλα στην τιμή, άναφέρεται και ὁ άριθμὸς των θερμίδων, και κανείς... ὁ καθείς τὸν λογαριασμό του. “Αν άποφασίσῃ, φυσικά, να πῇ κ' ένα dry martini, π.χ.) έξαντλεί άμέσως ὅλο τὸ έπιτρεπόμενο ποσοστὸ πῶν... θερμίδων και σπκνώνεται από τὸ τραπέζι νησιτικός...
● “Αν μεταφέρουμε τὸ θέμα εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς, φυσικά, κάπως άπλοποιεῖται: “Τῶάρχουν τόσα που σου κόβουν τὴν δρεξη σ' αὐτὴ τὴν άπίθανη πολυτεία,ώστε άπορεῖ κανείς που βρίσκουν καν οι άνθρωποι τὴν διάθεση ν' αντιμετωπίσουν ένα τραπέζι στρωμένο. Ποτέ δεν κατάλαβα πὸς άνθρωποι που κυκλοφοροῦν στην αισθητικῶς αίσχυράτατη πλέον ὁδὸν Σταδίου, που συναλλάσσονται μέσα στην ρυπαρότητα των δημοσίων κτιρίων μας, που έρχονται σ' έπαφή με Παρέδρους και ‘Ελεγκτὰς και Εἰδικούς και Συμβούλους και ὅτι άλλο έχει έγκολάψει ή σατανική άθηναική γραφειοκρατία, μπορούν κατόπιν καὶ ησιχάζουν τὸ άναστατωμένο στομάχι τους. Μά αισθητική έγνοια έχει καταντήσει κάθε εκστρατεία στις περιογές γύρω στην ὁδὸν Κοραῆ. Κ' ίσως ή παχυσαρφία, που συνεπάγεται και μία—κατὰ τεκμήριον τουλάχιστον— παχυδεμία, να είναι τὸ μόνον ὅπλον άμύνης...
● Αὐτά, βέβαια, για τὸ Φύλον -τὸ ‘Ισχυρόν. “Όσον για τὸ άλλο, τὸ ‘Ασθενές, σάν άσθενές και ισχνόν μπορεί να είναι και σχολινειδές και ὅτι άλλο άπαιτοῦν οι κανόνες της συγχρόνου αισθητικῆς. ‘Η ζωή τοῦ θήλεος είναι ένα εξιδανικευμένο μαρτύριο: “Αν σ' ὅλα τ' άλλα βασανιστήρια και τὸ μαρτύριον της διαίτης, θυσία είναι και αὐτὸ στὸν Βομὸ τῆς Σαγῆνης που τόσες και τόσες άλλες ὀδυνηρές αὐτοσχισές επτάσσει.
● Κακὰ τὰ ψέματα. ‘Η Μάχη της ‘Οσφύς είναι ένα παρακλάδι της ὅλης μάχης της ζωῆς: “Άλλοι τὴν συνεχίζουν ως τὸ τέλος, ὅλοι, σάν φτάσουν στὸ μεσοστράτι εκείνο —αὐ μετῶ ντὲ καμίν— που ὑποδηλοῖ τὴν εἴσοδο στὸ ‘Επικίνδυνον Ναρκωπέδιον, τὴν εγκαταλείπουν ὀριστικά.
● “Άλλοι, σὲ μίαν άπέραντη προσπάθεια συμβιβασμοῦ, παίρνουν τὸν δρόμο της Βαρνημπόμης και αρχίζουν να έθίζονται με τὰ περιεργα έκείνα σννεργα τοῦ εγκόλφ, —και είναι καμμία τριανταριά, ζωή να έχουν.
● ‘Αξίζει να τὰ γνωρίσουμε, σὲ μίαν ἄλλη εἰκαιρία...
Υ.Γ. “Ανεκαλύφθῃ, —ή ‘Αθηναιά Μαρί Σαντάλ! Κ' ή Ε. Ν., φίλη καλή αὐτῆς της στήλης, μου προσφέρει τα δύο πρώτα και άμίμητα: 1) Τῆλερὸν νημα στὸ σπῆτι, άπ' τὸ κουρεῖο: “Όπου νάναι τελειῶνω και έρχομαι. Κατεδάστε μου τὸ σασασέρ! 2) «Χθές, με τὸν άνδρα μου, περάσαμε περίφημα. Πήγαμε με τὸ τράφι!» Σὺμπληρώσεις δεκταί...

Index



ΣΕ ΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ οι πολίτες πρέπει να ξέρουν γιατί πληρώνουν. ‘Η εἴσοδος στην αίθουσα της Δημαρχίας, όπου έχει εγκατασταθῇ ή μακέττα των άνακαινίσεων που πρόκειται να γίνουν είναι ελεύθερη στὸ κοινό.

Κουκλὸς αὐτομεγαλόωση

...“Όταν οι δήμοι έχουν γεμάτο τὸ ταμείο τους

Η Φιλαδέλφια έχει, φαίνεται, άρκετά λεπτά. “Άλλως δεν εξηγείται τὸ γεγονός ότι τὸ δημοτικό συμβούλιο της πόλεως άπεφάσισε να κτίση μίαν ὀλόκληρη... Φιλαδέλφια σὲ μικρογραφία, συγκεκριμένα ὑπὸ κλίμακα 1 πρὸς 600, για να δείξῃ τί νέα σχέδια σκοπεύει να εκτελέσῃ. Βέβαια, δεν είναι κακή ή ιδέα, συνεφώνησαν πολλοί, αλλά και οι 250.000 δολάρια, που κόστισε ή μακέττα, θα έφθαναν για να πραγματοποιηθῇ ένα, έστω και μικρό, μέρος τοῦ ὅλου προγράμματος...
“Όπως κι αν ἔχη, τὸ γεγονός είναι ότι ή μεγαλύτερη αίθουσα τοῦ Δημαρχείου (έμβαδὸν 1.395 τετραγωνικών μέτρων) καταλαμβάνεται σήμερα από τὴν... κουκλοσπίτοπολη. Στους τοίχους, τεράστια χέραι από χαρτόνι σπκνώνουν μηχανικά ὀλόκληρες συνοικίες —τις φτωχογειτονίες— και ἀποκαλύπτουν τὰ θαύματα που σχεδιάζεται να εκτελε-

σθουν στην θέση τους. Συγχρόνως, ένα άθέατο μεγάλωνο μεταδίδει στοίχειά, νούμερα, σχέδια. Και οι πολίτες της Φιλαδελφίας παρακολουθοῦν με δέος τὰ μεγαλόπνοα σχέδια τὰ ὅποια συνέλαβε ὁ δημαρχός τους, εξέτελεσε ὁ αρχιτέκτων “Όσκαρ Στρόνωφ και θα κληθοῦν, έντὸς ὀλίγου, να πληρώσουν οι ίδιοι.
“Αν και ή αντίδραση μίας μερίδος κατοίκων της Φιλαδελφίας ἔχη εκδηλωθῇ με σοβαρές αντιρρήσεις, αλλά κυρίως με ειρωνείες, δεν υπάρχει καμμία άμφιβολία ότι ή τετάρτη σὲ μέγεθος πόλη των ‘Ηνωμένων Πολιτειῶν, με τὰ τέσσερα και πλέον εκατομμύρια κατοίκους της, χρειάζεται άπαραιτήτως σημαντικές άνακαινίσεις. Και ὅλοι άναγνωρίζουν ὅτι κάθε έξοδο γι' αὐτὸν τὸν σκοπὸ είναι δικαιολογημένο, περιλαμβανομένης και της μεγαλύτερας μακέττας που έγινε ποτέ.

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΡΑΒΔΙ της εργασίας και των... φόρων θα εξαφανίσῃ τις φτωχογειτονίες, ὅπως τις σπκνώνει και στή μακέττα τὸ χέρι τοῦ... δημάρχου. Στη θέση τους θα «φυτρώσουν», με τὸν καιρὸ, δῖλλες, γήπεδα, πάρκα...





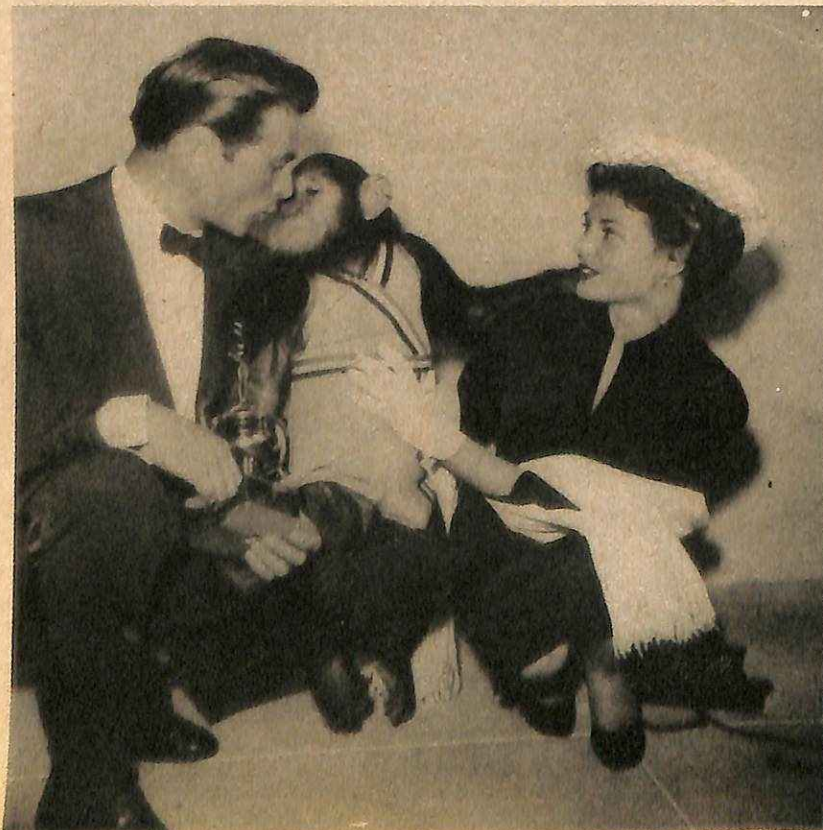
ΑΣΦΑΛΩΣ μεγαλύτερη σοβαρότητα και από τους 4, έχει ό...νικητής!

Καὶ Καλλιστεία λειραωδῶν

Αναμφισβήτητα, ἡ καλλονὴ δὲν εἶναι ἓνα δῶρο πού χαρίστηκε ἀποκλειστικά στὸ βασιλεῖα τῆς γῆς. Τόσο ὁ ποιητικὸς λόγος, ὅσο καὶ ἡ καθημερινὴ κουβέντα τῶν ἀνθρώπων βρῖθουν ἀπὸ μεταφορὲς καὶ εἰκόνες πού παραγωγοῦν στοὺς φτωχοὺς ἀδελφούς μας τὰ πρωτεῖα ὅχι μόνο τῆς ὀμορφιάς, ἀλλὰ καὶ κά-θε ἄλλης ἀρετῆς ἢ ἔστω ἰδιότητος πού μᾶς κάνει νὰ περηφανευόμα-στε ἢ ἔστω νὰ ντρεπόμαστε. Λέμε λοιπὸν γιὰ μιὰ γυναῖκα μὲ ἀνεπτυ-γμένη θηλυκότητα ὅτι μοιάζει μὲ γάτα, ἢ ὅτι ἔχει σῶμα δορκάδος. Ἀλλὰ λέμε ἀκόμη ὅτι κάποιος εἶ-ναι περήφανος σὰ λιοντάρι, δυνα-τὸς σὰν ἀρκούδα, αἰμοδόρος σὰν ὕαινα, πονηρὸς σὰν ἀλεπού. Καὶ γιὰ ἓνα τραγουδιστὴ παραδεχόμαστε ὅ-τι κελαηδᾷ σὰν ἀθήνη ἢ γκαρίζει σὰν τὰ γυνώστα τετράποδα (ἀναλό-γως τῆς ἐπιδόσεώς του). Ἀκόμη καὶ ὁ θεῖος Ὀμηρὸς γιὰ νὰ ζω-

τανέψῃ τὴ μανία μὲ τὴν ὁποία ρί-χτηκαν στὴ μάχη οἱ Τρῶες καὶ οἱ Δαναοί, δὲν βρίσκει ζωηρότερη εἰ-κόνα ἀπὸ τὴν περίπτωση τῆς.. μύι-γας —πού πέφτει σὲ μιὰ καρδάρα γάλα. Πιστεύουμε ὅτι τὰ παραπάνω εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ θεμελιώσουν θεωρη-τικὰ τὴ μανία τῶν καλλιστείων πού ἔχει κυριέψει τελευταία, ἀν ὅχι τοὺς ταπεινοὺς καὶ μετριόφρονες ἀδελ-φούς μας, τ' ἀφεντικά τους τουλά-χιστον. «Ὁμορφοὶ εἴμαστε καὶ τὸ δείχνουμε», πού λέει καὶ ἡ κουβέν-τα. Ἀμ' ἔπος, ἀμ' ἔργον. Ἐκλέ-γεται ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ (ἀ-πὸ ἀνθρώπων) παρελαύνουν οἱ καλλονές (τὰ ζῶα), οἱ θεατὲς χει-ροκροτοῦν (οἱ ἀνθρώποι), ἐκλέγε-ται ὁ νικητὴς (ζῶο φυσικὰ) καὶ εἰσ-πράττεται τὸ συνήθως σεβαστὸ ἔ-παθλο (ἀπὸ τ' ἀφεντικὸ ὁπωσδή-ποτε). ■ ■ ■

«ΝΑ ΜΑΣ ΖΗΣΗΣ, χρυσό μου. Δώσε καὶ σὺ ἓνα φιλάκι στὸν...μπαμπά!»



ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΦΑΙΝΕΣΘΕ 10 ΚΙΛΑ ΠΙΟ ΑΔΥΝΑΤΟΣ Χωρὶς ν' ἀδυνατίσετε!

Ἐκατομμύρια ἄνθρωποι στὸν κόσμο ἔχουν περισσότερο βάρος ἀπ' ὅ,τι πρέπει —καὶ ὁ δείχνουν. Ἄν εἰστε ἓνας ἀπ' αὐτοὺς, καὶ θελετε νὰ φαίνεστε 10 κιλά λιγώτερο —χωρὶς δίαιτα, γυμναστικὴ ἢ ἄλλη σωματική προσπάθεια— μπόρεῖτε νὰ τὸ πετύχετε. Δὲν θὰ γίνετε, φυσικὰ, 10 κιλά λεπτότερος, ἀλλὰ θὰ φαί-νεστε ἔτσι. Σὰς φαίνεται ἀπίστευτο, ὅ-τι ὅμως δὲν εἶναι —χάρη σὲ μιὰ παλιὰ ἀρχὴ τῆς Φυσικῆς— οὐ λέγεται ὀπτική ἀπάτη. Καὶ νὰ εἰπύχετε αὐτὸ τὸ θαῦμα:



Ο ΤΟΞΟΤΗΣ. Τὸ τόξο εἶναι ὄπλο ἀπρηχαιώμενο. Ὁ κ. Λίντον πιστεύει ὅτι ἓνα μοντέρνο ἀερίωθούμενο, ἐκφράζει πολὺ πιστότερα τὴν ἐποχὴ μας.

Ὁ οὐρανὸς τοῦ 20οῦ αἰῶνος

Μιὰ ἐξάστηρ νυχτιά ἐδῶ καὶ 4.000 χρόνια, κάποιος γέρος σο-φὸς ἱερέας προσήλωσε τὸ βλέμμα του στὸ στερέωμα, πάνω ἀπὸ τὴν κραταιὰ Βεβυλῶνα καὶ ἀντίκρουσε κατάπληκτος παράδοξες στρατιές γιγαντιαίων θηρίων καὶ ἀτρόμητων ἡρώων νὰ κυνηγιοῦνται στὸν ἀπέ-ραντο οὐρανὸ. Κάθισε ὑπομονετι-κὰ καὶ τοὺς μέτρησε καὶ τοὺς πε-ριέγραψε καὶ τοὺς βάφτισε. Τὰ ὀ-νόματα πού διάλεξε ἐκεῖνο τὸ βρά-δυ πέρασαν ἀπὸ στόμα σὲ στόμα καὶ φθάσαν ὡς τὰ δικά μας αὐτιά. Εἶναι ὁ ζωδιακὸς κύκλος, μὲ τοὺς ἀστερισμούς του: Τὸν Κριό, τοὺς Διδύμους, τὸν Λέοντα, τὸν Ζυγὸ, τὸν Τοξότη, τὸν Ὑδροχόο, τὸν Ταῦρο, τὸν Καρκίνου, τὴν Παρθένο, τὸν Σκορ-πιό, τὸν Αἰγόκερω καὶ τοὺς Ἰχθυ-■ ■ ■

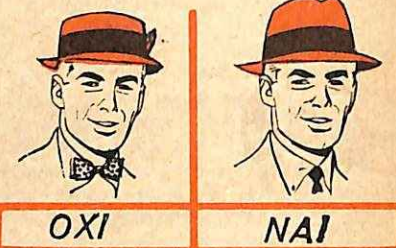
■ ■ ■

(Φωτ. Camera Press)

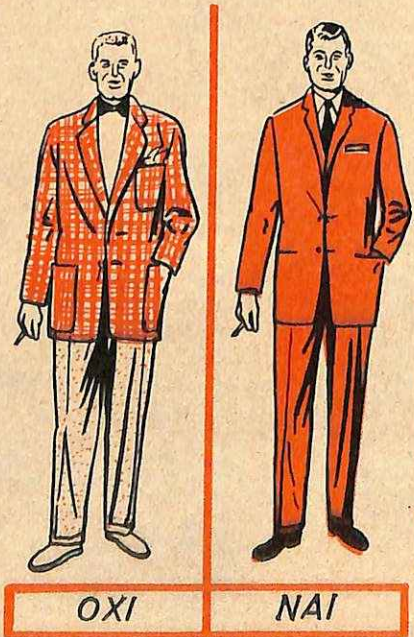
Ο ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Τὸ κλίμα τῆς γῆς ἔγινε ψυχρότερο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Βεβυλῶνος, λέει ὁ κ. Λίντον, καὶ τὰ νερά τὸν χειμῶνα παγώνουν. Σήμερα, ὅπου ὑπάρχει πάγος, κατὰ κανόνα ὑπάρχει καὶ μιὰ ὁμορφὴ παγοδόρυς.



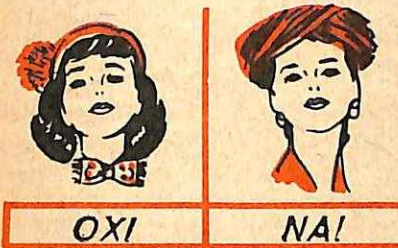
ρο καφέ, σκούρο μπλέ, μαῦρο— ἢ μέτρια χρώματα μὲ στενὲς κάθετες γραμμές. Τὰ φανταχτερὰ χρώματα σὰς κάνουν νὰ φαίνεστε βαρειά, κι ἀκόμα καὶ οὐδέτερα χρώματα ὅπως τὸ γκρι-πέρλ ἢ τὸ μπῆξ μεγαλώνουν τὴν ἐντύπωση τοῦ πλάτους, ὅπως καὶ τὰ σκωτσέζικα, οἱ ὀριζόντιες γραμμές, καὶ τὰ μεγάλα, χτυπητὰ σχέδια. Νὰ διαλέγετε φορέματα καμωμένα ἀπὸ ἀπαλές, ὄχι γυαλιστερές ὕλες, ὅπως τὸ μαλλί, τὸ ζέρσεϋ, τὸ μετά-ξι, ἡ δαντέλλα ἢ τὸ μπαμπάκι. Ἀ-



ποφεύγετε τὰ τοιμήντς ἢ τὰ γυαλι-στερά ὕφασματα ὅπως τὸ σατέν. Οἱ πολὺ στενές καὶ πολὺ φαρδιές φούστες προσθέτουν φάρδος. Οἱ φού-στες πού ἔχουν μπροστὰ μιὰ κάθετη πτυχή εἶναι ἐξαιρετικές. Μεγάλη σημασία ἔχει τὸ ντεκολτέ. Οἱ μεγάλοι ἢ στρογγυλοὶ γιακάδες καὶ οἱ φιόγκοι στὸ λαιμὸ προσθῆ-τουν πλάτος. Καλύτερο εἶναι τὸ ὀ-βάλ ντεκολτέ, ἢ ἡ γραμμὴ V. Κάνει τὸ λαιμὸ μακρότερο καὶ τὸ πρόσω-πο λεπτότερο. Τὰ μανίκια πρέπει νὰ φτάνουν κάτω ἀπ' τὸν ἀγκῶνα, γιὰτὶ τὰ κον-τὰ μανίκια δείχνουν τὰ μπράτσα πα-χύτερα. Τὰ φορέματα χωρὶς μανίκια πρέπει ν' ἀποφεύγωνται ὅλος διό-λου. Ἐνα φόρεμα μονοκόμματο ἀδυνα-τίζει συνήθως περισσότερο ἀπὸ τὸ ταγιέρ καὶ γενικά τὸ φόρεμα μὲ τὰ δύο κομμάτια. Στὴν τελευταία πε-ρίπτωση νὰ προτιμᾶτε φούστα καὶ μπλούζα τοῦ ἴδιου ὕφασματος καὶ χρώματος. Οἱ ἀντιθέσεις τῶν χρω-μάτων καὶ τῶν ὕλικων προσθέτουν βάρος. Ἀποφεύγετε τὰ «κολλῆ» καὶ γενι-κὰ τὰ πολὺ στενά φουστάνια. Τὰ στενά πουλόδερ πρέπει ν' ἀποφεύ-γωνται. Προτιμᾶτε τὶς φαρδιές ζα-κέττες. Μιὰ σειρά ἀπὸ κουμπιὰ μπροστὰ προσθέτει τὴν κάθετη γραμμὴ πού ἀδυνατίζει. Διαλέγετε φορέματα μὲ διακριτι-κὲς ἢ λοξὲς τσέπες, γιὰτὶ οἱ ὀρι-ζόντιες—ἰδίως στὴ γραμμὴ τῶν γο-φῶν—παχαίνουν. Τὰ πολὺ κοντὰ φουστάνια χον-τραίνουν. Ἄν εἰστε πολὺ κοντὴ ἢ πολὺ ψηλὴ, τὸ πῶς κολλακενι-■ ■ ■

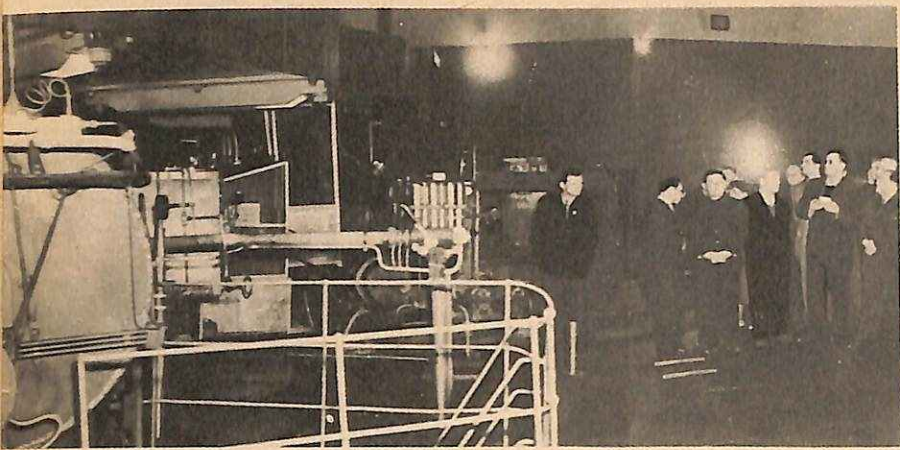


μάκρος εἶναι 0,35 μ. ἀπὸ τὸ ἔδα-φος. Οἱ κάλτσες σας νὰ μὴν εἶναι πολ-λὴ ἀνοιχτές, καὶ νὰ ἔχουν ραφές. Οἱ χοντρές γυναικὲς πρέπει ν' ἀ-ποφεύγουν τὰ πολὺ κοντὰ ἢ τὰ πολ-λὴ μακρὰ μαλλιά. Τὰ μαλλιά πού εἶναι χτενισμένα πρὸς τὰ πίσω εἶ-ναι πολὺ κολλακενικά. Ὅσο γιὰ τὰ καπέλλα, πρέπει νὰ προτιμᾶτε τὰ ἀνοιχτὰ χρώματα — ροζ, μπλέ, ἄσπρα κλπ.— πού ἀ-ποσποῦν τὴν προσοχὴ ἀπ' τὸ σῶμα. Τὸ καπέλλο σας πρέπει νὰ εἶναι με-■ ■ ■



γαλύτερο ἀπ' τὸ πρόσωπό σας, ἔν-θελετε νὰ τὸ ἀδυνατίζῃ. Τὰ πολλὰ κοσμήματα, τὰ μεγάλα στρογγυλὰ σκουλαρίκια, τὰ χοντρά βραχιόλια, κάθε ἄλλο παρὰ ἀδυνα-τίζουν. Τὰ κολλιέ πρέπει νὰ ἔχουν ὀδᾶλ γραμμὴ καὶ τὰ σκουλαρίκια νὰ εἶναι μακρὰ. Ἀνάλογες ἀρχὲς ἰσχύουν γιὰ τοὺς ἄντρες πού θέλουν νὰ φαίνωνται δέ-κα κιλά πῶς ἀδύνατοι. Τὸ κυριώτερο πού πρέπει νὰ θυμᾶστε εἶναι πῶς ὅ,τι φορᾶτε πρέπει νὰ σὰς ταιριάζ-ῃ ἀπόλυτα. Τίποτε δὲν παχαίνει, ὅσο ἓνα σακκάκι πού εἶναι πολὺ στενὸ στοὺς ὤμους, ἢ πού μόλις κουμπῶν. Θὰ διαλέγετε καὶ σείς σκούρα διακριτικὰ χρώματα (σκούρο γκρι-ζο, μπλέ, καφέ). Ἀποφεύγετε τὸ ἀνοιχτὸ γκριζο, τὸ ἀνοιχτὸ μπλέ κλπ. Τὰ χοντρά τοιμήντς ἐπίσης προσ-θέτουν πάχος. Γιὰ νὰ κρίνετε ἂν ἔ-να ὕφασμα εἶναι διακριτικὸ, κοι-τάξτε το ἀπὸ μιὰ μικρὴ ἀπόσταση. Ἄν τὸ σχέδιό του δὲν φαίνεται κ' ἔχετε τὴν ἐντύπωση πῶς τὸ ὕφασμα εἶναι μονόχρωμο θὰ πῇ πῶς εἶναι ἀρκετὰ διακριτικὸ. Τὰ κοστούμια μὲ τὴν καινούργια γραμμὴ —στενοὺς ὤμους χωρὶς κουμπιὰ, στενὰ πέτα καὶ τρία κουμ-πιὰ—στὸ σακκάκι—σὰς βοηθοῦν νὰ φαίνεστε λεπτότερος. Ἄν προτιμᾶτε τὸ σταυρωτὸ σακ-κάκι, ὑπάρχει ἓνα νέο κόψιμο μὲ στενοὺς ὤμους, στενὰ πέτα καὶ χα-μηλότερα καὶ πλησιέστερα κουμ-πιὰ, πού ἀδυνατίζει ἀρκετὰ. Τὸ γιλέκο ἢ πουλόδερ κάτω ἀπ' ■ ■ ■





ΣΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ Πυρηνικών Έρευνών της Μόσχας. Οί επίσημοι επί- σκέπτες παρακολουθούν διάλεξη για τη λειτουργία του συγχροκυκλότρου.

Το αρωίο σοβιετικό άτομικό εργοστάσιο

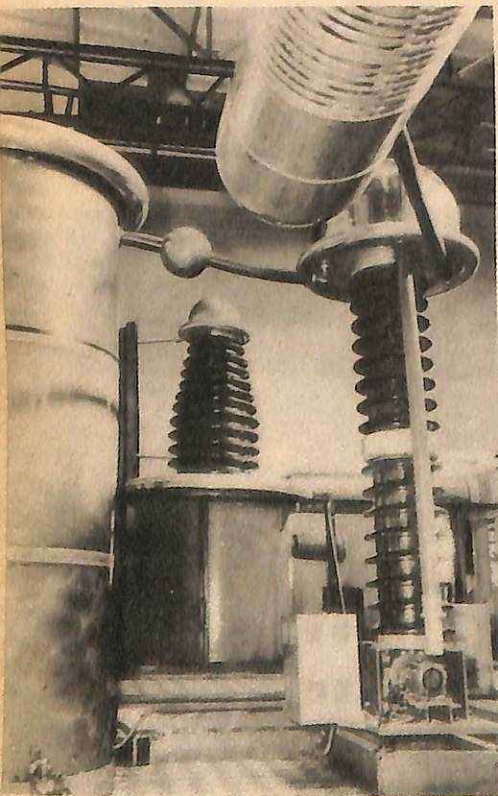
Είναι κοινός τόπος να επαναλάβει κανείς πως από τη μοιραία ημέρα της Χιροσίμα, όποτε και έγινε γνωστή στο παγκόσμιο κοινό η νέα τρομακτική δύναμη που εξουσίασε η ανθρωπότητα, χαράχθηκαν πιά σαφώς και με άμοιβαία αποκλειστικότητα, οι δύο δρόμοι που θα πρέπει να ακολουθήσουμε από δω κ' έμπρός.

Στην άκρη του ενός προβάλλει το φάσμα του ολοκληρωτικού αφανισμού, η καθολική αυτοκτονία, σε ένα πόλεμο με όπλα που κανείς δε μπορεί να προσδιορίσει με ακρίβεια τις καταστροφικές του δυνατόιες. Τελευταία μονάχα, ο υποψήφιος αντιπρόεδρος των Δημοκρατικών Κηφώ- βερ, δήλωσε πως έχουν την ικανότητα να μετατοπίσουν ως και τόν άξονα της γής κατά είκοσι μοίρες! —και αυτά, φυσικά, μέχρι της στιγμής, γιατί η «πρόδοος» συνεχίζεται.

Ο άλλος πάλι δρόμος μάς οδηγεί με καλπασμό στον «Ατομικό Αί- ώνα», που πρόκειται, σύμφωνα με τους μετριοπαθέστερους ύπολογισμούς, να χαρίση και «του πολυιού τό γάλα» στους ταλαίπωρους και βασανι- σμένους ανθρώπους. Ούτε η τολμηρότερη φαντασία μπορεί να συλλάβει τις άπερίοριστες δυνατότητες κλπ., κλπ.

(Φωτ. United Press)

ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΟ ΝΟΥ, θα μείνουν ανεξιχνίαστα. Άλλά πού μπορούν να μάς φέρουν όλα τα περίπλοκα όργανα των ατομικών ινστιτούτων, αυτό το φαντάζεται ο καθένας.



Όπωςόδηποτε, πειθαναγκασμένη η ανθρωπότητα, φαίνεται, εύχως, πως αρχίζει να συνετίζεται. Το πρόσφατο 'Ατομικό Συνέδριο, στο οποίο ανταλλάξαν τις απόψεις τους οι διαπρεπέστεροι έπιστήμονες του κόσμου, θα συνέτεινε άσφαλώς στη σχετική άρση του παραπετάσματος που καλύπτει τις κατά τόπους ατο- μικές έρευνες και τις διαφυλάσσει σαν άπόρρητα κρατικά μυστικά, για- τί κατάπληκτοι οι σύνεδροι διεπί- στωσαν ότι παρ' όλη τη μυστικότητα, παρ' όλη την απαγόρευση κά- θε προηγούμενης έπικοινωνίας, είχαν καταλήξει σε κοινά συμπεράσματα. Στην έποχή μας, η έπιστήμη είναι μία και αδιαίρετη. Ή θα μάς σώση όλους, ή... ο Θεός κι ο μύθος του μαθητευόμενου Μάγου άς μάς δά- λουν μυαλό.

Με τη σειρά της και η Ρωσία, η δεύτερη ατομική δύναμη του κόσμου μετά την 'Αμερική, άρχισε να δεί- χνη τις καλές διαθέσεις της. 'Ισως η νέα μετασταλινική έποχή, ίσως... άνάγκα και Θεοί πείθονται, οι σχε- τικές έπαφές και ανταλλαγές έπι- σκέψεων έμπειρογνομώνων, πυκνώ- θηκαν, ο Ρώσος αντιπρόσωπος χά- ρισε στον ΟΗΕ τη «μακέττα» του πρώτου σοβιετικού ατομικού έργο- στασίου: τα σχέδια για την «έρρη- κη χρησιμοποίηση» της τρομακτι- κής ένεργείας βρίσκονται στην ήμε- ρησία διάταξη.

Οί δημοσιευόμενες φωτογραφίες είναι από τις πρώτες που έπετρά- ηη να τραβηχθούν και να κυκλοφο- ρήσουν στο έξωτερικό, —παρμένes από το 'Ινστιτούτο Πυρηνικών Έ- ρευνών που έδρεύει στη Ντομπνινά, κοντά στη Μόσχα.

Πλάσμα άγνόν...

(Συνέχεια από σελ. 17)

μιά δικαστική αίθουσα του 16ου αι- ώνα, όπου συνεδρίαζε το δικαστήριο των Δόγηδων. Σ' αυτή την ίδια αί- θουσα, πριν από 11 χρόνια, ένα βρετανικό στρατόδικείο καταδικά- σε τον Γερμανό στρατάρχη Κέσσερ- λινγκ ως έγκληματία πολέμου.

Το πρώτο «άλλοθι»

Την πρώτη μέρα της δίκης, ο κυ- ριότερος απ' τους κατηγορουμένους Πιέρο Πιτσιόνι φαινόταν κάπως γε- νικός κ' οι κινήσεις του ήταν ζωη- ρές, αντίθετα απ' τον συγκατηγο- ρούμενό του Σαβέριο Πολίτο, τον πρώην διευθυντή της αστυνομίας της Ρώμης, που φαινόταν γεμάτος συν- τριβή. 'Ο περίφημος, όμως, «μαρ- κήσιος» Μοντάνια κάθισε στο έδώ- λιο του κατηγορουμένου σά να δρ- σκόταν σε καμιά γιορτή, με το με- διάμα της ικανοποίησης και της έ- πιτυχίας στα χείλη... 'Ο Πιέρο Πι- τσιόνι άρνήθηκε συστηματικά τά πάντα. Μία μόνο φορά —είπε— πήγε στην Καποκκόττα, άλλ' όχι την έποχή των γεγονότων. Όσο για την Βίλμα Μοντέζι, ποτέ δεν την είδε ούτε και την συνάντησε πουθενά. 'Η εξέταση περιορίζεται έπειτα στο άλλοθι του για τη νύχτα της 9ης 'Απριλίου 1953: «Το πρωί της 9ης 'Απριλίου βρισκόμουν στο 'Αμάλφι. Ένιωθα δυνατό πόνο στο λαιμό. Στις 9 περιπού το πρωί συνάδωσα την ήθοποιό 'Αλίνα Βάλλι ως τά ξενοδοχείο της, για να τη βοηθήσω να μεταφέρει τις άποσκευές της έ- πάνω στο πλοίο που έφευγε για τó Κάπρι. Την άφησα στην άποδόθρο κ' έπειτα πήρα με τ' αυτοκίνητο τó δρόμο για τη Ρώμη, άφού πρώτα προμηθεύτηκα δεξίγη. Δεν ήμουν καλά. Ήθελα να πάω να φάω μαζί με τον πατέρα μου, αλλά έφτασα εκεί στις 14.30'.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: «Ποιός ήταν στο στίτι σας;»

ΠΙΤΣΙΟΝΙ: «'Ο πατέρας μου, ο άδελφός μου Λέονε κ' η άδελφή μου Κλάρα. Αυτοί άποφάσισαν πως θέ- πρεπε να συμβουλευθώ άμέσως έ- ναν ειδικό γιατρό. Τηλεφωνήσαμε στον δρ.α Ζαγκάλε, τον ταχτικό γι- ατρό του πατέρα μου, που θ' ανα- λάμβανε να μου όριση συνάντηση μ' έναν ειδικό».

Ο πρόεδρος τον ρώτησε ποιός τηλεφώνησε, αλλά ο Πιτσιόνι δεν θυ- μόταν. Πρόσθεσε πως έπεσε στο κρεβάτι το άπόγευμα, και πως κα- τά τις 6 ο γιατρός Ζαγκάλε τον συν- ώδεψε στον κατηχητή Φιλίππο. 'Ο κατηχητής διάγνωση άπόστημα στο λαιμό και τού όρισε μία θεραπεία με δόση την πενικιλίνη. Στις 9, ο Πιτσιόνι γύρισε κ' έπεσε πάλι στο κρεβάτι, χωρίς πιά να έγκαταλείψη το στίτι του ως την άλλη μέρα.

Ο εισαγγελέας έκανε έπειτα μιό άλλη έρώτηση: Ήθελε να μάθη την πραγματική σημάσια ενός τηλεφω- νήματος που έγινε λίγες μέρες μετά τον θάνατο της Βίλμας, απ' την ήθοποιό 'Αλίνα Βάλλι, που γύριζε τότε μία ταινία στη Βενετία.



ΤΑΞΕΙΔΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ - ΕΚΔΡΟΜΑΙ
Φειδίου 2 - τηλ. 29-628

Ο Πιτσιόνι άπάντησε πως ή Βάλλι ήταν έξω φρενών έπειδή είχε πληροφορηθί πως μερικές έφημερί- δες είχαν γράψει πως πρόκειται να παντρευτή τον Πιτσιόνι, πράγμα που δεν ήταν αλήθεια.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: «Μιλήσατε και για την ύπόθεση Μοντέζι;»

ΠΙΤΣΙΟΝΙ: «Πολύ πιθανόν...» 'Ο- λος ο κόσμος μιλούσε γι' αυτήν. Όσο για τον «μαύρο κύκνο», την 'Αννα-Μαρία Κάλιο, που παραμένει ή κυριότερη κατήγορος του Πιτσι- όνι, αυτός δεδίασε πως για πρά- τη φορά την γνώρισε, λίγες μέρες μετά τά γεγονότα. Όμολόγησε πάν- τως πως έπισκέφτηκε τον Τομάσο Παδώνε, διευθυντή της άσφαλείας της Ρώμης. Ή έπίσκεψη όμως αύ- τη έγινε στις 5 Μαΐου κι όχι στις 29 'Απριλίου, που άναφέρει τó πα- ραρρηπτικό δούλευμα τού άνακρι- τού Σέπε.

Η δεύτερη άρνηση

Ο ψευδομαρκήσιος Ούγκο Μον- τάνια, ήταν κι αυτός κατηγορημα- τικός στην άπολογία του. Άρνήθηκε κάθε άνάμιξη στην ύπόθεση: «Είμαι άθώος για όσα με κατηγορούν, έλεπε. Ή 'Αννα-Μαρία Κάλιο, που διατύ- πωσε τόσο πολλές κατηγορίες ένα- ντίον μου, έλεπε ψέματα. Άπό ταπει- νά έλατήρια έκδίκησέως, ή νέα αύ- τη, διατύπωσε έναντίον μου όλους αυτούς τους άτιμους ίσχυρισμούς».

Ο πρόεδρος ρώτησε κατόπιν τον μαρκήσιο Μοντάνια, αν πλήρωσε με- γάλα ποσά στην 'Αννα-Μαρία Κά- λιο, την έποχή που την είχε έρωμέ- νη του.

—Όχι, κραύγασε ο Μοντάνια με δυνατή φωνή. Της έδωνα μόνο 50. 000 λιρέττες τον μήνα, κι όχι 500. 000 που αυτή ίσχυρίζεται! Πώς εί- ναι δυνατό να λή τέτια πράγματα; Αυτή δεν ήταν σε θέση να πληρώσει ούτε τó ένοίκιο της, κι άναγκάστη- κε να βάλι ένέχυρο τó κοσμημάτá της...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: «Ο λογαριασμός όμως της 'Αννας-Μαρίας στην τρά- πεζα φανερώνει πως την έποχή εκεί- νη ήταν κάτοχος πολλών χρημάτων». ΜΟΝΤΑΝΙΑ: «Είχε σχέσεις με πλούσιους διομήχανους...».

Δίκη ενός κόσμου

Αυτά ήταν τά βασικά σημεία της θέσεως που πήραν οι δυο κυριότεροι κατηγορούμενοι, άπέναντι στην κα- τηγορία. Δεν περίμενε δέξια τó δι- καστήριο να διαφωτισθί άπό αυ- τούς. Είναι δύσκολο όμως να διαφω- τισθί κι από τους μάρτυρες που παρελαύνουν, μεταφέροντας θολές άναμνήσεις ή πλάσματα της φαντα- σίας τους —και ψεύδη συνειδητά άκόμην. Ή δίκη συνεχίζεται. Στους δικαστές της Βενετίας άπόκειται να έξακριβώσουν αν ή Βίλμα Μοντέζι, κι ο Πιέρο Πιτσιόνι γνωρίζονταν κ' είχαν στενές σχέσεις, καθώς κι αν ο Πιτσιόνι σκότωσε την Βίλμα Μον- τέζι. Ή έκβαση της δίκης θα έχη τεράστιες συνέπειες, κοινωνικές και πολιτικές. Ή Ιταλική άρστοκρατία, οι πολιτικοί της εκπρόσωποι, άν-θρωποι τού Βατικανού και τού Πά- πα θα κριθούν, κι άπό την άπόφαση τού δικαστηρίου θ' άποκαλυφθί ή διαφθορά ή τó μέτρο της ήθικής ύ- ποστάσεως ενός ολοκληρω κόσμου. Ή δίκη της Βενετίας είναι ή δίκη αυτού τού κόσμου, που τον θαρύνει ή τραγική σκιά της Βίλμα Μοντέζι. Ή σκιά της θα μεταβληθί, άραγε, σε Έρινύα, ή θα περάση τάν ένας κακός έφιάλτης; Οί προσεχείς ήμέ- ρες θα μάς τó δείξουν...

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

Για την έβδομάδα από 11 — 17 Φεβρουαρίου 1957



ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: Οί άνθρωποι που έπιτυγχάνουν στην ζωή έχουν την δύναμη να δια- τηρήσουν πρώτα πρώτα την αυτοκυριαρχία τους. Τά πάντα έξαρ- τώνται άπό τον έαυτόν σας. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 6.



ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: Θα μπόρέσετε πολύ σύντομα να διοργανώσετε μεγάλες έπιχειρή- σεις. Έχετε όλα τά προσόντα για να άποκτήσετε ίσχύ και να δη- μιουργήσετε πολλά. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 1.



ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου. Ζήτε ένα όνειρο που θα σας βάλι σε μεγάλες δυσκολίες. Προσπα- θήσατε να προσγειωθίτε όσο είναι άκόμην καιρός. Δεν πρέπει στην έποχή μας να ζήτε με όνειρα. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, άριθ. 5.



ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου: Οί φθονεροί άνθρωποι δεν μπορούν δυστυχώς να συγκρατήσουν την ζήλεια τους που έκδηλώνεται καθέ στιγμή. Να είσθε υπεράνω μικρο- τητών. Άδιαφορήσατε. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, άριθ. 8.



ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αυγούστου: Όλες σας οι έπιθυμίες έπραγματοποιήσαν. Τώρα πρέπει πλέον να σκεφθίτε: και τον έαυτόν σας, που έχει τόσο άνάγκη στοργής. Άναπαυθίτε. Εύνοική ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 6.



ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σεπρίου: Τα κοινά πολιτικά θα προσπαθήσουν να φέρουν μερικά σύννεφα στην εύτυχημένη αισθηματική σας ζωή. Μη ενδιαφερόσθε για τίποτε. Όλα θα πρoσσουν. Εύνοική ημέρα: Σάββατον, άριθ. 5.



ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: Ή σιγουριά είναι τó καλύτερο όπλο τού ανθρώπου. Όταν βαδίζε- τε με άβεβαιότητα δεν πρόκειται να κατορθώσετε ποτέ σπουδαία πράγματα. Θάρρος. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 2.



ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Νοεμβρίου: Να δημιουργήσατε μόνοι σας άρισμένες καταστάσεις, που θα ύπο- βοηθήσουν τους ανθρώπους για τους όποιους ενδιαφέρεσθε: τόσο πολύ. Ν' αναπαυθίτε λίγο. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 8.



ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.- 21 Δεκεμβρίου: Καλύτερες ημέρες έρχονται σύντομα. Μερικές διπλωματικές κινή- σεις θα εύνοήσουν άσφαλώς πολλούς τομείς της έπαγγελματικής σας ζωής. Κουράγιο. Εύνοική ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 4.



ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιαν.: Οί διαβολές δεν πρέπει να σας σταματήσουν. Πάντοτε υπάρχουν άνθρωποι που έπιθυμούν να την θέση σας. Στήριγθίτε στον έαυτόν σας. Είσθε ίκανός. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 9.



ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φεβρίου: Να μη ξεχνάτε ότι ο άνθρωπος είναι μία παράξενη μηχανή, όπου ο ψυχικός μας κόσμος παίζει πόν μεγαλύτερον ρόλο. Ήσυχάστε. Δεν υπάρχουν φάβοι. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, άριθ. 9.



ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.-20 Μαρτίου: Προσπαθύν να σας ρίξουν στο παγίδα. Έχετε όμως φίλους που για μία άκόμη φορά θα σας βοηθήσουν. Μην άπελτίζεσθε εύκολα. Έσείς μόνον θα χάσετε. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, άριθ. 7.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ:



Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τó πρώτα σε 10 σημεία. Μπορεί: να τά δρήτε;

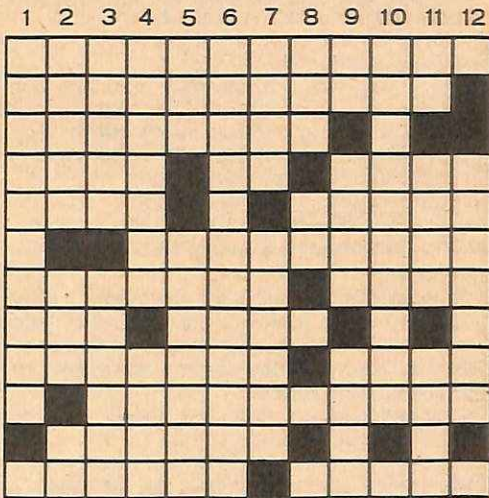
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Είναι προσόν κάθε καλού ραδιοφώνου (γεν.)
- Μουσούν μιός των ελαστικών τεχνών (αίτ.)
- Ός χαρακτήρες, άδέ- κοστοι (γεν.)
- Θρηώσεις (γεν.) Τό μικρό όνομα της Ζαχ... ηχητικός Τά λογία του είναι... φληναφή- ματα (αίτ.)
- Διάσημος σιθέτης και πιανίστας Πλησίον τού Ναυπλί- ου πελοποννησιακή πόλις.
- Παλιός τίτλος των γευόνων της Μολδα- νίας και Βλαχίας (πληθ.)
- Με την άκνηρός συνό- νυμος (αίτ.) — Έρ- γον τού Ζολά.
- Μία τέτια σαλάτα είναι ή ρόκα — Μυ- δική χώρα (αίτ.)
- Κερκυραίος ποιητής φονευθείς πρώτος μαχητής της 'Ελλά-δος επί πολλά έτη — Ύποκορ- άνδρικό όνόματος, ένάρθρως.
- Είδη σαρδελών (Ιταλ.)
- Όλιγαρκεί (δστ.)
- Ή κακία... των μικρών ανθρώ- πων (γεν.) — Πόλις της Κρή- της.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Ευλοκόπημα (τουρ.)
- Γενεάς ή έπιχειρήσεις θα άφο- ρών. Γίνεται στη στιγμή (κατή στιγμή) με τó άέν τώ — Κινεζικών νόμισμα.
- Όστούν τού ρινικού διαφράγμα- τος (γεν.) — Πόλις της Στερε- άς (δστ.)
- Γνωστός και από τά θέατρα Γάλλος δραματικός συγγραφέας



(1831 - 1908) — Μία άπλουστέ- ρα μορφή της 'Εσπεράντο.

- Πρό τού πρό έλεί και γαμπρό... — Ούσια των δδόντων (γεν.)
- Με την γνωστοποίησιν, συγγενής.
- Ύπληξε κυβερνήτης της 'Ελλά-δος επί πολλά έτη — Ύποκορ- άνδρικό όνόματος, ένάρθρως.
- Άρθρον — Άκλιτον μόνιον της δημοτικής, αντίστρόφος.
- Είκοσιόκτω... αντίστρόφος — Άδελφός τού 'Αβραάμ, πατήρ τού Λάτ — Με τó μύλο και τó λέσα άκούεται στα πλοία.
- Αυτοί άμνησίζοντες όλας τας άποστάσεις.
- Μετοχής ούδέτερον — Πρώσος στρατάρχης (1803 - 1879) — Όποιος τó διατηρεί, διατηρεί την ύγειάν του...
- Κάτοικοι μιός ήπειρου (αίτ.)

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να έ- πιτύχη κανείς όσο τó δυνατόν μεγαλύ- τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ- ξων.

Αρχίσατε λοιπόν από οποιαδήπο- τε γραμμή θέλετε και προχωρήσατε ά- πό τó τετράγωνο αυτό σε όποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε τετράγωνο, όριζον- τίως, καθέτως ή διαγώνως, προσπα- θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήςτε. Σημειώσατε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σήσατε στα τετράγωνα τά γράμματα που μεταχωρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μιάν άλλη λέξη και συνεχίσατε έως ότου δεν υπολείπαι να βρήςτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσατε 1 βαθμό. Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσατε 3 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσατε 5 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσατε 7 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσατε 9 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσατε 11 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσατε 13 βαθμούς. Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσατε 15 βαθμούς.



Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσατε 17 βαθμούς. Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον- τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα. Προσθέσατε τώρα τó σύνολο των βαθμών που μετρήσατε να πετύχετε. Βαθμοί άνω 1-29 βαθμολογούν- ται με «ΜΕΤΡΙΑΣ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν- ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΩ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν- ται με «ΚΑΛΩ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν- ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΩ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμο- λογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

του διαβατήριου. Νομίζετε πώς είναι δυνατό να είχε ένα δεύτερο διαβατήριο μ' άλλο όνομα;

—Ω, όχι, γιά ποιά λόγο;

—Ο Τζέσσοπ την κοίταζε έταστικά.

—Δεν είδατε ποτέ τίποτε τέτιο ανάμεσα στα πράγματά του;

—Όχι. Καί σάς ξαναλέω πώς δεν πιστεύω οίτε γιά ένα δευτερόλεπτο πώς είχε άποφασίσει μόνος του νά φύγει, όπως προσπαθείτε όλοι σας νά μέ κάνετε νά πιστέψω. Κάτι τού συνέβη, ή... ή, ίσως, έχασε τó μνημονικό τού.

—Η ύγεία του ήτανε καλή;

—Ναί. Έργαζότανε πολύ και κάπου - κάπου αίσθανότανε μιά μικρή κούραση, τίποτε περισσότερο.

—Δέ σάς φάνηκε ποτέ ανήσυχος, μελαγχολικός, σά νά τόν βασάνιζε κάποια σκέψη κρυφή;

—Δεν ήταν ούτε ανήσυχος, ούτε μελαγχολικός και καμιά σκέψη δεν τόν βασάνιζε! άποκρίθηκε ή κ. Μπέτερτον.

Μέ τρεμάμενα δάκτυλα άνοιξε την τσάντα της κ' έβγαλε τó μαντήλι της.

—Είναί τρομερό, είπε μέ ραγισμένη φωνή. Δεν μπορώ νά τó πιστέψω. Δέ θα έφευγε ποτέ χωρίς νά μου πη δυό λόγια. Κάτι τού συνέβη. Τόν άπήγαγαν, ή τόν σκότωσαν. Προσπαθώ νά δώξω την τρομερή σκέψη άπ' τó νού μου, είναι όμως στιγμές πού σκέπτομαι πώς αυτή είναι ή μόνη εξήγηση. Δεν ζή.

—Μην κάνετε έτσι, κ. Μπέτερτον... Σάς παρακαλώ, μη βάζετε τέτιες ιδέες. Άν ήτανε νεκρός, τó πτώμα του δέ είχε άνακαλυφθή ως τώρα.

—Ίσως όχι. Τόσα φρικτά πράγματα συμβαίνουν κάθε μέρα. Μπορεί νά τόν έρριξαν στό ποτάμι, ή σέ καμιά ύπόνομο. Είμαι βεβαία πώς τά πάντα μπορούν νά γίνουν στό Παρίσι.

—Τό Παρίσι, κυρία Μπέτερτον, πιστέψτε με, είναι μιά πόλις μέ θαυμάσια ώργανωμένη άστυνομική δύναμη.

Τράβηξε τó μαντήλι άπ' τά μάτια της και στήλωσε επάνω του ένα βλέμμα βλοσυρό.

—Ξέρω τί υποψιάζεστε, αλλά κάνετε λάθος. Ό Τόμ δεν ήταν άπ' τούς ανθρώπους πού μπορούν νά πουλήσουν ή νά προδώσουν μυστικά. Δεν ήτανε κομμουνιστής. Όλη του ή ζωή είναι ένα άνοιχτό βιβλίο.

—Ποιές ήταν οι πολιτικές πεποιθήσεις του, κυρία μου;

—Στην Άμερική ήτανε, νομίζω, δημοκρατικός. Έδώ ψήφισε τούς Έργατικούς. Δεν τόν ένδιέφερε ή πολιτική. Ήταν έπιστήμων, τίποτ' άλλο. Καί — πρόσθεσε μέ ύφος μαχητικό — ένας λαμπρός έπιστήμων.

—Ναί, είπε ο Τζέσσοπ, ήταν λαμπρός έπιστήμων. Αυτό άκριβώς είναι έκείνο πού περιπλέκει την ύπόθεση. Δεν άποκλείεται, ξέρετε, νά τού έκαναν πολύ δολαστικές προτάσεις γιά νά έγκαταλείψει τόν τόπο του και νά πάη άλλοι.

—Αυτό είναι ψέμα!

Θυμός σπίθισε πάλι στα μάτια της.

—Αυτό πιστεύουν οι έφημερίδες κι αυτό έχετε όλοι στό νού σας, όταν άρχίζετε τις έρωτήσεις. Άλλά είναι ψέμα. Ποτέ δέ θα έφευγε χωρίς νά μου πη τίποτε, χωρίς νά μ' άφήση νά καταλάβω τó παραμικρό.

—Καί δεν σάς άφησε αλήθεια νά καταλάβετε... τίποτε; ρώτησε ο Τζέσσοπ.

Πάλι την κοίταζε έταστικά.

—Τίποτε. Δεν ξέρω πού βρίσκεται. Φαντάζομαι πώς τόν άπήγαγαν. Ή, όπως σάς είπα και πρίν, πώς τόν σκότωσαν. Άν όμως είναι νεκρός, πρέπει νά τó μάθω. Δεν μπορώ νά υποφέρω περισσότερο αυτή την κατάσταση, αυτή την άναμονή, την αγωνία. Δεν μπορώ ούτε νά φάω, ούτε νά κοιμηθώ. Άρρώστησα άπ' την άνησυχία. Πρέπει νά κάνετε κάτι γιά νά μέ βοηθήσετε επίτελους, κ. Τζέσσοπ!

Ό Τζέσσοπ σηκώθηκε και πήγε άπ' την άλλη μεριά τού τραπέζιού.

—Λυπούμαι πολύ, κυρία Μπέτερτον, μούρμυρισε, λυπούμαι πάρα πολύ. Έπιτρέψτε μου νά σάς διαβεβαιώσω πώς κάνω μέ τήν έργασία μου νά ένωθώ μέ τήν έργασία σας. Παιρνω μέ κάθε μέρα άναφορές από διάφορα μέρη.

—Άναφορές από πού; ρώτησε ή κ. Μπέτερτον μέ ζωηρό ένδιαφέρον. Τι λένε;

Ό Τζέσσοπ κούνησε μελαγχολικά τó κεφάλι του.

—Λυπούμαι πολύ, κυρία Μπέτερτον, μούρμυρισε, λυπούμαι πάρα πολύ. Έπιτρέψτε μου νά σάς διαβεβαιώσω πώς κάνω μέ τήν έργασία μου νά ένωθώ μέ τήν έργασία σας. Παιρνω μέ κάθε μέρα άναφορές από διάφορα μέρη.

—Άναφορές από πού; ρώτησε ή κ. Μπέτερτον μέ ζωηρό ένδιαφέρον. Τι λένε;

Ό Τζέσσοπ κούνησε μελαγχολικά τó κεφάλι του.

—Λυπούμαι πολύ, κυρία Μπέτερτον, μούρμυρισε, λυπούμαι πάρα πολύ. Έπιτρέψτε μου νά σάς διαβεβαιώσω πώς κάνω μέ τήν έργασία μου νά ένωθώ μέ τήν έργασία σας. Παιρνω μέ κάθε μέρα άναφορές από διάφορα μέρη.

—Άναφορές από πού; ρώτησε ή κ. Μπέτερτον μέ ζωηρό ένδιαφέρον. Τι λένε;

Ό Τζέσσοπ κούνησε μελαγχολικά τó κεφάλι του.

—Λυπούμαι πολύ, κυρία Μπέτερτον, μούρμυρισε, λυπούμαι πάρα πολύ. Έπιτρέψτε μου νά σάς διαβεβαιώσω πώς κάνω μέ τήν έργασία μου νά ένωθώ μέ τήν έργασία σας. Παιρνω μέ κάθε μέρα άναφορές από διάφορα μέρη.

—Άναφορές από πού; ρώτησε ή κ. Μπέτερτον μέ ζωηρό ένδιαφέρον. Τι λένε;

Ό Τζέσσοπ κούνησε μελαγχολικά τó κεφάλι του.

—Λυπούμαι πολύ, κυρία Μπέτερτον, μούρμυρισε, λυπούμαι πάρα πολύ. Έπιτρέψτε μου νά σάς διαβεβαιώσω πώς κάνω μέ τήν έργασία μου νά ένωθώ μέ τήν έργασία σας. Παιρνω μέ κάθε μέρα άναφορές από διάφορα μέρη.

—Άναφορές από πού; ρώτησε ή κ. Μπέτερτον μέ ζωηρό ένδιαφέρον. Τι λένε;

Ό Τζέσσοπ κούνησε μελαγχολικά τó κεφάλι του.

—Λυπούμαι πολύ, κυρία Μπέτερτον, μούρμυρισε, λυπούμαι πάρα πολύ. Έπιτρέψτε μου νά σάς διαβεβαιώσω πώς κάνω μέ τήν έργασία μου νά ένωθώ μέ τήν έργασία σας. Παιρνω μέ κάθε μέρα άναφορές από διάφορα μέρη.

—Άναφορές από πού; ρώτησε ή κ. Μπέτερτον μέ ζωηρό ένδιαφέρον. Τι λένε;

Ό Τζέσσοπ κούνησε μελαγχολικά τó κεφάλι του.

—Όλες οι άναφορές εξετάζονται, έλέγχονται, κοσινίζονται. Άλλά, κατά κανόνα, πρέπει νά όμολογήσω πώς είναι πολύ συγκεκριμένες και άόριστες.

—Πρέπει νά μάθω, ψιθύρισε πάλι ή κ. Μπέτερτον μέ σπασμένη φωνή. Δεν άντέχω περισσότερο.

—Άγαπάτε πολύ τόν άντρα σας, κυρία Μπέτερτον;

—Φυσικά. Είμαστε μόλις έξη μήνες παντρεμένοι... Μόλις έξη μήνες.

—Ναί, τó ξέρω. Έτυχε νά... —μέ συγχωρήτε γιά τήν άδιόκριτη έρώτηση — έτυχε νά τσακωθήτε ποτέ;

—Ό, όχι βέβαια.

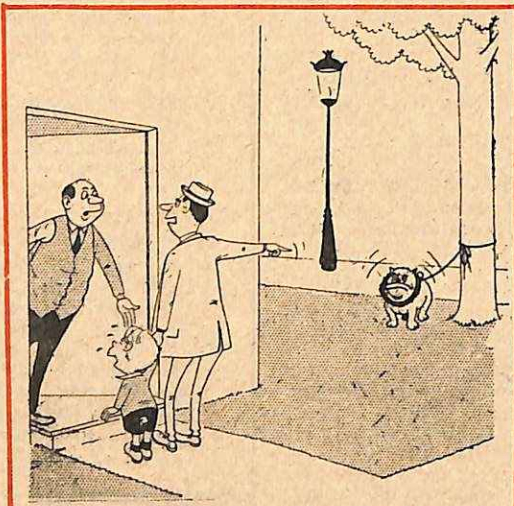
—Κανένα καυγαδάκι γιά μιά άλλη γυναίκα;

—Μά όχι, σάς είπα. Παντρευτήκαμε μόλις τόν περασμένο Άπρίλιο.

—Θέλω νά μέ καταλάβετε, κυρία Μπέτερτον. Άν σάς κάνω αυτές τις έρωτήσεις, τó κάνω μόνο και μόνο γιάτί πρέπει νά εξετάσω όλες τις πιθανότητες. Είπατε πώς ο άντρας σας δεν ήταν ούτε στενοχωρημένος, ούτε ανήσυχος — ή ευέρεθιστος — ούτε νευρικός τόν τελευταίο καιρό;

—Όχι, όχι, όχι!

—Οί άντρες, ξέρετε, κυρία μου, είπε ο Τζέσσοπ, γίνονται καμιά φορά νευρικοί, όταν έργα-



—Ό σκύλος σας εδάγκασε τó παιδί μου. Ζητώ επανόρθωση.

—Άς δαγκάσει λοιπόν και τó παιδί σας τόν σκύλο μου...

ζονται σέ μιά δουλειά σάν κι αυτήν πού είχε ο σύζυγός σας. Δεν είναι εύκολο πράγμα νά ζή κανείς διαρκώς μέσα σέ μιά υπερένταση, τριγυρισμένος από μέτρα ασφαλείας. Μπορώ νά πώ μάλιστα (χαμογέλασε) πώς είναι πολύ φυσικό νά γίνη κανείς νευρικός.

Η κ. Μπέτερτον δεν τού άνταπέδωσε τó χαμόγελό του.

—Ήταν όπως πάντα, είπε ξερά.

—Ήταν ικανοποιημένος άπ' την έργασία του; Συζητούσε ποτέ μαζί σας γιά τή δουλειά του;

—Όχι.

—Τό θεωρείτε πιθανό νά αίσθανότανε τύψεις γιά... πώς νά πώ; — γιά τις καταστρεπτικές συνέπειες πού μπορούσε νά έχη ή έργασία του; Πολλές φορές οι έπιστήμονες έχουν αυτό τó συναίσθημα, ξέρετε.

—Ποτέ δεν μού είπε τέτιο πράγμα, άποκρίθηκε ή κ. Μπέτερτον.

Ό Τζέσσοπ έσκυψε πρós τó μέρος της πάνω άπ' τó γραφείο του.

—Έκείνο πού προσπαθώ, είπε, είναι νά σχηματίσω μέ τή φαντασία μου μιά εικόνα τού συζύγου σας. Νά μάθω τί άνθρωπος ήταν. Κ' εσείς δέ μέ βοηθάτε καθόλου.

—Μά τί περισσότερο θέλετε νά πώ ή νά κ'άνα; Απάντησα σ' όλες τις έρωτήσεις μου.

—Ναί, απαντήσατε κατά τις έρωτήσεις μου, αλλά άρνητικά. Θέλω κάτι θετικό, συγκεκριμένο, κάτι πού νά οδηγή σέ συμπεράσματα. Καταλαβαίνετε τί έννοιά; Οί έρευνες μας γιά νά βρούμε τόν άντρα σας θα είναι πολύ εύκολες άν ξέρωμε τί είδους άνθρωπος είναι.

Η κ. Μπέτερτον έμεινε γιά λίγο συλλογισμένη.

—Καταλαβαίνω... νομίζω πάντως πώς σάς καταλαβαίνω. Λοιπόν, ο Τόμ ήταν ευθύμος, καλόγυμνος. Καί, φυσικά, έξυπνος.

Ό Τζέσσοπ χαμογέλασε.

—Αυτό μοιάζει σά μιά άπαρίθμηση προτερημάτων, είπε. Διάβαζε πολύ;

—Άρκετά.

—Τί είδους βιβλία;

—Ό, βιογραφίες... Άστυνομικά μυθιστορήματα; όταν ήταν κουρασμένος.

—Μ' άλλα λόγια ήταν ο τύπος τού μέσου άναγνώστη. Δεν είχε προτιμήσεις; Έπαιζε χαρτιά ή σκάκι;

—Έπαιζε μπριτζ. Παίζαμε μαζί μέ τόν κ. Ήθανς και τή γυναίκα του μιά ή δυό φορές την εβδομάδα.

—Είχε πολλούς φίλους;

—Ό, ναί, ήταν πολύ εύχάριστος σέ συντροφιάς.

—Δεν έννοούσα αυτό. Ήθελα νά πώ... ήταν άπ' τούς ανθρώπους πού ένδιαφέρεται πολύ γιά τούς φίλους τους;

—Έπαιζε γκόλφ κάπου - κάπου μέ τούς γείτονές μας.

—Δεν είχε στενούς, προσωπικούς φίλους;

—Όχι. Είχε ζήσει, βλέπετε, πολλόν καιρό στην Άμερική και είχε γεννηθή στόν Καναδά. Δέ γνώριζε πολλόν κόσμο εδώ.

Ό Τζέσσοπ έρριξε μιά ματιά σ' ένα σημείωμα πάνω στό γραφείο του.

—Τρία πρόσωπα πού ήρθαν άπ' την Άμερική τόν είδαν τώρα τελευταία. Έχω τά όνόματά τους εδώ. Όπως εξακριβώσαμε, αυτά τά τρία πρόσωπα είναι τά μόνα, έξω άπ' τó πλαίσιο της καθημερινής του ζωής, πού ήρθαν σ' έπαφή μαζί του τόν τελευταίο καιρό. Γι' αυτό και τράβηξαν την προσοχή μας. Λοιπόν, έχουμε πρώτα τόν Ουόλτερ Γκρίφινθς. Ήρθε νά σάς έπισκεφθή στό Χάργουελ.

—Ναί, είχε έρθει γιά λίγο στην Άγγλία και πέρασε νά δη τόν Τόμ.

—Καί πώς τόν δέχτηκε ο άντρας σας;

—Αφινίστηκε, αλλά εύχαριστήθηκε πολύ. Γνώριζε, βλέπετε, τόν Γκρίφινθς άπ' την Άμερική.

—Καί ποιά είναι ή έντύπωση πού έκανε σέ σάς αυτός ο Γκρίφινθς; Θα σάς παρακαλούσα νά μιν τόν περιγράψετε.

—Μά ασφαλώς θα ξέρετε, ό,τι είναι δυνατόν νά ξέρη κανείς γι' αυτόν.

—Ναί, ξέρωμε πολλά. Θα ήθελα ώστόσο ν' άκούσω τή δική σας περιγραφή.

Η κ. Μπέτερτον σκέφτηκε λιγάκι.

—Τι νά σάς πώ, είχε ύφος κάπως επίσημο και μιλούσε ιαλό. Μού φέθηκε μέ μεγάλη εύγένεια κ' έμοιαζε νά συμπαθώ πολύ τόν Τόμ. Άνυπομονούσε νά τού πη τά νέα του άπ' την Άμερική, ό,τι είχε γίνει και δέ γίνει άπ' τόν καιρό πού είχε φύγει ο Τόμ άπ' εκεί γιά νά έρθη στην Άγγλία. Κοτσμπολλί, ύποθετα. Ή κουθέντα δεν είχε ένδιαφέρον γιά μένα, γιάτί δεν έν γνώριζα κανένα άπ' τά πρόσωπα γιά τά όποια μιλούσε. Όπως κι άν έχη τó πράγμα, τούς άφησα νά θυμηθούν τά περασμένα και πήγα νά έτοιμάσω τó φαγητό.

—Δεν συζήτησαν καθόλου πολιτικά;

—Καταλαβαίνω πολύ καλά τόν ύπαινιγμό σας, είπε ή Όλβία Μπέτερτον και τó πρόσωπό της κοκκίνισε από άγανάκτηση. Θέλετε νά πητε πώς ο Γκρίφινθς ήτανε κομμουνιστής. Είμαι βεβαία πώς δεν ήταν. Έργαζότανε σέ μιά κρατική ύπηρεσία — στό γραφείο ένός εισαγγελέως, νομίζω. Δεν ήτανε κομμουνιστής. Ούτε ο Τόμ ήτανε κομμουνιστής. Σάς τó λέω και σάς τó ξαναλέω, αλλά δεν μέ πιστεύετε.

—Άς έρθωμε τώρα στό δεύτερο πρόσωπο πού ήρθε σέ έπαφή μέ τόν άντρα σας άπ' τó έξωτερικό, τόν κ. Μάρκ Λούκας. Άν δεν κάνω λάθος, τόν συναντήσατε στό Λονδίνο, στό «Ντόρσετ».

—Ναί. Είχαμε πάει στό θέατρο έκείνο τó βράδυ κ' έπειτα περάσαμε άπ' τó «Ντόρσετ» γιά νά φάμε. Άξια παρουσιάστηκε μπροστά μας αυτός ο Λούκ ή Λούκας, δέ θυμούμαι, και χαιρέτησε τόν Τόμ. Είναι χημικός, νομίζω, και είχε νά δη τόν Τόμ άπ' την Άμερική.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ



ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 68

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΜΟΥΣΙΚΟΤΗΤΟΣ. 2. ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ. 3. ΑΚΕΡΑΙΩΝ. 4. ΓΟΝΝ — ΝΗ (Νιή) — ΑΕΡΑ. 5. ΛΙΣΤ — ΑΡΓΟΣ. 6. ΟΣΠΟΔΑΡΟΙ. 7. ΡΑΘΥΜΟΝ — ΝΑΝΑ. 8. ΩΜΗ — ΑΙΑΝ. 9. ΜΑΒΙΑΗΣ — ΕΟΚΑ. 10. ΑΝΤΣΟΥΓΙΕΣ. 11. ΛΙΤΟΙΣ. 12. ΜΙΣΟΥΣ — ΧΑΝΙΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΜΠΑΓΛΑΡΩΜΑ. 2. ΟΙΚΟΙ — ΑΜΑ — ΛΙ. 3. ΥΝΕΩΣ — ΘΗΒΑΙΣ. 4. ΣΑΡΝΤΟΥ — ΙΝΤΟ. 5. ΙΚΑ — ΣΜΑΛΤΟΥ. 6. ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ. 7. ΟΘΩΝ — Ο «ΝΑΣΟΣ». 8. ΤΗΝ — ΔΑ. 9. ΚΗ' (28) — ΑΡΑΝ — ΕΓΙΑ. 10. ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ. 11. ΟΝ — ΡΟΟΝ — ΚΕΦΙ. 12. ΑΣΙΑΤΑΣ.

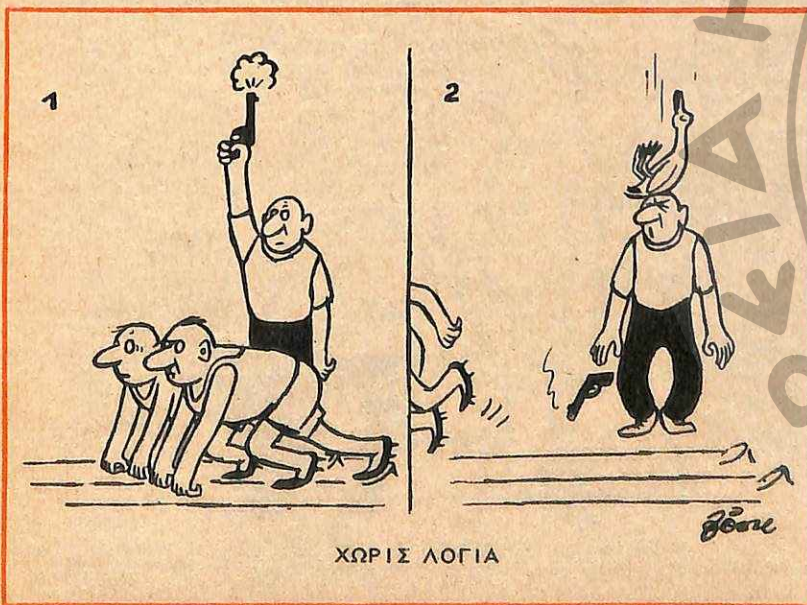
ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 68

Ό ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε μέ τόν συνδυασμό τών λέξεων: ΚΡΟΜΥΔΟΠΛΕΙΔΑ — ΚΑΤΑΡΕΣ — ΙΠΕΚ — ΑΛΗ, σύνολον 46 βαθμών.

Λέξεις διά καλούς συνδυασμούς: ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ — ΕΙΔΟΒΑΡΕΛΑ — ΠΕΛΑΡΓΟΙ — ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ — ΛΑΦΥΡΑ — ΒΑΣΤΑΓΟΙ — ΠΡΟΙΚΑΣ — ΠΕΡΙΔΙΚΑ — ΑΒΑΡΕΣ — ΔΡΑΜΑΛΗΣ — ΕΛΑΦΡΟ — ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 68

1. Στην ζώνη της άριστερης κοπέλας διαφέρει ή όρπη. 2. Άριστερης κοπέλας στην πλευρά της άνασηκωμένης φούστας διαφέρουν οι πτυχές. 3. Άριστερη κοπέλα φορεί κολλιέ. 4. Άριστερό πόδι χορευτού μέ μαύρα πιό άνοιχτό πρós τά έξω. 5. Δεξιά κοπέλα αντί ρολογιού φορεί βραχιόλι. 6. Φιόγκος στό στήθος της δεξιάς κοπέλας πιό κλειστός. 7. Μαλλιά χορευτού μέ άσπρο σακκάκι διαφέρουν. 8. Παλάμη χορευτού μέ άσπρο σακκάκι διαφέρει. 9. Στο παράθυρο δεν υπάρχουν δύο κάθεται λευκές τραβέρσες, αλλά μία. 10. Στο τραπέζι τó άριστερό πιάτο μετεκινήθη.



ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ρακολούθηση παιδιών, ένας γιατρός και τέσσερις Έλληνίδες νοσοκόμες συνάδουν τά παιδιά —οί τελευταίες μέχρι τó Μόναχο. Στο Μόναχο τó άεροπλάνο έφωδιάστηκε μέ 26 κρεβατάκια γιά τούς νεώτερους επιβάτες.

Ένα εξαίσιο μέλλον άναμένει στην Άμερική αυτά τά παιδιά πού όλα τους άρχισαν τή ζωή τους υπό τραγικές συνθήκες. Σχεδόν όλα είναι έξώγαμα, πολλά άπ' αυτά έκβητα. Ένα, τó άγοράκι μιάς γυναίκας έλευθερίων ήθών, πέρασε τά τρία πρώτα χρόνια της ζωής του μέσα σ' ένα σταύλο, έως ότου τó άνεκάλυψαν πρós όλίγων μηνών και τó παρέδωσαν σ' ένα κρατικό σταθμό παιδικής μερίμνης. Πάσαι από ένα καρδιακό νόσημα πού άσφαλώς θα τó ώδηγούσε στόν θάνατο στα δεκαεννιά του χρόνια, άν έμενε χωρίς την ειδική θεραπεία πού πρόκειται νά ύποσθί στην Άμερική.

Οί αντιπρόσωποι τών Δ.Κ.Υ. (Διεθνών Κοινωνικών Ύπηρεσιών) διάλεξαν τά 34 παιδιά από διάφορα κέντρα μερίμνης. —Τό Κέντρον Βρεφών «Η ΜΗΤΕΡΑ» τού Έρβάνου της Βασιλίσσης, τó Κέντρο Παιδικής Μερίμνης Καλαμακίου, κλπ. Άπέστειλαν τó ιστορικό ένός έκάστου στους αντιπροσώπους της Άμερικής, οι όποιοι άνέλασαν νά «ταϊριάξουν» κάθε παιδί μέ τó πιό κατάλληλο ζεύγος πού θα έπιθυμούσε νά τó υιοθετήση.

Ύπάρχουν χιλιάδες άτεκνα ζεύγη στην Άμερική, πού έπιθυμούν νά υιοθετήσουν ένα παιδάκι. Άλλά από τις χιλιάδες σχετικές αίτήσεις πού υποβάλλονται, οι Δ.Κ.Υ. δεν τούς κρίνουν όλους κατάλληλους ν' αναθρέψουν παιδιά. Ό οργανισμός συντάσσει ένα κατάλογο τών άνδρoγύνων πού έγκρίνη και έν συνεχεία τούς παραδίδει τά παιδιά τά όποια φέρνει από διάφορες χώρες.

Θετοί γονείς και θετά παιδιά βρίσκονται υπό την παρακολούθηση τού οργανισμού επί έξη μήνες έως ένα χρόνο. Άν τó παιδί πού τούς έμπιστεύθηκαν δεν μπορή νά τούς συνηθίση και φαίνεται δυστυχημένο, τó παραδίδουν σέ άλλους θετούς γονείς. Άν πάλι δεν μπορή νά ταϊριάξει μέ κανένα άνδρόγυνον, τότε σημαίνει ότι είναι «προβληματικό παιδί» και ό,τι χρειάζεται ειδική μεταχείριση.

Στό τέλος τού χρόνου της παρακολούθησής, τά παιδιά (πού ταξιδεύουν στην Άμερική μέ έλληνικό διαβατήριο) υιοθετούνται άπό τούς θετούς γονείς των και άποκτούν την άμερικανική ιθαγένεια.

Θά μεγαλώσουν μέσα σέ μιά άτμόσφαιρα γαλήνης και εύμαρίας, όπως όλα τά εύκατάστατα συνομηλικά των Άμερικανόπουλα. Μπροστά τούς είναι άνοιχτός ο δρόμος και όλες οι εύκαιρίες νά σπουδάσουν και νά καταλάβουν τις ύψιστες θέσεις στη νέα πατρίδα τους. Καί ποιάς ξέρει; Ίσως και κάποιοι μελλοντικοί πρόεδροι «ων Ήνωμένων Πολιτειών νά προέλθω άπ' αυτά.

ROVER

Στό κρεβάτι τού πόνου

(Συνέχεια από σελ. 37)

τι πού θα ήχησε παράξενα — τά άρρωστα, μελαγχολικά πολλές φορές παιδιά, κατασκευάζοντας μέ τά χέρια τους παιχνιδάκια, δίνουν τή χαρά στα άλλα παιδιά της ηλικίας τους, πού έλεύθερα, γερά κ' εύτυχισμένα, άγνοώντας ακόμα και την ύπαρξη τού «Άσκληπείου», χαίρονται τις γιορτές μ' ένα παιχνίδι άγαρσμένο από την έκθεση χειροτεχνίας τών άσθενών τού «Άσκληπείου»...

Μερικές φορές τó χρόνο, στις μεγάλες γιορτές, στις αϊθουσες τού κτηρίου τού Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού, πού βρίσκεται μεταξύ τών δδών Άκαδημίας και Λυκαβηττού, γίνονται έκθεσις τών χειροτεχνημάτων τών άσθενών τού «Άσκληπείου» και, πραγματικά, δεν ξέρει κανείς τί νά πρωτοθαυμάση! Την επιδειξίότητα και τó γούστο πού διακρίνουν τά χειροτεχνήματα τών άσθενών, ή την ύπομνη πού ασφαλώς θα χρειάστηκαν έως ότου τά κατασκευάσουν.

Τά χρήματα πού συγκεντρώνονται από την διάθεση τών έργων εισπράττονται άπό τούς άσθενείς. Ένα μέρος τούς χρησιμεύει γιά την πρόμήθεια νέων υλικών γιά νέα χειροτεχνήματα και τά υπόλοιπα αποτελούν ένα κεφάλαιο πού διαθέτουν οι ίδιοι όπως προτιμούν. Καί' αυτό τόν τρόπο, έκτός από τή χαρά της δημιουργίας, οι άσθενείς τού «Άσκληπείου» άποκτούν και την πεποίθηση ότι εξακολουθούν, παρά τά ατύχημά τους, νά άποτελούν ενεργά μέλη της κοινωνίας μέ ύποχρεώσεις και δικαιώματα. Καί είναι αυτή ή

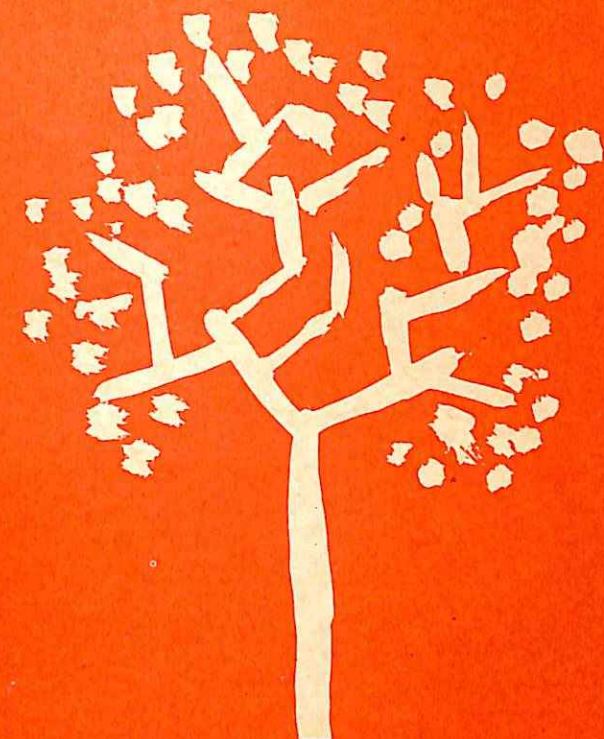
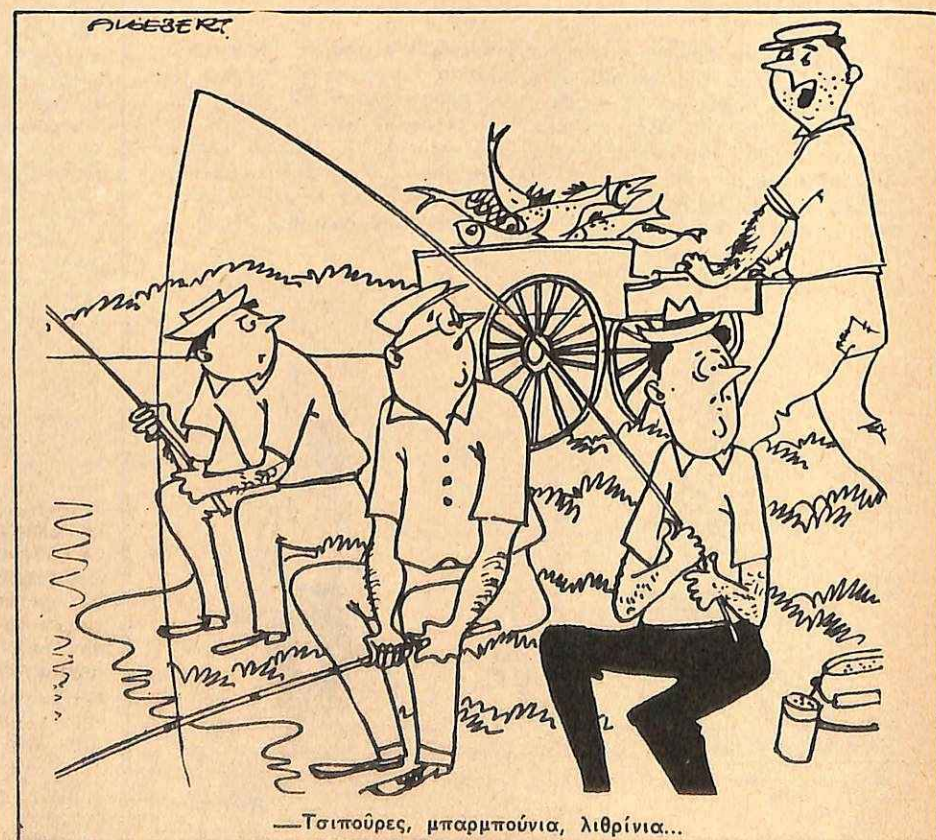
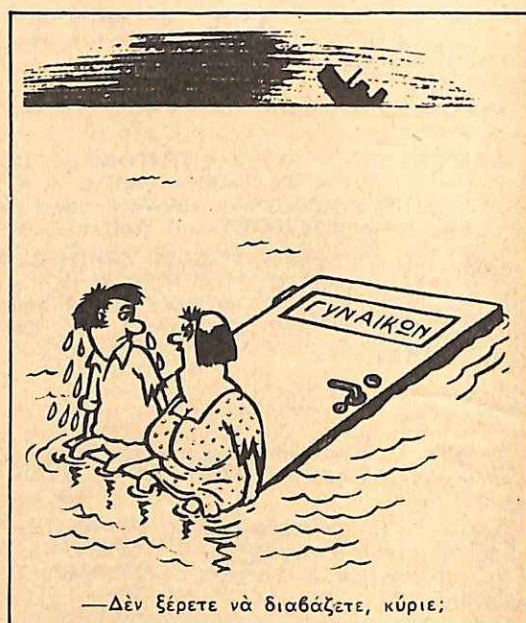
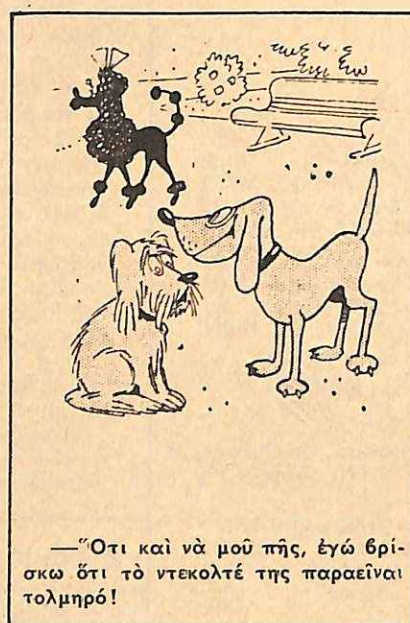
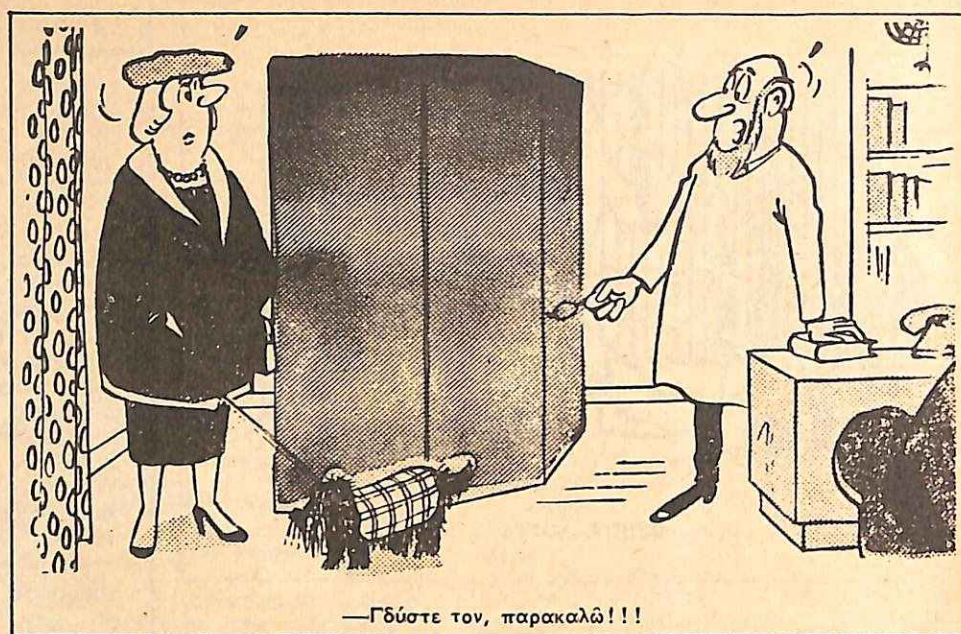
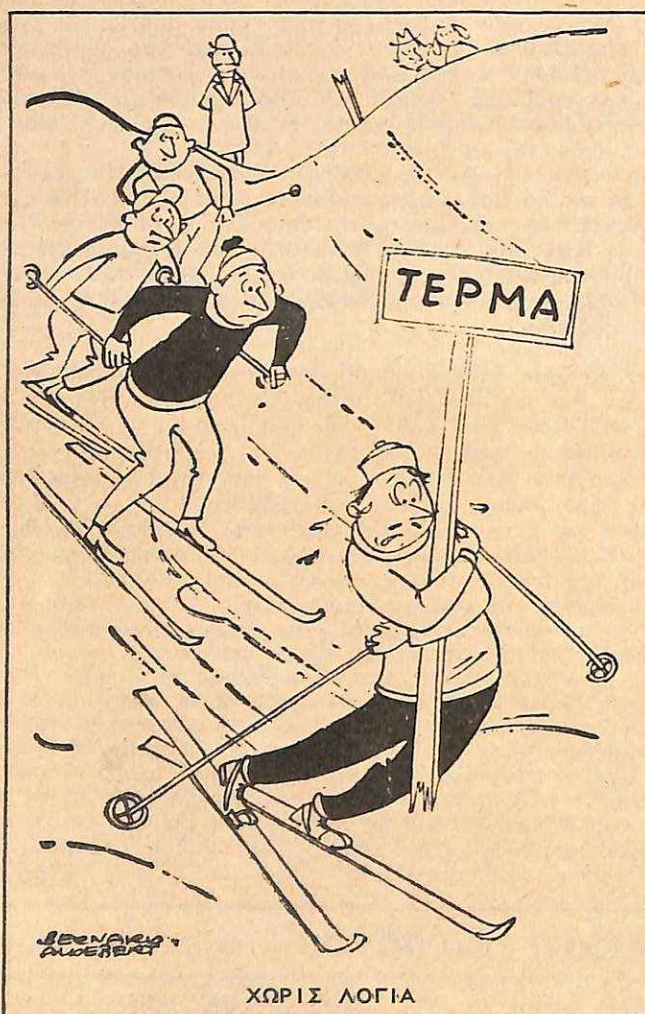
πεποίθηση ένας πολύτιμος παράγων γιά την άποκατάσταση της υγείας τους.

Η άπασχόληση τών άσθενών, βέβαια, δεν σταματάει στα είδη χειροτεχνίας πού φτιάχνουν στις άτελείωτες ώρες της άναγκαστικής καλλιέργειας στα λευκά κρεβάτια τού νοσοκομείου.

Καί' άρχην ύπάρχουν οι ώρες διδασκαλίας της χειροτεχνίας στους άσθενείς από ειδικωμένο προσωπικό τού Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού. Άλλοι παίρνουν βασικά μαθήματα γιά ν' άρχίσουν κι αυτοί την κατασκευή τών αντικειμένων πού αναφέραμε πιο πάνω, ενώ όσοι έχουν διδαχθή τά μυστικά της χειροτεχνίας, προσπαθούν, μέ τήν βοήθεια τού προσωπικού πού έχει διατεθή γιά τήν διδασκαλία τους, νά δημιουργήσουν νέα σχέδια, νά κατασκευάσουν καινούργια, πρωτότυπα αντικείμενα.

Μιά άλλη, άρκετά εύχάριστη άπασχόληση είναι ή ψυχαγωγία τών άσθενών πού πολλές φορές τήν αναλαμβάνουν οι ίδιοι οι συνάδελφοι τους. Άπλάση, άσθενείς τού «Άσκληπείου», πού είναι προικισμένοι μέ κάποιο ταλέντο, έχουν αναλάβει νά συνθέσουν και νά έκτελούν διάφορα καλλιτεχνικά προγράμματα. Κάποιοι σά τραγουδήση, ένας άλλος θα παίξη κιθάρα, ένας τρίτος θ' άπαγγείλη και ή άρα θα περάσει κάπως εύχάριστα, ή μονοτονία, γιά μιά άκόμη φορά, θα σπάση, τά πρόσωπα θα φωτισθούν από ένα άνέμελο χαμόγελο, οι έλπίδες θ' άνθίσουν και πάλι...

ΧΙΟΥΜΟΡ



ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

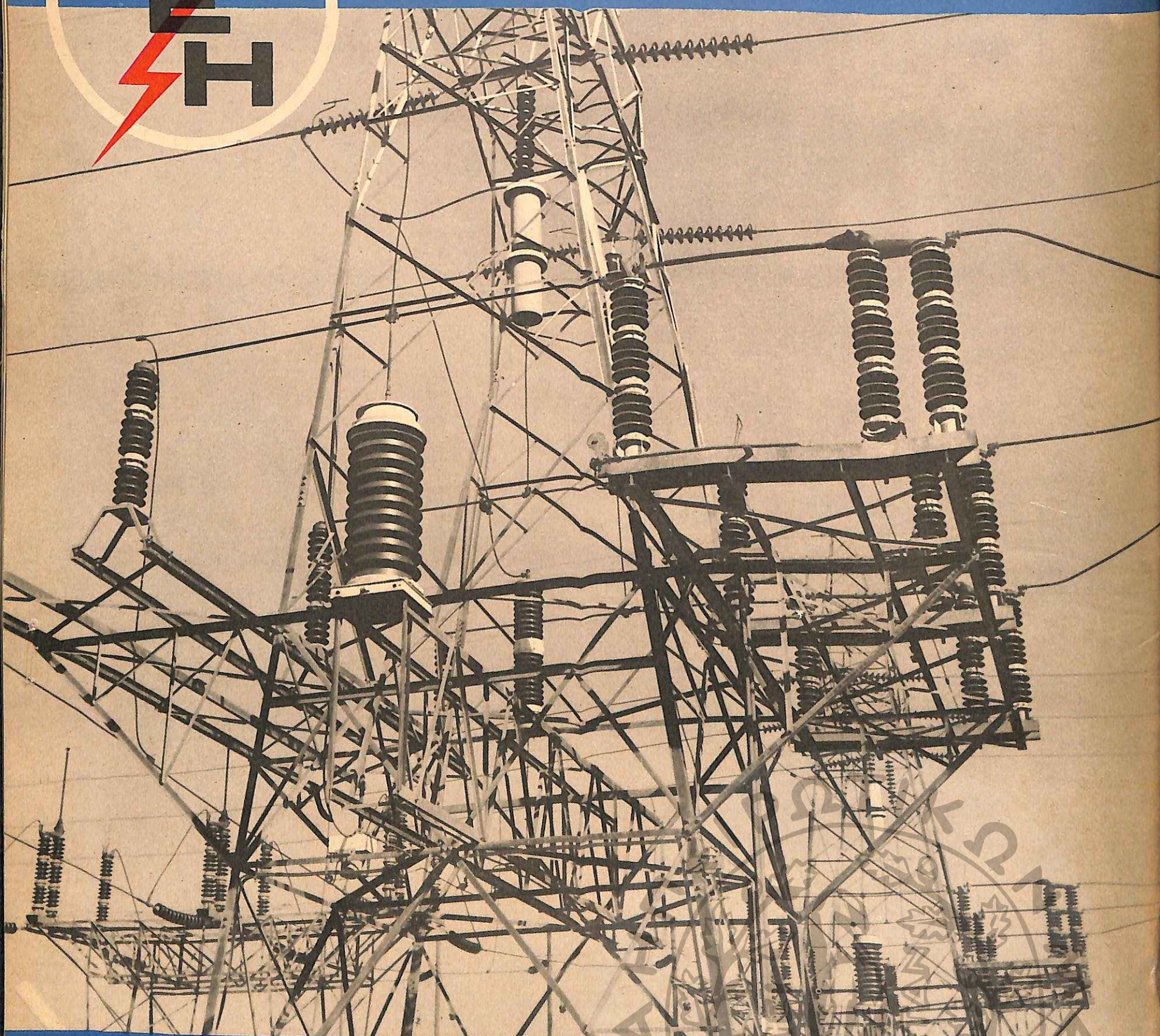
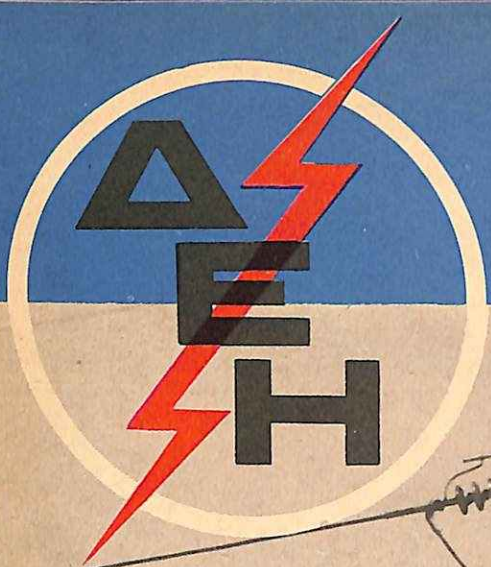
ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Για δολώματα κατά ακρίδων, σκουληκιών κ. λ. π.
ΑΡΣΕΝΙΚΙΚΟΙ ΜΟΛΥΒΔΟΣ: Για τα σκουλήκια φρούτων και τις κάμπιες.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατά του δαυλίτου και της ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ (Θερινός πολτός): Για την καταπολέμηση εντόμων (ψώρες κ. λ. π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση της ψώρας και των καμπών, νυμφών και εντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΑΛ: Για την καταπολέμηση πολλών ασθενειών όπως φθορών δένδρων και λαχανικών.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΞΙΜΟΝ (Σκόνη υδατοδιαλυμένη): Για ραγίσματα. Καταπολέμηση όλα τα έντομα και σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΙΣΚΟΝΗ ΛΟΞΙΜΟΝ: Για την καταπολέμηση της ψείρας των σιτηρών και των αποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΙΣΚΟΝΗ: Για την καταπολέμηση των εντόμων.
ΘΕΙΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΣ: Έναντίον της χλωρώσεως της αμπελού και ως αντι-παρασιτικό.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β: Για την καταπολέμηση της Βούλας, του Ψιδίου και του Τετρανύχου της μηλιάς και της άχλαδιάς, του Περονόσπορου.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θειάφι και χαλκό για την καταπολέμηση του αιδίου (λόβα) και του περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΙΣ ΘΕΙΟΝ: Για την καταπολέμηση των αιδίων της αμπελού, των δένδρων.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 15: Καταπολέμηση τα έντομα που προσβάλλουν τα οπωροφόρα δένδρα, τα λαχανικά κ. λ. π.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 3: Για την καταπολέμηση των εντόμων του εδάφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Για την καταπολέμηση της μελίγκρας των μισοστατικών, αγγουριών κ. λ. π.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Για την καταπολέμηση μελίγκρων, τύλλων και μικρών καμπών.
ΝΗΜΑΤΟΣΑΛ ΕΔΒ: Για την καταπολέμηση των νηματόδων σκουληκιών.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τις μελίγκρες, τις κάμπιες, τα διάφορα ακάρεα κ. λ. π.
ΟΣΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιείται έναντι των εντόμων των σιτιών.
ΟΣΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου των λαχανικών, της βούλας της μηλιάς, της άχλαδιάς και του περονόσπορου της αμπελού.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ Β: Για την καταπολέμηση του Περονόσπορου, της Ανθομυκητοώσεως κ. λ. π. της αμπελού, της ντομάτας και της πατάτας.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου όλων των φυτών.
ΠΡΑΣΑΓΓΟΥΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του πρασάγγουρου και άλλων σκουληκιών του εδάφους.
ΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΙΣ ΘΕΙΟΝ 40: Για την καταπολέμηση όλων των ασθενειών που καταπο-
 λεύονται με θειάφι π. χ. το αίδιο.

ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ





...ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ